

අපගේ ගැලවුම්කාර ස්වාමීන්

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ

අවිත් ගිවිසුමය.

කොළඹ බයිබල් සමාගම වෙනුවෙන්
සිංහල භාෂාවට පිටපත්කොට
අච්චුගහනලදී.

අච්චුගහනට යෙදුනේ
මායිලියන් මිසියොනාරිස් උපහාන්සේලාගේ
මුද්‍රිතකත සාලාවේදීය.

1868.

SINGHALESE.

THE

NEW TESTAMENT

OF

OUR LORD AND SAVIOUR

JESUS CHRIST.

TRANSLATED INTO SINGHALESE,

AND

PRINTED UNDER THE DIRECTION OF THE COLOMBO

AUXILIARY BIBLE SOCIETY.

COLOMBO:

AT THE WESLEYAN MISSION, PRESS.

1868.

~~~~~  
 යො හ න් වි සි න් ලී ය න ල ද  
 සු භා ර වි ය.  
 ~~~~~

1. පරිබ්‍රහ්මය. පටන්ගැන්වෙහිදී වාක්‍යයානෝ සිව්වේක; වාක්‍යයානෝ දෙවියනිහන්ගේ සමග සිව්වේක; ඒවාක්‍යයානෝ දෙවියනිහන්ගේ
2. ව සිව්වේක. එම නැහැන්වහන්ගේ පටන්ගැන්වෙහි දෙවියන්වහන්ගේ
3. සමග සිව්වේක. ඒ නැහැන්වහන්ගේ කරනකොටගෙන සියල්ල මව නලද්දේය. මවනලද කිසිවක් උන්වහන්ගේ නැතුව නොමවනලද්
4. දේය. උන්වහන්ගේ තුල ජීවනය තිබුනේය. ඒ ජීවනය මනුෂ්‍යයන්ගේ
5. ආලෝකය වූයේය. ආලෝකය අදුරෙහි බබලන්නේය. අදුර ඒක පිලිගත්තේ නැත.

6. දෙවියන්වහන්ගේ විසින් එව නලද යොහන්නම් මනුෂ්‍යයෙක්
7. සිව්වේය. මනු තමන් කරනකොට ගෙන සියල්ලන් විසින් අදහන පිනිස, ඒ ආලෝකයට භාෂි දෙන්නට
8. භාෂිකාරයෙක්ව ආරේය. මනු ඒ ආලෝකය හුවුයේය; හුවුන් ඒ ආලෝකයට භාෂි දෙන පනිස
9. ආරේය. ලෝකයට එන්නාවූ සියළු මනුෂ්‍යයන්ට ආලෝක කරන සැබෑවූ ආලෝකයනම් වූනිහන්ගේ
10. මය. උන්වහන්ගේ ලෝකයෙහි

- සිව්වේක. ලෝකයද උන්වහන්ගේ විසින් මවනලද්දේය; හුවුන් ලෝකය උන්වහන්ගේ ඇදිනගත්තේ
11. නැත. උනිහන්ගේ භවිකියගත් ලගට ආරේක; භවිකියගේ උන්ව
  12. හන්ගේ පිලිගත්තේ නැත. එසේවී හුවුන්, යම් පමන දෙකෙක් උනිහන්ගේ පිලිගෙන උනිහන්ගේ ගේ නාමය අදහගත්තෝද? එපමන දෙනාව දෙවියන්වහන්ගේගේ දරුවෝ වෙන්ව බලය දෙනලද්
  13. දේය. මවුන් දෙවියන්වහන්ගේ ගෙන් මිස, ලෙගෙන්වත් වාංශගෙහි කැමැත්තෙන්වත් මනුෂ්‍ය කැමැත්
  14. තෙන්වත් හුපන්නෝය. ඒවාක්‍යයානෝ වාංශවත්ව, කරුනාවෙන්ද සැබෑකමෙන්ද සම්පූර්ණව, අප අතරෙහි සිව්වේක; පියානන්වහන්ගේගේ ඒකර්තයානනිහන්ගේගේ තේජස වෙන්, උන්වහන්ගේගේ තේජස දුටුවුව.

15. යොහන් උන්වහන්ගේ ගැන භාෂි දෙමින්, “මට පසුව එන්නා මට පලවුවෙන් සිව් බැවින්, මට වඩා උතුම් කෙනෙකැයි, යම් කෙනෙක් ගැන කියමිද? ඒ වූනිහන්ගේ මගයි” මහත් ශබ්දයෙන් කීයේය.

16. උන්වහන්සේගේ සම්පූර්ණතාවෙන් අපි සියල්ලෝ වැඩි වැඩිව

17. කරුණාව ලැබීමිඳි. මක්නිසාද, ව්‍යවස්ථාව මෝසෙස් කරනකොට

ගෙන දෙනලද්දීය. නුමුත් කරුණාව ද සැබෑකමද යේසුස් ක්‍රිස්තුස්ව

හන්සේ කරනකොටගෙන පැමිණ

18. නෝය. කවරෙක්වත් කිසි කලක දෙවියන්වහන්සේ දුටුවේ නැත.

පියානන්වහන්සේගේ ඒකභාව මාර්ග පුත්‍රයානන්වහන්සේම උන්ව

හන්සේ එලිදරව්කලයේක.

19. “නුබ කවරෙක්දැයි” යොහන් ගෙන් අසන්ට, සුදෙව්වරු ගෙරු

සලමේ සිට පූජකයන්ද ලෙව්වරුද යවුකල, මිහු විසින් දුන් ආසනි මේය.

20. මිහු සැබෑවම කියමින්, “මම ක්‍රිස්තුස් නොවෙමි” නොසඟවා

21. සත්‍යම කීයේය. “එසේවිනම නුබ කවරෙක්ද? එලියන්දැයි?”

මිඳුන් ඇසුකල, “නොවෙමි” කීයේය. “නුබ ඒ අනාගතවක්තූ

දැයි?” ඇසුවෝය; “නැතැයි” උන්

22. තර දුන්යේය. එකල, “අප එවුවන්ට අපි උන්තර දෙන පිනිස,

නුබ කවරෙක්දැයි නුබ ගැනම නුබ කියන්සේ මොකදැයි?” මිහුගෙන්

23. ඇසුවෝය. මිහු, “ගෙසාගියා අනාගතවක්තූ කී ගැටියට, ‘ආමින්

වහන්සේගේ මාගීන්ද ඇදහැරපල්ලායයි, ව්‍යාන්ත්‍රයෙහි හඬගසන්

නෙකුගේ ශබ්දය’ මමයයි” කීයේය.

24. එවනලද අයවල් එරිසිවරුය.

25. එවිට මිඳුන් කථාකොට, “එසේ විනම නුබ ක්‍රිස්තුස්වත්, එලියස්වත්, ඒ අනාගතවක්තූවත් නොවෙවිනම,

බවිතීස්ම කරන්සේ මක්නිසාදැයි?”

26. මිහුගෙන් ඇසුවෝය. යොහන් මිඳුන්ට උන්තර දෙමින්, “මම වතු

රන්සේක. උන්වහන්සේගේ වහන්සඟලේ පරිච්ඡේදය මුදන්වමින් මම වමින්

28. කේ නැතැයි” කීයේය. යොහන් බවිතීස්මකරමින් සිඞ් යොදිනෙන්

එගොඩ බෙතාබරේදී මේ කාරණා සිබවුනේය.

29. පසුවද, යොහන් තමන් ලඟට එන්නාවූ යේසුස්වහන්සේ දක කිය

නුගේ, “බලාපල්ලාය, ලෝකයෙහි පාපය දුරුකරන්නාවූ දෙවියන්

වහන්සේගේ බැටළු පැවියාය.

30. ‘මට පසුව එන්නාවූ මනුෂ්‍යයා මට පලමුවෙන් සිටි බැවින්, මට

වඩා උතුම් හේකැයි’ මම කීවේ,

31. මුත්වහන්සේ ගැනාය. මම උන් වහන්සේ නොහැඳින්ගෙමි; නුමුත්

උඤ්ඤත්වයේ රභුගෙල්ඟට එලිදරව් වෙත පිනිස, මම වතුරන් බවිතීස්

මකරමින් ආගෙමි” කීයේය.

32. තවද යොහන් ආසනි දෙමින් කියනුගේ, “ආත්මයානන්වහන්සේ

පරවිගෙකු මෙන් අහසින් බැස උන් වහන්සේ පිට සිටින බව දුටිමි.

33. මමද උඤ්ඤත්වයේ නැඳිනෙහි; නුමුත් වතුරන් බවිතීස්ම කරන්ට

මා එවූ තැනැත්තන්ගේම, ‘ගමෙන් මත්ගේ ආත්මයානන්වහන්සේ බැස

සිටින බව දැකීද, උන්වහන්සේම සුඛාත්මයෙන් බවිතීස්මකරනගේ

34. කැයි’ මට කීයේක. මම ඒ දක, මුත්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ

දුක්‍රියායයි ආසනි දුනිමි” කීයේය.

35. පසුවද යොහන් තමන්ගේ ශ්‍රියන්ගෙන් දෙන්නෙක් සමග සිටින

36. විට, යේසුස්වහන්සේ ඇවිදින වා දක, “බලාපල්ලාය, දෙවියන්ට

හන්සේගේ බැටළු පැවියායයි”

37. කීයේය. ඒ ශ්‍රෝත්‍රයේ දෙන්නද මිහුගේ බන් අසා, යේසුස්වහන්සේ

38. පස්ගේ ගියෝය. එවිට යේසුස් වහන්සේ කැරී, තමන් පස්ගේ එන් නාවූ මිඳුන් දක, “කුමක් සොයන වාදැයි?” මිඳුන්ගෙන් ඇසුගේක.

ඔවුන්ද, ආචාරීන්වහන්සේ යන අතී
 ඇති “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ පදිවිව
 සිවිත්තේ කොතනදැයි?” ඇසු
 39. වේග. උන්වහන්සේ, “ඇවිත්
 බලාපල්ලායයි” ඔවුන්ට කීයේක.
 ඔවුන්ද ගොස් උන්වහන්සේ වාසය
 කරන භානායදක, දස පැය පවනවු
 බැවින් ඒ දවස උන්වහන්සේ සමග
 40. සිව්ගේග. යොහන්ගේ බස් අසා
 උන්වහන්සේ පස්ගේ ගියාවූ දෙත්
 නාගෙන් එකෙක්, සීමොන් පේත්තුස්
 41. ගේ සඟහාදරවූ අන්දූය. ඔහු
 පලවුකොට තමන් සඟහාදරවූ සි
 මොන් දක, “බෙසියස් දුටුවූයයි”
 ඔහුට කීගේග. එහි අතීයනම් ක්‍රිස්තුස්
 42. තුගේ. එවිට ඔහු ගේසුස්වහන්
 සේ උගට කැඳවාගෙන ආගේග.
 ගේසුස්වහන්සේ ඔහු බලා, “සුබ
 ගෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්ගේ. සුබ
 නම කෙළුස් වේගයි” කීගේක. එහි
 අතීයනම් ගලග.

43. පසුවද ගේසුස්වහන්සේ ගල
 ලගට පිටත්ව යන්නට කැමතිව
 පිලිප් දක, “මා පස්ගේ වරෙන්
 44. නැයි” ඔහුට කීගේක. පිලිප්ද
 අන්දූ ගහ පේනාස් වීසු බැත්තයිද
 45. සුවර වැසියෙක. පිලිප්ද නතා
 නියෙල් දක, “ගම් කෙසෙක් ගැන
 ව්‍යවහාරවෙහි වේගයේ විසිනුත්,
 අනාගතවත්තූන් විසිනුත් ලියනලද්
 දේද? උන්වහන්සේ දුටුවුව. උන්ව
 හන්සේනම් ගෝසැප්ගේ පුත්‍රවූ
 නාසරුත් ගේසුස්ගේ” ඔහුට කීගේග.
 46. නතානියෙල්ද, “නාසරුත් සුව
 තීන් කිසි ගහපනක් වෙන්නට සුළු
 වන්දැයි” ඔහුගෙන් ඇසුගේග.
 පිලිප්ද, “ඇවිත් බලාපත්නැයි”
 47. ඔහුට කීගේග. ගේසුස්වහන්සේ
 නතානියෙල් තමන් උගට එනවා
 දක, “මොහු සැබෑවූ වඩා නැති
 ඊශ්‍රාගෙල් කෙසෙකැයි” ඔහු ගැන
 48. කීගේක. නතානියෙල්, “මා අපු
 නන්ගේ කොහොමදැයි?” උනිහන්

ගේගෙන් ඇසුගේග. ගේසුස්වහන්
 සේ උන්තර දෙවින්, “පිලිප් සුබ
 කැඳවන්ට පලවුවෙන්, දිමුල් ගහ
 යට සිව්ගේ සුබ දුටුවීයි” කීගේක.
 49. එවිට නතානියෙල් උන්තර
 දෙවින්, “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ දෙවි
 ගන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාය; ඔබව
 හන්සේ ඊශ්‍රාගෙල්ගේ රජගයි”
 50. කීගේග. ගේසුස්වහන්සේ ඔහුට
 උන්තර දෙවින්, “දිමුල් ගහ යට සිව්
 ගේ සුබ දුටුවීයි සුබට කී බැවින්
 අදහගන්නවාද? සුබවිට වඩා මහත්
 දේ දකිනවා ඇතැයි” කීගේක.
 51. තවද උන්වහන්සේ, “සැබවක්
 සැබවක් සුබලාට කියමි, මින් මතු
 භවිතීය ඇරී, දෙවිගන්වහන්සේගේ
 පුතගේ මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා කර බසින
 බවද නතින බවද සුබලා දකිනවා
 ඇතැයි” කීගේක.

2. පරිච්ඡේදය. තුන්වෙනිද ගලල
 ගෙහිවූ කානාහි වීවාහ මංගල්‍යයක්
 වීග. ගේසුස්වහන්සේගේ මැනිගෝද
 2 එහි සිව්ගය. ගේසුස්වහන්සේන්
 උන්වහන්සේගේ ගෝලගෝන් ඒ
 මංගල්‍යයට කැඳවනු ලැබුවේග.
 3. මුද්‍රිකපානග අබුඩුකුකල, “ඔවුන්
 ට මුද්‍රිකපානග නැතැයි” ගේසුස්ව
 හන්සේගේ මැනිගෝ උනිහන්සේට
 4. කීවාග. ගේසුස්වහන්සේ, “භක්‍රිග,
 සුබවත් මටත් එකින් කම් කිමද? මා
 ගේ වේලාව තවම පැවුණුගේ නැතැ
 5. යි” කීගේක. උනිහන්සේගේ මැනි
 ගෝ, “උනිහන්සේ සුබලාට කියන
 දේ කරපල්ලායයි” වැඩකාරගන්ට
 6. කීවාග. සුදෙවිවින්ගේ පවිත්‍රවීමේ
 ව්‍යවහාරග ලෙස, එක එකට බෙඟු
 ක දෙකක් තුනක් පමන අල්ලන්
 නාවූ ගල් සැලි ගයක් එහි තබා
 7. තිබුගේග. ගේසුස්වහන්සේ, “ඒ
 සැලිවල වතුර පුරවාපල්ලායයි”
 ඔවුන්ට කීගේක. ඔවුන්ද ඒවා කට
 8. දක්වා පිරව්වේග. එවිට උන්වි

හත්තේ, “එහිත් අරත්, ම.ගලාස
 ගෙහි ප්‍රධානතා ලඟට පලයල්
 ලායනි” ඔවුන්ට කීහේක. ඔවුන්ද
 9. ගෙනහිගේග. ම.ගලාසගෙහි ප්‍රධා
 නතා වතුරෙන් සැදූ මුද්‍රිකපානා
 රස බලා, වතුර ගෙනා වැඩකාරගේ
 මිස කොතනින් ගෙනාවාද කියා
 10. නොදන, මනමාලයා කැඳවා, “සි
 යළි මනුෂ්‍යගේ පලමුකොට ගොද
 මුද්‍රිකපානග දෙහි; කැඳවනු ලැබූ
 වෝ ගොදටම බිකල්හි රච කරක
 මුද්‍රිකපානග දෙහි; නුබ මේ වෙන
 තුරුම ගොද මුද්‍රිකපානග නැබුගේ
 11. ගහි” ඔහුට කීගේග. ගේසුන්ව
 හත්තේ ගලිලගෙහි කානාහිදී මේ
 පලමුවෙනි ආශ්වයෂීග කොට,
 තමන්ගේ තේජස පෙන්නුහේක.
 උන්වහන්තේගේ ගෝලගො උන්
 12. වහන්තේ අදහගත්තෝග. ඉන්
 පසු උන්වහන්තේද උන්වහන්තේගේ
 මැනියෝද සහෝදරගේද ගෝල
 ගෝද කපණ්ණවුව ගිගේග.
 නුමුත් ඔවුන් බොහෝ දවස් එහි
 නොසිටිගේග.

13. සුදෙව්වන්ගේ පාස්කු ම.ග
 ලාස කිටුවුළුකල, ගේසුන්වහන්තේ
 14. ගෙරුසලට ගියහේක. එහි පැ
 මින, දේවමාලිගාවේ ගවහින් බැට
 එවන් පරෙව්ගන් විකුනන්තෝද
 මිල මාරුකරන්තෝද ඉන්ත බව
 15. දුක, සිහින් ලනුවලින් කසගන්
 සාද, මාලිගාවෙන් ඔවුන් සියලුනු
 බැටඑවන්ද ගවහින්ද පිටත එලවා,
 මිල මාරුකරන්තන්ගේ මිලසුරුවා,
 16. මෙස පෙරලාදවා, “මේ දේවල්
 මෙතනින් හැරගනිල්ලාග; මාගේ
 පියානනිහන්තේගේ ගේ වෙලදුම්
 ගෙගන් නොකරල්ලාගහි” පරෙ
 ව්ගන් විකුනන්තන්ට කීහේක.
 17. එවිට, “ඔබවහන්තේගේ ගේ
 ගැන ජවලිතග මා දැව්වේනහි” ලියා
 තිබෙන බව උන්වහන්තේගේ ගෝ
 ලගන්ට සිහිහිග.

18. එකල සුදෙව්වරු උන්වහන්
 තේට කථාකොට, “ඔබ මේ දේ
 කිරීමට මොන ලකුනක් අපට දන්
 19. වන්තේදුහි?” ඇසුවෝග. ගේසු
 නිහන්තේ ඔවුන්ට උන්තර දෙමින්,
 “නුබලා මේ දේවමාලිගාව නැසු
 වොන් තුන් දවසකින් ගොබනග
 20. මිහි” කීහේක. සුදෙව්වරු, “මේ
 මාලිගාව ගොබනැහිටට සනලිස්
 සාමුරුද්දක් හිගේග. නුබ ඒක තුන්
 දවසකින් ගොබනගන්තේදුහි?”
 21. කීවෝග. නුමුත් උන්වහන්තේ
 තමන්ගේ ගර්ථය නැමති දේවමාලි
 22. ගාව ගැන කථාකලගේක. උන්
 වහන්තේ ඔවුන්ට මේ කාරනා කී
 බව, උන්වහන්තේ මලවුන්ගෙන්
 නැගුවුනාගින් පසු, උන්වහන්තේගේ
 ගෝලගෝ සිහිකොට, ලියවිලිද
 ගේසුන්වහන්තේ කී වචනගද අදහා
 ගත්තෝග.

23. උන්වහන්තේ පාස්කු ම.ගලා
 සගේදී ගෙරුසලමෙහි සිටි කල්හි,
 බොහෝ දෙන උන්වහන්තේ විසින්
 කල ආශ්වයෂීගන් දුක, උන්වහන්
 තේගේ නාමග කෙරෙහි අදහගත්
 24. තෝග. නුමුත් ගේසුන්වහන්තේ
 සියල්ලන් අදහන බැවින්, තමාම
 25. ඔවුන්ට බැඳුගේ නැග. මනුෂ්‍ය
 ගන් තුලේ තිබෙන සියල්ල දුනගත්
 බැවින්, ගමෙන් ගැන සාක්ෂි ලැබී
 මෙන් උන්වහන්තේට කමක් නැග.

3. පරිච්ඡේදය. සුදෙව්වන්ගේ ප්‍රධා
 නිගෙත්වූ නිකදේමුක්තම් එරිසි
 2. ගෙත් සිටිගේග. ඔහු රතීගේ
 ගේසුන්වහන්තේ ලඟට ඇවිත්,
 “රබිහි, ඔබවහන්තේ දෙව්ගනිහන්
 ගේ කෙරෙත් ආවාටු ගුරු කෙනෙ
 කැහි දනිමුහි; මක්නිසාද, ගමෙන්
 සමග දෙව්ගන්වහන්තේ නැග්නම්,
 ඔබවහන්තේ කරන්නාටු මේ ආශ්
 වයෂීගන් කරන්නාටු ඔහුට බැරිගහි”
 3. උන්වහන්තේට කීගේග. ගේසුන්

වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, යමෙක් නැවත ඉපත්නොත්, ඔහුට දෙවියන්ගේ රජය දැකිය නොහැකිව 4. බැරියයි” කීසේක. එවිට නිකදේ මුස්, “මනුෂ්‍යයෙකුට මහළු පසු උපදින්නට පුළුවන් කොහොමද? දෙවෙනි වර මව්කුසේ ඇතුළුව උපදින්නට පුළුවන්ද?” උත්වහන්සේ 5. ගෙන් ඇසුයේය. යේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, යමෙක් වතුරෙහි ආත්මයෙන්ද ඉපත්නොත්, ඔහුට දෙවියන්වහන්සේගේ රජයට ඇ 6. තුල්වෙන්නට බැරිය. මාගේගේ උපන් දේ මාගේය; ආත්මයෙන් 7. උපන් දේ ආත්මය. කුඩලා නැවත උපදින්නට ඕනෑයයි මම 8. කීවාට පුදුමවෙන්ට එපාය. හුලඟ කැමති කැමති නැතව ගසන්ගේය; එහි ශබ්දය කුඩව ඇසෙන්නේය; කුමුත් කොහෙන් එන්නේද කොත නව ගන්නේද කොත දන්නේය. ආත්මයෙන් උපන් සියලුන්ට එසේ 9. මගි” කීසේක. නිකදේ මුස් උත්වහන්සේට උත්තර දෙමින්, “මේ දේ වෙන්ට පුළුවන් කොහොම 10. දැකිය?” ඇසුයේය. යේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “ඊශ්‍රායෙල්ගේ ගුරුකෙතෙක් වූ කුඩ මේ දේ දන්නන් 11. නැද්ද? සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, අපි දන්නා දේ කියමු; අපි දුටු දේවම සාක්ෂි දෙමු; කුමුත් කුඩලා අපේ සාක්ෂි නොගනිති. 12. මම කුඩලාව පොලොවේ දේ කී කල්හි කුඩලා අදහා නොගත් නොත්, භවිතිය වූ දේ කියනවානම් ඒ දේ අදහගන්නේ කොහොමද? 13. භවිතියෙන් බැස්සා වූ, භවිතිය ගෙහි සිටින්නා වූ මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා මිස, කිසිවෙක්වත් භවිතියට නො 14. නැගේය. මෝසෙස් වනාන් තුගේද සඵයා එහි ලෙසම,

15. මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාද, තමානිහන්සේ අදහගන්නා සියල්ලෝම විනාශයට නොපැමිණ සදකාල ජීවනය ලබන පිණිස, ඔහුට කුඩව මිනෑය. 16. මක්නිසාද, උත්වහන්සේ අදහගන්නා සියල්ලෝම විනාශයට නොපැමිණ සදකාල ජීවනය ලබන පිණිස, දෙවියන්වහන්සේ තමන්ගේ ඒකර්ත පුත්‍රයා දෙමින්, ලොවට 17. එපවන ප්‍රේමකලයේක. තවද, ලෝකයා වරදට පත්කිරීම පිණිස නොව, උත්වහන්සේ කරනකොට ගෙන ලෝකයාගේ ගැලවීම පිණිස, දෙවියන්වහන්සේ තමන්ගේ පුත්‍රයා 18. ලෝකයට එවූසේක. උත්වහන්සේ අදහගන්නා නැතැත්තේ වරදට පත්නොකරනලද්දේය. අදහගන්නා නැතැත්තේ, දෙවියන් වහන්සේගේ ඒකර්ත පුත්‍රයාගේ නාමය අදහා නොගත් බැවින්, දැන්ම වරදට පත්කරනලද්දේය. 19. ලෝකයට ආලෝකය පැමිණි යේය; කුමුත් මනුෂ්‍යයන්ගේ ක්‍රියා වල් නදුරුව තිබෙන බැවින්, ඔවුන් ආලෝකයට වඩා අධිකාරයට ප්‍රිය කරති; ඒකම ඔවුන් වරදට පත්ව 20. මට කාරනා වේ. මක්නිසාද, නදුරුකම් කරන සියල්ලෝ ආලෝකයට අප්‍රියව, තමන්ගේ ක්‍රියාවල් ප්‍රකාශ නොවෙන පිණිස ආලෝක 21. යට එනොත්නැත. කුමුත් සැබෑව කරන නැතැත්තේ, තමන්ගේ ක්‍රියා වල් දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහි කරනලද්දී ප්‍රකාශවෙන පිණිස, ආලෝකයට එන්නේයයි” කීසේක. 22. ඉන්පසු යේසුස්වහන්සේද තමන් ගෝලයේද සුදුසු රටට පැමිණියේය. එහිදී උත්වහන්සේ ඔවුන් සමග සිට බවිතියම කලයේක. 23. යොහාන්ද සාලිම් ලඟ වූ බොහෝ වතුර ඇති ඒනොන් ගඟ භාන ගෙහි බවිතියමකරමින් සිටියේය. මනුෂ්‍යයෝද ඇවත් බවිතියම ලැබූ

24. චෝද. යොහාන් එතකල්ම හීර ගෙහි දමනු නොලැබුණේය.

25. එකල පව්ත්‍රවීම ගැන යුදෙව් වන් සහ යොහාන්ගේ ගෝලයන් අතර වාදයක් හටගත්තේය.

26. එවිට ඔවුන් යොහාන් ලඟට ඇවිත්, “ගබ්බි, යොදීන් එගොඩ නුව සමග සිටියා වූ යමෙක් ගැන නුඹ සාක්ෂි දුන්නේද? උචිතත්වයේ මිනිස් ම කරනෙක්ක. සියල්ලෝද උන් වහන්සේ වෙතට පැමිණෙතිස්”

27. ඔහුට කීවේය. යොහාන් උසාර දෙමින් කියනුයේ, “මනුෂ්‍යයෙකුට ස්වයංගෙයන් දුන් දෙයක් හැර කිසි

28. වක් ලැබෙන්නට බැරිය. ‘මම ක්‍රිස්තුස් නොවෙමි; නුමුත් උන්වහන්සේට ඉස්සරව එවතලද්දෙමිති’ මම කී මවට නුඹලාම සාක්ෂිකාරයෝ

29. වෙති. මනමාලි ඇත්තා මනමාලයාය; නුමුත් මනමාලයාගේ බස් අසමින් සිටින්නාවූ මිත්‍රයා මනමාලයාගේ කථාවට බොහෝසෙයින් සන්තෝසවෙයි. එසේම මාගේ මේ සන්තෝසය සම්පූර්ණවූයේය.

30. උන්වහන්සේ වඩිනවෙන්නටද

31. මම අඩුවෙන්නටද නිසිය. උඹින් එන්නාවූ උචිතත්වයේ සියලුන්ටම උතුම්ය. භූමියෙන් වූ තැනැත්තන් භූමිකව, භූමිය ගැන කථාකරන් ගේය. ස්වයංගෙයන් එන්නාවූ තැනැත්තන්ගේ සියල්ලන්ට උතුම්ව,

32. තවත්වහන්සේ විසින් අහස ද කපු රේ ගැන සාක්ෂි දෙනෙක්ක. නුමුත් කවරන්වත් උන්වහන්සේගේ

33. සාක්ෂි පිලිනොගත්තේය. දෙවියන්වහන්සේ විසින් එවතලද්ද වූ තැනැත්තන්ගේ ප්‍රමානයක් නැතුව දෙවියන්වහන්සේගෙන් ආත්මය ලැබ, දෙවියන්වහන්සේගේම වචන

34. කියන බැවින්, යමෙක් උන්වහන්සේගේ සාක්ෂි පිලිගත්තොත්, ඔහු දෙවියන්වහන්සේගේ සැබෑ කෙනෙකැයි තවත්ගේ මුද්‍රය තැබුණේය.

35. පියානන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාට රේ වච, සියල්ල උචිතත්වයෙන් අතට

36. බාරදුන්නෙක්ක. පුත්‍රයානන්වහන්සේ කෙරේ අදහන්තාව සදකල් ජීවත්වීම ඇත. පුත්‍රයානන්වහන්සේට කීකරු නොවෙන්නා ජීවනය නොදක්නේය. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ උදහස ඔහු කෙරෙහි පවත්නේයයි” කීයේය.

4. පරිච්ඡේ. ගේසුස්වහන්සේගේ ගෝලයෝ මිස, උන්වහන්සේම බිම තිස්ම නොකලයෙක්ක; නුමුත්,

2. “යොහාන්ට වඩා ගේසුස්වහන්සේ ගෝලයන් සාදගෙන බිම තිස්මකල යෙකැයි” එරිසිවරුන්ට ආරභි වූ බව

3. සොමිනන්සේ දන, යුදය හැර

4. ගලිලයට නැවත ගියෙක්ක. උන්වහන්සේ සමාරිය මැදින් ගන්නට

5. ඕනෑය. එකල, යාකොබ් තවත් පුත්‍ර වූ ගෝසැල්ට දුන් බිමට නුදුරුව තිබෙන සමාරියෙහි සිබාර්නම් නුව

6. රකට පැමිණිණේය. එහි යාකොබ්ගේ ලීඳ තිබුණේය. ගේසුස්වහන්සේ ගමනින් වෙහෙසව, ලීන් පඬිය උබහිඳගත්තේය. එවිට හවෙති පැය

7. පවන වීය. සමාරියේ සභ්‍රියක් වතුර අදින්නට ආවාය. ගේසුස්වහන්සේ, “මට බොන්ට දියත්තැයි”

8. ආව කීයේය. මක්නිසාද, උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ කැම මිලේට

9. ගන්නට නුවරට ගියෝය. එවිට යුදෙව්වරුන් සමග සමාරිවරුන්ගේ ගනුදෙහුවක් නැති බැවින්, සමාරියෙහි සභ්‍රි උචිතත්වයේට කථාකොට, යුදෙව් කෙනෙක් වූ නුඹ සමාරියේ සභ්‍රියෙක් වූ මගෙන් බොන්නට ඉල්ලන්නේ කොතොමදැයි” කීවාය.

10. ගේසුස්වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ නැත්ත කිබෙන්නද කියාත්, ‘මට බොන්නට දියත්තැයි’ නුඹට කීවේ කවිද කියාත් නුඹ දනගත්තානම්, නුඹ

ඔහුගෙන් ඉල්ලනවා ඇත. එවිට
 ඔහු කුඩම ජීවනදායක වතුර දෙන
 11. වා ඇතැයි” ඇට කීයේක. ඒ
 හේ, “ආම්නි, කුඩම වතුර අදින
 භාජනයක් නැත; ලීදද ගැඹුරුය.
 එහෙයින් මේ ජීවනදායක වතුර
 12. කුඩම කොසින්ද? “මේ ලීද
 අපට දුන් අපගේ පියවු යාකොබ්ට
 එබා කුඩ උතුම් කෙතෙක්ද? ඔහුද
 ඔහුගේ පුත්‍රයෝද ඔහුගේ සිව්පා
 වෝද මෙයින් බිඳවැටියි” උනිහන්
 13. ගේට කීවාය. ගේඝ්‍රස්වහන්ගේ
 උන්තර දෙවින්, “මේ වතුරෙන්
 බොන්නාට නැවත පිපාසවෙයි.
 14. කුමුත් මම දෙන්නාවූ වතුර
 බොන්නාට කවදවත් පිපාස වෙන්
 නේ නැත. මම ඔහුට දෙන වතුර,
 සදාකාල ජීවනයට වතුර උනනනාවූ
 උල්පතක් මෙන්, ඔහු ඇතුලෙහි
 15. වත්ගේයයි” කීයේක. ඇ “ආම්
 නි, මට පිපාස නොවෙන පිනිසද,
 මෙහි අදිත්ට ගේන පිනිසද, ඒ
 16. වතුර දුනමැනවයි” කීවාය. ගේ
 ඝ්‍රස්වහන්ගේද “කුඩ ගොස්, කුබ්බි
 පුරුණයා කැඳවාගෙන, මෙහි වරෙන්
 17. නැයි” ඇට කීයේක. ඒ හේ, “මට
 පුරුණයෙක් නැතැයි” කීවාය.
 ගේඝ්‍රස්වහන්ගේ ඇට කියනගේක්,
 “මට පුරුණයෙක් නැතැයි කුඩ කීවා
 18. ගරිය. මක්නිසාද, කුඩම පුරු
 ණයේ පස්දෙනෙක් වූවෝය; දුන්
 සිව්න නැතැත්ගේ කුබ්බි පුරුණයා
 නොවේය, ඒ ගැන සැබැවම කීවා
 19. යයි” කීයේක. හේද උන්වහන්
 ගේට කියන්නී, “ආම්නි, කුඩ අනා
 ගතවක්තු කෙතෙකැයි දනිමි.
 20. අපගේ පියවරු මේ කන්දේදී
 නමස්කාර කලෝය; කුමුත් නමස්
 කාර කටඝ්‍රවූ භ්‍යානය ගෙරුසල
 මෙයයි කුබ්බා කියතියි” කීවාය.
 21. ගේඝ්‍රස්වහන්ගේ ඇට කීයන
 ගේක්, “හේ, මාගේ වචනය අදහ
 හනින්න; මේ කන්දේදීවත් ගෙරු

සලබෙදීවත් පියානනිහන්ගේට හ
 මස්කාර නොකරන කාලය පැමි
 22. නෙන්නේය. කුබ්බා නොදන්
 නා දේට නමස්කාර කරනී. ගැලවීම
 සුදෙව්වන්ගෙන් වන බැවින්, අපි
 දන්නා දේට නමස්කාර කරමු.
 23. කුමුත් සැබැවූ නමස්කාර කරන්
 නෝ ආත්මගෙන්ද සැබැකමෙන්ද
 පියානනිහන්ගේට නමස්කාර කරන
 කාලය පැමිනෙන්නේය; දුකුත් පැ
 මින තිබෙයි; මක්නිසාද, පියානන්
 වහන්ගේ තවත්වහන්ගේට නමස්
 කාර කරන පිනිස එබදුමුත් ගො
 24. යනගේක. දෙවියන්වහන්ගේ
 ආත්මගෙක; උන්වහන්ගේට නමස්
 කාර කරන්නන් විසින් ආත්මගෙක
 සැබැකමෙන්ද නමස්කාර කරන්ට
 25. සුගුණයි” කීයේක. හේද කියන්
 තී, “ක්‍රිස්තුස්ගේ කියනලද මෙහි
 යස් එනගේකැයි දනිමි. උන්වහන්
 ගේ ආකල සියල්ල අපට දනිනගේ
 26. කැයි” කීවාය. එවිට ගේඝ්‍රස්ව
 හන්ගේ, “කුඩ සමග කථාකරනනාවූ
 27. මම ඔහුමයි” ඇට කීයේක. එ
 විට උන්වහන්ගේගේ ගෝලයෝ
 ඇවිත්, උන්වහන්ගේ හේග සමග
 කථාකරනවාට පුදුවූවෝය. කුමුත්,
 කුමක් යොගනගේක්ද? නොගොත්
 ඇ සමග කථාකරන්නේ මක්නිසා
 දයි? කවුරුවත් ඇඟවේ නැත.
 28. එකල හේ කලය තබා, කුචරට
 29. ගොස්, “මා විසින් කල සියලු
 මට කීවා වූ මනුෂ්‍යයෙකු බලන්නට
 වරෙල්ලාය; ඒ ක්‍රිස්තුස් නොවේ
 30. දයි” මනුෂ්‍යයන්ට කීවාය. එවිට
 ඔවුන් කුචරන් පිටත්ව උනිහන්ගේ
 වෙතට පැමුණුනෝය.
 31. ඒ අතර ගෝලයෝ, “ආවාගී
 නි, කැවමැනවයි” උන්වහන්ගේට
 32. කීවෝය. උනිහන්ගේ, “කුබ්බා
 නොදන්නා කැම කන්ට මට ඇ
 33. තැයි” ඔවුන්ට කීයේක. එවිට,
 “වුන්වහන්ගේට කැම කවුරුවත්

භක්තවාවාදේ” කියා, ගෝලයෝ ඔවු
 34. නොවූත් කථාකරගනොත්. රේ
 සුත්වහන්සේද “මාගේ කැමතම්
 මා එවූ උත්වහන්සේගේ කැමැත්ත
 කොට උනුහන්සේගේ වැඩ තිත්ද
 35. කිරීමය. තව භාර මසකින් ගො
 යම් කපන කාලය පැමිණෙන්නේ
 යයි කුබලා නොකියද්ද? කුබලාගේ
 ඇත් ඔසවා කුඹුරු දිසා බලාපල්
 ලාය; ගොයම් දුනටම කැපීමට පැහී
 36. තිබෙන බව පෙනෙන්නේය. වසු
 රත්නාත් කපන්නාත් එක්ව සත්
 තෝසවෙන පිනිස, කපන්නා කුලී
 ලැබ සදකල් ජීවත්වීමට අභිලාෂන
 37. එකතුකරනවා ඇත. වෙසින්
 ‘එකෙක් වසුරත්තේය; අනිකෙක්
 කපන්නේය’ යන කීම සැබෑය.
 38. කුබලා විසින් වැඩ නොකල
 ගොයම් කපන්නට කුබලා යවී;
 අන්තර්ගේ වැඩකලෝය; කුබලා
 ඔවුන්ගේ වැඩේ ඵලප්‍රයෝජන ලැබූ
 39. වෝගයි” කීසේක. “මා විසින්
 කල සියල්ල මට කිව්‍යයි” සාක්ෂි
 දුන් භක්තියගේ වචන නිසා, ඒ කුචර
 බොහෝ සමාරියගෝ උත්වහන්සේ
 40. අදහගන්තෝය. සමාරියගෝ
 උත්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, තමන්
 සමග සිටින ලෙස ඉල්ලුවෝය. උත්
 වහන්සේද දෙදවසක් එහි සිටියේක.
 41. වෙනත් බොහෝ දෙන උත්ව
 හන්සේගේම වචන නිසා අදහා,
 42. භක්තියට කථාකොට, “දැන් කුබලා
 මවන නිසා අදහගන්නේ නැත;
 අපිම උනුහන්සේගෙන් අසා, සැබෑ
 මට ලෝකයාගේ ගැලවුන්කාරයාවූ
 ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මුත්වහන්සේමග
 කියා දනිමුයි” කීවෝය.
 43. දෙදවසකට පසු උනුහන්සේ
 එතනින් පිටත්වූ, ගලිලයට ගිය
 44. සේක. “අනාගතවත්තූ කෙනෙ
 කුට තමන්ගේ දේසගේදී ගොරව
 නැතැයි” රේසුස්වහන්සේම සාක්ෂි
 45. දුන්නේය. ගලිලයට උත්ව

හන්සේ පැමිණිකල, රේසුස්වහන්සේ
 ම.ගලය කාලගෙහිදී උත්වහන්සේ
 විසින් කල සියල්ල දුටුවා වූ ගලිල
 ගෝ උත්වහන්සේ පිලිගන්තෝය.
 මක්නිසාද, ඔවුහුත් ම.ගලයට
 46. පැමිණ සිටියෝය. එකල, රේසුස්
 වහන්සේ තමන් විසින් වතුරෙන් මුදි
 කපානග සැදුවා වූ ගලිලගේ කානා
 කුචරට නැවත ගියේය. කප
 ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ රෝගීව සිටියා වූ දුගු
 ගෙන් ඇති මුලාදුනියෙන් සිටියේය.
 47. ඔහු රේසුස්වහන්සේ සුදගෙහි
 සිට ගලිලයට ආ බව අසා, තමාගේ
 දුගුයා මරනාසන්නව සිටි බැවින්
 උනුහන්සේ ලඟට ඇවිත්, “මාගේ
 දුගුයාට සුවකරන්නට අවමැනවයි”
 48. උනුහන්සේගෙන් දුල්විය. එවිට
 රේසුස්වහන්සේ, “කුබලා ලකුකුද
 ආශ්වය්චල්ද නොදක අදහගන්
 49. තේ නැතැයි” ඔහුට කීසේක. ඒ
 මුලාදුනියා, “සොමිනි, මාගේ දුගුයා
 නාහින්නට පලවූවෙන් අවමැනවයි”
 50. කීසේය. රේසුස්වහන්සේ, “පල
 ගන්න; කුබලා දුගුයා ජීවත්ව සිටින්නේ
 යයි” ඔහුට කීසේක. ඔහු රේසුස්
 වහන්සේ කී වචනය අදහගෙන
 51. ගියේය. ඔහු ගනකල, ඔහුගේ
 වැඩකාරගේ ඔහු ඉදිරියට ඇවිත්,
 “කුබලා දුගුයා ජීවත්ව සිටින්නේ
 52. යයි” ඔහුට දැන්වූවෝය. එවිට
 ඔහු, “කොහි වේලේ සිට සුවවෙන්ට
 පටන්ගත්තේදයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසු
 රේය. ඔවුන්ද, “ඊගේ සත්වෙහි
 පැරේදී උන බැස්සාගයි” ඔහුට
 53. කීවෝය. එකල, “කුබලා දුගුයා
 ජීවත්ව සිටින්නේයයි” රේසුස්ව
 හන්සේ තමහට කිවී පැයමගහි පියා
 දන, ඔහුද ඔහුගේ සියළු ගෙහි වැසී
 54. ගේද අදහගන්තෝය. රේසුස්
 වහන්සේ සුදගේ සිට ගලිලයට
 නැවත ඇවිත් කලාවූ දෙවෙනි ආශ්
 වය්ච මෙය.

5. පරිච්ඡේද. එහිත් පසු සුදෙව්ව රුත්ගේ ම.ගලයක් විය. රේසුස්ව භන්ගේද ගෙරුසලවට ගියහේක. 2. ගෙරුසලවෙහි බැටළු දෙර ලඟ, හෙබ්බු භාෂාවෙන් බෙතෙස්ද, නමුදු, මවු පහක් ඇති පොකුනක් 3. ඇත්ගේග. කලින් කලට දේවදු නගෙස් පොකුනට බැස, වතුර කලබන්ගේග. වතුර කැලඹුණු පසු පලවුකොට එහි බැස්ස ගමෙකුට ගම් රෝගයක් ඇත්නම්, ඒක සුව වන් 4. ගේග. එබැවින්, ඒ මවුටල අනි ගේග, කොරුග, විගලි අවග්ව ඇත් නෝග, ගතාදී බොහෝ රෝගාතුර ගේ වතුර කැලඹීම පැමිනෙනතුරු 5. බලාසිව්ගේග. එහි තිත්අව අවු රුද්දක් රෝගගෙන් පිහිනවු මනුෂ්‍ය 6. ගෙස් සිව්ගේග. රේසුස්වභන්ගේ ඔත්පලව උත් ඔහු දුක, මොහු බොහෝ කල්කීරෝගාතුරගෙකැසී දුක, “සුව ලබන්ට කැමතිදැයි?” 7. ඔහුගෙන් ඇහුගේක. රෝගියා උත්වභන්ගේට උත්තර දෙමින්, “සොමිනි, වතුර කැලබෙන කල, මා පොකුනට බස්වන්ට මට කවුරු වන් නැත; ඒ නිසා මම ගතකල, වෙන කෙනෙක් මට පලවුවෙන් 8. බස්ගේගයි” කීගේග. රේසුස්ව භන්ගේද, “නැහිට, නුබේ ඇද උසු ලාගන ඇවිදපත්නැයි” කීගේක. 9. එවලේම ඒ මනුෂ්‍යයා සුවපත්ව, තමාගේ ඇද උසුලාගන ඇවිද්දේග. 10. ඒ දවස සබන් දවසග. එහෙහින් සුදෙව්වරු, “මේ සබන් දවසග; ඇද උසුලාගන ගන්ට හරි නැතැයි” සුව කරණු ලැබූ මනුෂ්‍යයාට කීවේග. 11. ඔහු ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මා සුවකල උනිභන්ගේම, ‘නුබේ ඇද උසුලාගන ඇවිදපත්නැයි’ 12. මට කීගේකැයි” කීග. එවිට ඔවුන්, “නුබේ ඇද උසුලාගන ඇවි දිත්ව නුබට කී මනුෂ්‍යයා කවිදැයි” 13. ඔහුගෙන් ඇහුවේග. ඒ සොන

ගේ සමුභගක් සිව් බැවින්, රේසුස්ව භන්ගේ පහව ගියහේක. එහෙහින් සුවකරණු ලැබූ මිනිසා උනිභන්ගේ කවුද කියා දනගන්ගේ නැත 14. ඉන්පසු රේසුස්වභන්ගේදේවමා ලියාවේදී ඔහුදුක, “බලාපනන, නුබ සුව ලැබුගේග; නුබට වැඩි හරණක් නොපැමිනෙන පිනිස, මතුපව් නො 15. කරන්නැයි” ඔහුට කීගේක. ඒ ම නුෂ්‍යයා ගොස්, තමාට සුවකලේ රේසුස්වභන්ගේගැසී සුදෙව්වරුන්ට 16. දන්වුවේග. රේසුස්වභන්ගේමේ දේ සබන් දවසේ කල බැවින්, සුදෙව් වරු උත්වභන්ගේට පිඩාකොට උත්වභන්ගේ මරන්ට සෙව්වේග. 17. එවිට රේසුස්වභන්ගේ ඔවුන් ට උත්තර දෙමින්, “මාගේ පියාන නිභන්ගේ මෙතැන් දක්වාම ක්‍රියා කරනගේක; මවන් ක්‍රියාකෙරෙමිනි” 18. කීගේක. එහෙහින් උනිභන්ගේ සබන් කඩකලා පමනක්නොව, දෙව්ගන්වභන්ගේ තමන්ගේම පියා නෝගයි කීගමින් තමන් දෙව්ගන් වභන්ගේ සමාන කරගත් බැවින්, සුදෙව්වරු උනිභන්ගේ මරන්ට වඩ 19. වඩා සෙව්වේග. එකල රේසුස් වභන්ගේ උත්තර දෙමින්, “සැබ වක් සැබවක් නුබලාට කීගමි, පියා නන්වභන්ගේ ගමක් කරනගේකැයි පුත්‍රයා දක්ගේද? ඒ දේ හැර තනි ගම මොකවත් කරන්ට බැරිග. පියානන්වභන්ගේ කරන දේ පුත්‍ර 20. යාත් එගේම කරන්ගේග. තවද, පියානන්වභන්ගේ පුත්‍රයා කෙරෙහි ගේන්හව, තමනිභන්ගේ කරනනාවු සියල්ල ඔහුට පෙනෙනගේක. නුබලා පුදුමවෙන ලෙස, මීට වඩා මහත් ක්‍රියාවන් ඔහුට පෙන්වනගේක. 21. මක්නිසාද, පියානන්වභන්ගේ මලවුන් නැගුවුවා ජීවත්කරන ලෙ සම, පුත්‍රයා තමන් කැමතිවුවත් 22. ජීවත්කරන්ගේග. තවද, සියළු මනුෂ්‍යගේම පියානන්වභන්ගේට

ගෞරව කරන්නාක්වෙත්ම පුත්‍රයා
 ටත් ගෞරව කරන පිනිස, පියානන්
 වහන්සේ කවරෙක්වත් විනිශ්චය
 නොකොට, සියළු විනිශ්චයම පුත්‍ර
 22. යාම බාරදුන්සේක. පුත්‍රයාට
 ගෞරව නොකරන්නා ඔහු එවූ පියා
 නන්වහන්සේටද ගෞරව නොක
 24. රන්සේය. සැබවක් සැබවක්
 කුබලාට කියමි, මාගේ වචනය අසා
 මා එවූ උන්වහන්සේ අදහන්නාට
 සදකාල ජීවනය ඇත. ඔහු වර
 දට පත්නොව, වරනින් ජීවනයට
 25. පැමිණියේය. සැබවක් සැබවක්
 කුබලාට කියමි, දෙවියන්වහන්සේ
 ගේ පුත්‍රයාගේ ශබ්දය වලවුන්ව
 ඇසෙන පැය පැමිණෙන්නේය;
 දුකුන් පැමිණ තිබේ; අසන්නෝද
 26. ජීවත්වෙතවා ඇත. මක්නිසාද,
 පියානන්වහන්සේ තමන්වහන්සේ
 තුලෙහි ජීවනය බරන්නාගේම, පුත්‍ර
 යාටත් තමන් තුලෙහි ජීවනය
 27. බරන්ට දුන්සේක. ඔහු මනුෂ්‍ය
 පුත්‍ර බැවින්, විනිශ්චයකරන්ටද
 28. බලය දුන්සේක. මේ කාරනයට
 පුදුවුවෙන්ව එපාය. මක්නිසාද,
 මිනිවලවල්හි සිටින සියල්ලෝ ඔහු
 ගේ ශබ්දය අසන කාලය පැමිණෙත්
 29. නේය. එවිට ගහපත්කම් කලාහු
 ජීවනයෙහි නැවත නැතිවීමටද, අග
 හපත්කම් කලාහු දඬුවමෙහි නැවත
 නැතිවීමටද, පිටත්ව එනවා ඇත.
 30. මා එවූ මාගේ පියානන්වහන්
 සේගේ නැමැතන මිස, මාගේ නැමැ
 තන කරන්ට නොසොයන බැවින්,
 තනිමම මොකවත් කරන්ට මට කුඳු
 එවන; මම අහන ලෙසම විනිශ්චය
 කෙරෙමි; මාගේ විනිශ්චයද සාධාර
 නය.

31. “මම තනිමම මා ගැනම
 සාක්ෂි දුනිමනමි, මාගේ සාක්ෂි පිළි
 32. ගන්ට යුතු නැත. මා ගැන සාක්ෂි
 දෙන්නාවූ අනිකෙක් ඇත්තේය.
 ඔහු විසින් මා ගැන දෙන සාක්ෂි

33. පිළිගන්ට යුතු බව දනිමි. කුබ
 ලා ගෞහන් ලඟට මනුෂ්‍යයන් යවූ
 වෝය; ඔහුද සැබැකමට සාක්ෂි දුන්
 34. නේය. මට මනුෂ්‍ය සාක්ෂි කවක්
 නැත; කුමුත් කුබලාගේ ගැලවීම
 35. පිනිස මෙසේ කියමි. ඔහු ඇවිල
 නොවූ දිලිහෙන්නාවූ පහනක සිටි
 ගේය. කුබලා ඔහුගේ එලියට සෙල්ප
 කලක් සන්තෝසවෙන්ව කැමති
 36. වූවෝය. කුමුත් ගෞහන්ගේ
 සාක්ෂිට වඩා මහත්වූ සාක්ෂිගේ
 මට ඇත්තේය. එනම, යම් ක්‍රියාවක්
 තීන්දුකරන්ට පියානන්වහන්සේ මට
 නියමකලගේක්ද; මම කරන ඒ
 ක්‍රියාවම පියානන්වහන්සේ මා එවූ
 37. බවට සාක්ෂි දෙන්නේය. මා එවූ
 පියානන්වහන්සේම මා ගැන සාක්ෂි
 දුන්සේක. කුබලා තවදවත් උන්ව
 හන්සේගේ ශබ්දය ඇසුවේවත්,
 උන්වහන්සේගේ රූපය දුටුවේවත්
 38. නැත. උන්වහන්සේ විසින් එහි
 නලද නැතැත්තේ කුබලා අදහ
 නොගත් බැවින්, උන්වහන්සේගේ
 වචනය කුබලාගේ හිතේ පවතින්
 39. ගත් නැත. සුබලියවිලි සොයා
 පල්ලාය; මක්නිසාද, එහි කුබලාට
 සදකල් ජීවත්වීම ඇතැයි කුබලා
 සිතති. ඒවා මා ගැන සාක්ෂි දෙ
 40. ති. කුමුත් කුබලා ජීවනය
 ලබන පිනිස, මා ලඟට එන්නට
 41. කැමති නැත. මනුෂ්‍යයන්ගෙන්
 42. ගෞරව නොලබමි. කුමුත් කුබ
 ලා හදුනමි; කුබලා තුලෙහි දෙවි
 යන්වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රේමය
 43. නැත්තේය. මම මාගේ පියා
 නන්වහන්සේගේ නාමයෙන් අගෙ
 මි; කුමුත් කුබලා මා පිළිගන්නේ
 නැත. වෙහ කෙසෙක් තමාගේම
 නාමයෙන් එනෙන්නමි, කුබලා ඔහු
 44. පිළිගන්නවා ඇත. දෙවියන්ව
 හන්සේ කෙරෙන් පමනක් පැමි
 නෙන ගෞරවය නොසොයා, ඔවු
 නොවූන්ගෙන් ගෞරව නොගත්

නාවු කුබලාට අදහසත්ව දුළුවන්
 45. කොහොමද? ජයනන්වහන්
 සේගේ ඉදිරිගෙහි මම කුබලාට
 වැරදි තබන්නෙමිහි කොසිතල්ලාය.
 කුබලාට වැරදි තබන්නේ, කුබලා
 46. විකාශකරන මෝසෙස්මය. තව
 ද, මෝසෙස් මා ගැන ලිවී නිසා,
 කුබලා ඔහු අදහසගන්නවානම්
 47. මාත් අදහසනිති. කුමුත් ඔහු
 ගේ ලියවීලි අදහසොගන්නවානම්,
 මාගේ වචන අදහස්ගේ කොහො
 මදැයි” කීසේක.

6. පරිච්ඡේ. ඉන්පසු, ගේසුස්ව
 හන්ගේ ගලිලගේ තිබේරියන්තමිටු
 2. මුදෙත් එගොඩව ගියසේක. ම
 හන් සමූහයාද උනිහන්ගේ පස්ගේ
 ගියෝය. මන්නිසාද, රෝගාතුරගන්
 කෙරෙහි උන්වහන්ගේ විසින් කල
 3. ආස්වයෂීවල් ඔවුන් දුටුවෝය. ගේ
 සුඛිහන්ගේ කැකව නැගී, තමන්
 ගෝලගන් සමග වැඩලත්ගේක.
 4. එකල සුදෙව්වරුන්ගේ පාස්කු
 5. මාගලය කිට්ටුවීය. ගේසුස්වහන්
 ගේ ඉදිරි බලා, තමන් ලඟව බො
 ගෝ සමූහගේ එනවා දැක, “මො
 වුන්ව කන්නට කැම අපි කොත
 නින් මිලේට ගනිමුදැයි” පිලිප්ට
 6. කීසේක. තමන්වහන්ගේ විසින්
 කටහුතු කීමෙක්දැයි තමන්ම දන්න
 කුමුත්, ඔහු පරික්ෂාකරන්ට මෙසේ
 7. කීසේක. පිලිප් උන්වහන්ගේට
 උන්තර දෙමින්, “ඔවුන්ගෙන් එක
 එකාට වික වික දෙන්නට මසු දෙසි
 යසක ගෙවිත් මදිගයි” කීගේය.
 8. උනිහන්ගේගේ ගෝලගන්ගෙන්
 එකෙක්වූ සීමොන් පේත්රුස්ගේ
 9. සහෝදරවූ අන්ද්‍රියාස්ගේ, “ගව
 ගෙවි පසක්ද කුඩා මසුන් දෙත්
 නෙක්ද ඇත්තාවූ තරුනගෙස් මෙහි
 ඇත. කුමුත් මෙපමන දෙකෙකුට
 ඒවා කුමටදැයි” උනිහන්ගේට කීය.
 10. ගේසුස්වහන්ගේ, “මනුෂ්‍යගන්

වාඛකරවාපලාගයි” කීසේක. එත
 න තනකොල බොහෝය. එවිට
 ගහන් වසගෙන් පන්දහසක් පමනවූ
 11. මනුෂ්‍යගෝ වාඛ්වුනෝය. එකල
 ගේසුස්වහන්ගේ ගෙවි අරගෙන,
 සතුටිකොට, ගෝලගන්ට බෙදුදුන්
 සේක. ගෝලගෝද ඉදහත්තවුන්ට
 බෙදුදුනෙන්නෝය. එසේම මසුන්ගෙකු
 ඔවුන්ට කැමති පමන දුන්නෝය.
 12. ඔවුන් තුප්තියට පැමිනිකල්හි,
 “කිසිදක් නැතිනොවෙන පිනිස,
 ඉතුරුදුන කැබලි එකතුකරපල්ලා
 ගයි” තමන් ගෝලගන්ට කීසේක.
 13. එවිට ඔවුන් එකතුකොට, මිනි
 සුන් කාලා ඉතුරුදුන ගවගෙවි පගේ
 කැබලිවලින් පෙවිම් දෙලගක් පුර
 වාගන්නෝය.
 14. ගේසුස්වහන්ගේ විසින් කල
 ආස්වයෂීය ඒ මනුෂ්‍යගෝ දැක,
 “සැබැවටම මුනිහන්ගේ ලෝකයට
 එන්නාවූ අනාගතවක්තූමගයි” කී
 15. වෝය. එකල ඔවුන් ඇවිත් ත
 මන් රජකමට තබාගන්නා පිනිස බ
 ලාත්කාරගෙන් අල්වාගනිතිහිගේසු
 ස්විහන්ගේ, දැන, තනියම නැවත
 16. කන්දට ගියසේක. සවස්වූකල
 උන්වහන්ගේගේ ගෝලගෝ වෙර
 17. ලටගොස්, නැවට නැගී, මුදෙත්
 කප ක්කවුමට ගන පිනිස ගියෝය.
 එවිට අකිකාරවීය. ගේසුස්වහන්ගේ
 18. ඔවුන් ලඟට ආවේ නැත. තද
 හුලගක් ගැසු බැවින්, මුද කැලමු
 19. ගේය. ගව්වක් පමන දුර පැද
 ගන ගියාවූ ඔවුන්, මුද පිට ඇවිදී
 මින් නැව ලඟට එන්නාවූ ගේසුස්ව
 20. හන්ගේ දැක, හගවුවෝය. උන්
 වහන්ගේද “මමග; හගකොවෙල්
 21. ලාගයි” ඔවුන්ට කීසේක. එවිට
 ඔවුන් උනිහන්ගේ සත්තෝසගෙන්
 නැවට ගත්තෝය. එවලේම නැව
 ඔවුන් විසින් ගන්ට ගිත ඉබ්මට පැමි
 හුනෝය.

22. පසුවද, වෙරළේ සිටියාවූ සද්
 ගයෝ උන්වහන්සේගේ ගෝලයන්
 නැගාවූ නැව මිස එහි වෙන කිසි
 නැවක් නැති බවත්, ගේසුස්වහන්
 සේ තමන් ගෝලයන් සමඟ ඒ
 නැවට නොනැගුණු බවත්, උනිහන්
 සේගේ ගෝලයන් පමනක් ගිය
 23. බවත්, දැනගත්තෝය. සුමුරු
 ස්මාලිත්වහන්සේ සතුතිකොට ගළ
 තැනකදී සමූහයාට ගෙවී දුන්සේක්
 ද; ඊට සුදුරුවූ තිබේරියස්හි සිට
 24. වෙන නැව් ආවේය. එසේහෙ
 ගින් සමූහගෝ ගේසුස්වහන්සේවත්
 උනිහන්සේගේ ගෝලගෝවත් එද
 නැතැයි දැන, නැව්වලට නැගී, ගේ
 සුස්වහන්සේ සොයමින් කපණිකවූ
 25. මට ගියෝය. ඔවුන් මුදෙත්
 එගොබව සිටී උන්වහන්සේ දැක,
 “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ කොහි වේලේ
 මෙතනට ආසේක්දැයි” ඇසුවේය.
 26. ගේසුස්වහන්සේ උතාර දෙමින්,
 “සැබවක් සැබවක් සුවලාට කියමි.
 සුවලා විසින් ආස්වග්නිවල් දුටු බැ
 වින් නොව, ගෙවී කා තුළතියට පැ
 මිනි බැවින් සුවලා මා සොයති.
 27. විනාසවෙන්නාවූ කැම පිනිස
 වැඩනොකොට, පියවූ දෙවියන්ව
 හන්සේ විසින් මුදුකල මනුෂ්‍ය ධුත්‍රයා
 සුවලාට දෙන්නාවූ, සදකාල ජීවත්
 වීම පිනිස පවතින කැමට වැයම්
 28. කරපල්ලායයි” කීසේක. එවිට
 ඔවුන්, “දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩ
 කරන පිනිස අප විසින් තුමක් කර
 රමුදැයි” උන්වහන්සේගෙන් ඇසූ
 29. වේය. ගේසුස්වහන්සේ උතාර
 දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩ
 නම්, උන්වහන්සේ එවූ තැනැත්තා
 සුවලා විසින් අදහසැත්මයයි” ඔ
 30. වූන්ට කීසේක. එවිට ඔවුන්,
 “එසේවනම්, අප විසින් දැක ඔබව
 හන්සේ අදහසන්සා පිනිස, මොන
 ලකුණක් අපට පෙන්වනසේක්ද?
 ඔබවහන්සේ කරන්නේ මොකද?

31. ‘ඔහු ස්වභාවයෙන් ඔවුන්ට කන
 පිනිස කැම දුන්නේයයි’ ලියා තිබේ
 න ලෙස, අපේ පියවරු වනාන්ත
 ගේදී මන්සා කැවේයයි” උනිහන්
 32. හේට කීවේය. එකල ගේසුස්
 වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේක්,
 “සැබවක් සැබවක් සුවලාට කියමි,
 මෝසෙස් ස්වභාවයෙන් කැම සුව
 ලාට දුන්නේ නැත. මාගේ පියානන්
 වහන්සේ ස්වභාවයෙන් සැබෑවූ කැම
 33. සුවලාට දෙනසේක. දෙවියන්
 වහන්සේ දෙන කැමනම්, ස්වභාව
 ගෙන් බැස ලෝකයට ජීවනය
 34. දෙන කැමයයි” කීසේක. එවිට
 ඔවුන්, “ස්මාලිනි, ඒ කැම නිතරම
 35. අපට දුනමැනවයි” කීවේය. ගේ
 සුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේක්,
 “ජීවන දයක කැමනම් මමය; මා
 ලඟට එන්නාට කිසි කලෙකත් බඩ
 ගිනි වෙන්ගේ නැත. මා අදහස්
 නාට කිසි කලෙකත් පිපාස වෙන්
 36. ගේ නැත. මම සුවලාට කී
 ලෙසම, සුවලා මා දැකත් අදහන්
 37. ගේ නැත. පියානන්වහන්සේ
 මට දෙන සියලුම මා ලඟට එනවා
 ඇත. මා ලඟට එන තැනැත්තා
 ඒකාන්තයෙන්ම අහක නොදමි.
 38. මක්නිසාද, මා එවූ තැනැත්තන්
 සේගේ කැමැත්ත මිස, මාගේ කැමැ
 ත්‍ර කරන්ට ස්වභාවයෙන් නොබැස්
 39. සෙමි. මා එවූ පියානන්වහන්
 සේගේ කැමැත්තනම්, උනිහන්සේ
 මට දුන් සියල්ලන්ගෙන් කිසිවෙක්
 නැතිනොකොට, අන්තිම දවසේදී
 40. ඔවුන් නැතිවීමය. මා එවූ තැ
 නන්වහන්සේගේ කැමැත්තනම්,
 ධුත්‍රයා දැක ඔහු කෙරෙහි අදහන්
 නාවූ සියල්ලන්ට සදකාල ජීවනය
 ලැබීමත්, අන්තිම දවසේදී මා විසින්
 ඔවුන් නැතිවීමෙන්යයි” කීසේක.
 41. එවිට “ස්වභාවයෙන් බැස්සාවූ
 කැමනම් මමයයි” උන්වහන්සේ කී
 බැවින්, ගුදෙව්වරු උන්වහන්සේ

42. ගැහ කොඳුරවින්, “මොහු ගේ සැපගේ පුත්‍රයා ගේ සුභස් නොවේද? මොහුගේ මව්පියන් අපි නාදනවුද? එසේවනම්, ‘මම ඥාතීන්ගෙන් බැස් ගෙමිනි’ මොහු කිහිපයක් සොයාගො
 43. මදුනි” කීවේය. එකල ගේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට උන්තර දෙවින් කියනසේක්, “සුඛලා අතරෙහි
 44. කොඳුරන්ට එපාය. මා එවූ පියා නැතිහත්සේ විසින් මා ලඟට පමුණු වන්නාවූ කෙනෙකුට මිස, වෙන කාටවත් මා ලඟට පැමිණෙනවාට බැරිය. මම අන්තිම දවසේදී ඔහු
 45. නැඟුවෙමි. ‘සියලොත්ම දෙවියන් නිහන්සේ විසින් උගනිනු ලබතිනි’ අනාගතවක්ෂණයේ පියවිලිවල පියා වියවෙයි. එසේහෙයින් පියානව්හන්සේගෙන් අසා උගත් සියල්ලෝම මා ලඟට එනවා ඇත.
 46. එසේ සුමුත්, දෙවියන්නිහන්සේ කෙරෙහි ආ තැනැත්තා මිස, කවුරු වත් පියානැතිහන්සේ දුටුවේ නැත. ඔහුම පියානව්හන්සේ දුටුගේය.
 47. සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, මා අදහනවාට සදකාල ජීව
 48. නය ඇත. ජීවනදයක කාට
 49. මමය. සුඛලාගේ පියවරු වනාන් තුගේදී මන්තා කැ සුමුත් නැසු
 50. නෝය. මෙයින් කන කවුරු සුමුත් නොනඟින පිනිස, ඥාතීන්
 51. ගෙන් බැස්සාවූ කැම මෙය. ඥාතීන්ගෙන් බැස්සාවූ ජීවනදයක කැම මමය; කවුරු සුමුත් මේ කැම කැ වොත් සදකාල ජීවත්වනෝය. ලෝකයාගේ ජීවත්වීම පිනිස මම දෙන්නාවූ කැමනම්, මාගේ මාංශයයි” කී
 52. සේක. එවිට සුදෙව්වරු ඔවුනොවුන් අතරේ වාදකරමින්, “අපට කැමට තවත්ගේ මාංශ දෙන්නට මොහුට දුළුවන් කොහොමදැයි” කී
 53. වේය. ඒ නිසා ගේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේක්, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, සුඛලා මනුෂ්‍ය

පුත්‍රයාගේ මාංශ නොකනවානම්, ඔහුගේ ලේ නොබොනවානම්, සුඛලා තුලෙහි ජීවනය ඇත්තේ
 54. නැත. මාගේ මාංශ කන්නාවූ මාගේ ලේ බොන්නාවූ නැතැත්තාට සදකාල ජීවනය ඇත. අන්තිම දව
 55. සේදී මම ඔහු නැඟුවෙමි. මක්නිසාද, මාගේ මාංශය සැබෑවූ කැමත්,
 56. මාගේ ලේ සැබෑවූ කීමත්ය. මාගේ මාංශ කන්නාවූ මාගේ ලේ බොන්නාවූ නැතැත්තේ මා ඇතුලෙහි වසයි; මමද ඔහු ඇතුලෙහි
 57. වසමි. ජීවමානවූ පියානව්හන්සේ මා එවූවාක්මෙන්ද, මමත් පියානව්හන්සේ නිසා ජීවත්වත් නාක්මෙකු, මා කන නැතැත්තේම
 58. මා නිසා ජීවත්වෙනවා ඇත. ඥාතීන්ගෙන් බැස්සාවූ කැම මෙය. මේක සුඛලාගේ පියවරු කැමනවා වාගේ නොවේය. ඔවුන් එයින් කැ සුමුත් නැසුනෝය. යමෙක් මේ කැම කැවොත්, ඔහු සදකාල ජීවත්වෙ
 59. නවා ඇතැයි” කීසේක. උන් වහන්සේ කපණ්ණවුමේ සිහගෝගගේ උගනිද්දී මේ කාරණා කීසේක.
 60. උන්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් බොහෝදෙන ඒ අසා, “මේ කීම අප්‍රසන්නය; මේක පිලිගන්ට
 61. කාටදුළුවන්දැයි” කීවේය. ගෝලයන් ඒ ගැහ කොඳුරනවා ගේසුස් වහන්සේ තමන් සිතියදහ, ඔවුන්ට කියනසේක්, “මේක සුඛලාට මාධා
 62. වන්ද? මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා පෙර විභූතැනට නඟිනවා සුඛලා දකිනවා
 63. නම් කෙසේද? ජීවත්කරන්නේ ආත්මයය. මාංශයෙන් කිසි ප්‍රයෝජනයක් නැත. මම සුඛලාට කියන වචනම ආත්මයද ජීවනයද වෙයි.
 64. සුමුත් සුඛලා අතරෙහි සමඟ රෙක් අදහනෝ නැතැයි” කීසේක. ගේසුස්වහන්සේ බෙරයේ කීවේ, නො අදහනෝ කවුරුද, තමනිහන්සේ පාලාදෙන තැනැත්තා කවුදැයි, මුල

65. පටන් දැනගත් නිසාය. තවද උත්වහන්සේ කීයනසේත්, “එකෙහිත් වාගේ පියානැතිහන්සේ විසින් බලය දුන් කෙනෙකුට මිස, කාටවත් වා ලඟට එනනට බැරි බව කුබලාට 66. කිමිනි” කීසේක. එතැන් පටන් උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් වොගෝ දෙනෙක් උත්වහන්සේ සවග නොහැසිර අහනු හිතේය.

67. එකල රෝසුස්වහන්සේ, “කුබලාත් අහන්ව යන්ට කැවතිදැයි” දෙලොස් දෙනාගෙන් ඇසුරේක.

68. එවිට සිඛෝන් පේරුස් උනිහන්සේට උගාර දෙමින්, “භිෂිනි, අපි කවුරු ලඟට යමුද? සදකල් ජීවනග දෙන වචන බවවහන්සේට ඇත් 69. රෝග. බවවහන්සේ ජීවමාන දෙවියනිහන්සේගේ පුත්‍රවූ ක්‍රිස්තුස් යයි, අපි දැනගත අදහමුයි” කී

70. රෝග. රෝසුස්වහන්සේ බවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මම කුබලා දෙ ලොස්දෙන බෝර නොගනිමිද? කුමුත් කුබලාගෙන් එකෙක් මට විරු 71. බකාරයි” කීසේක. සිඛෝන් ගේ පුත්‍රවූ යුදස්ඉන්කාරියෝන් ගැන වෙසේ කීසේක. මක්නිසාද, දෙලස ගෙන් එකෙක්වූ ඔහු උත්වහන්සේ පාලාදෙන තැනැත්තාය.

7. පරිවේෂ. ඉන්පසු යුදෙව්වරු රෝසුස්වහන්සේ මරන්ට යෙදූ බැවින්, උත්වහන්සේ යුදගෙහි හැසිරෙන්නට නොකැවැත්වී, ගලිලගෙහි හැසුරුකුසේක.

2. යුදෙව්වරුන්ගේ කුඹාරම් නම්

3. වූ මංගලය ලත්විය. එවිට උත්වහන්සේගේ සභෝදරයෝ කියනෙහෝ, “කුම කරන ක්‍රියාවල් කුමක් ගෝලයෝත් දකින පිනිස, වෙමින් පිටත්ව යුදයට ගිය මැන 4. ව. මක්නිසාද, ප්‍රසිඛවෙන්නට සොයන්නාවූ තැනැත්තෝ කිසි දෙයක් රහසින් කරන්නේ නැත. එබැ

වින් කුම මේ දේ කරනවා නම්, ලෝකයට තමන් දක්වුව මැන 5. වයි” කීවෝය. මක්නිසාද, උත්වහන්සේගේ සභෝදරයෝ පවා උත්වහන්සේ අදහගත්තේ නැත. 6. එවිට රෝසුස්වහන්සේ බවුන්ට කියනසේත්, “මාගේ කාලය තවම පැවුණුතේ නැත. කුබලාගේ කාලය 7. නිතරම පැමිනී තිබෙයි. කුබලාට භේර වෙන්නට ලෝකයට බැරිය. කුමුත් බවුන්ගේ ක්‍රියාවල් නසුරු බවට මම සාක්ෂි දෙන බැවින්, මට 8. භේරවෙතී. ඒ මංගලයට කුබලා පලගලාය; මාගේ කාලය තවම සමුද්‍රයේ කුඩු ගෙහින්, ඒ මංගලයට 9. දැන්ම නොගමිනි” කීසේක. උත්වහන්සේ වෙසේ බවුන්ට කියා, ගලි 10. ලගෙහි සිටිසේක. තවද තමන්ගේ සභෝදරයෝ ගිය කල, උත්වහන්සේද අප්‍රසිඛව රහස් වසගෙන් මංගලයට ගියසේක.

11. යුදෙව්වරු මංගලයෙහිදී උත්වහන්සේ සොයමින්, “ඔහු කො 12. තැන්හිදැයි” ඇසුවෝය. සවුහගෙන් අතරෙහි උත්වහන්සේ ගැන වහන් කෙදිරිමක් විය. සමහරෙක්, “ඔහු සන්සුරුසගෙකැයි” කීවෝය. සමහරෙක්, “නැත; ඔහු සවුහගා 13. රවටන්සේයයි” කීවෝය. කුමුත් යුදෙව්වරුන්ට හය නිසා, කවුරුවත් උත්වහන්සේ ගැන ප්‍රසිඛගෙන් කපා 14. කලේ නැත. මංගලය මැදදී රෝසුස්වහන්සේ දේවමාලියාවට 15. ගොස් ඉගැන්වූසේක. එවිට යුදෙව්වරු පුදුමව, “කවදවත් ඉහත තාවූ මුත්වහන්සේ පණිතගෙක්ව සිටිනෙත කොහොමදැයි” කීවෝය. 16. රෝසුස්වහන්සේ බවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මාගේ ඉගැන්වීම මා එවූ උත්වහන්සේගේ මිස, මාගේ 17. නොවේය. ගමෙක් උත්වහන්සේගේ කැමැත්ත කරන්නට කැමතිනම්, ඔහු ඒ ඉගැන්වීම දෙව්ගත්

වහන්සේගෙන්වූ ඉහැන්වීමක්ද,
 නොහොත් මාගේ සිතියන් උපදවා
 18. කිහිප දේදැයි දැනගනිති. තමා
 ගේ ගිතෙත් උපදවන දේ කිහිපයා
 තමාගේම ගෞරවය සොයයි; නුමුත්
 තමන් එවූ තැනවහන්සේගේ
 ගෞරවය සොයන්නා සැබෑවූ කෙනෙකු;
 ඔහුකෙරෙහි වචනවත් නැත.
 19. මෝසෙස් නුවලාව වැවභාව
 දුන්නේ නැද්ද? නුමුත් නුවලාගෙන්
 කවුරුවත් ව්‍යවභාව රක්ෂාකරන්
 නේ නැත. මා මරන්නට සොයන්
 20. තේ මක්නිසාදැයි” කීරෙන්න. ස
 මුහුණේ උත්තර දෙමින්, නුවට
 යන්නෙක් ආවේසව ඇත; නුව
 මරන්නට සොයන්නේ කවුදැයි”
 21. කීවේය. ගේසුස්වහන්සේ උත්
 තර දෙමින්, “එක් ක්‍රියාවක් කෙ
 ලෙමි; එයට නුවලා සියල්ලෝ දුදුව
 22. වෙයි. මෝසෙස් වම්මිච්ඡේදනය
 නුවලාව දුන්නේය; ඒත් මෝසෙස්
 ගෙන් නොව පිත්වරුන්ගෙන් වූතේ
 ය. නුවලාද සබත් දවසේදී මනුෂ්‍ය
 23. ගෙකු වම්මිච්ඡේදනය කරයි. මෝ
 සෙස්ගේ ව්‍යවභාව අවලංගු නොක
 රන පිනිස, මනුෂ්‍යයෙක් සබත් දව
 සේදී වම්මිච්ඡේදනය ලබනවානම්,
 මම සබත් දවසේදී මනුෂ්‍යයෙක්
 සම්පූර්ණයෙන් සුවකලාව නුවලා
 24. මා කෙරේ කුමට කිපෙද්ද? ධා
 මික විනිශ්චයෙන් මිස, නිකම්
 පෙනෙන හැටියට විනිශ්චය නොක
 25. රල්ලායයි” කීරෙන්න. එවිට ගෙ
 රුසලම් වාසින්නගෙන් සමහරු කිහිප
 නෝ, “ඔවුන් විසින් මරන්නට සො
 26. යන්නේ මොහු නොවේද? මො
 හු හයක් නැතුව කළාකරන්නේය;
 ඔවුන්ද මොහුට කිසි දෙයක් කිහිප
 නේ නැත. ඔවුන් මොහු ක්‍රිස්තුස්ම
 27. යයි සැබෑවටම දන්නෝද? මො
 හු කොතනින් ආගේදැයි දනිමුව.
 දුමුත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එනකල,
 උළුහන්සේ කොතනින් එනසේක්

දැයි කවුරුවත් නොදන්නේයයි”
 28. කීවේය. ඒ නිසා, දේවමාලියා
 වේ උගන්වමින් සිටියවූ ගේසුස්ව
 හන්සේ ගබ්ද පවත්වමින්, “නුවලා
 මා කවුද කියාත්, කොතනින් ආවාද
 කියාත් දනියි. මාගේම කැමැත්
 තෙන් නාගෙමි; නුමුත් මා එවූ උත්
 වහන්සේ සැබෑ කෙනෙකු. නුවලා
 උත්වහන්සේ අඳුනන්නේ නැත.
 29. මම උත්වහන්සේ කෙරෙහි ආ
 බැවින්ද, උත්වහන්සේ විසින් මා
 එවූ බැවින්ද, උත්වහන්සේ අඳුන
 30. මිනි” කීරෙන්න. එවිට ඔවුන් උත්
 වහන්සේ අල්ලන්නට ගෙවිවේය.
 නුමුත් උත්වහන්සේගේ කාලය ඒ
 වෙනතුරුම නොපැමුණුක බැවින්,
 කවුරුවත් උත්වහන්සේ ඇල්වේ
 31. නැත. සමූහයාගෙන් බොහෝ
 දෙන උත්වහන්සේ අදහගෙන,
 “ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ආකල, මුත්ව
 හන්සේ විසින් කල ආශ්ච්ඡ්‍යවලට
 ව්‍යා උච්චන්සේ කරනසේක්දැයි”
 කීවේය.
 32. සමූහයෝ උච්චන්සේ ගැන
 වෙහෙසකාර කොදුරකිනි එරිසිවරු ඇහු
 වේය. ඔවුන්ද, නාගකපුල්කගේද,
 උත්වහන්සේ අල්ලන්නට යේවකයන්
 33. ගැවිවේය. එවිට ගේසුස්වහන්
 සේ ඔවුන්ට කියනසේක්, “සල්ප
 වේලාවක් මම නුවලා සමඟ සිටිමි;
 ඉන්පසු මා එවූ උත්වහන්සේ ලඟට
 34. ගමි; නුවලා මා සොයයි; නුමුත්
 නුවලාව සමඟ නොවෙමි. මම සිටින
 තැනට එන්නට නුවලාව නුදුළුව
 35. නැයි” කීරෙන්න. ඒ නිසා සුදෙව්
 වරු ඔවුනොවුන් කළාකරමින්,
 “ඔහු අපට සමඟනොවෙන්නට කො
 තනට යන්නේද? ශ්‍රීකයන් කෙරෙහි
 දුසිරි ගියවූන් ලඟට ගොස්, ශ්‍රීකයන්
 36. ට උගන්වන්නේද? ‘නුවලා මා
 සොයයි; නුමුත් නුවලාව සමඟනො
 වෙමි; මම සිටින තැනට එන්නට
 නුවලාව නුදුළුවනැයි’ ඔහු විසින්

කී කාරණාව මොකදැයි” කීවේය.
 37. මංගලයාගේ අත්තිම වහන් දව
 ගෙහි රේඝුස්වභවයේ වැඩසිට ගබ්ද
 පවත්වමින්, “ගබ්දට පිපාස ඇද්ද;
 38. ඔහු මා ලඟට ඇවිත් බිවාලේ. ග
 බෙක් මා අදහස්කෙරේ; සුඛ ලීය
 විල්ලෙහි කියා තිබෙන හැටියට,
 ජීවන දයක වතුර ඇති ගංගා
 ඔහු කෙරෙත් ගලනවා ඇතැයි”
 39. කීරේක. මේ උත්වහන්ගේ අද
 හනවුන්ට ලැබෙනවාට තිබෙන ආත්
 මය ගැන උත්වහන්ගේ කීරේක.
 මක්නිසාද, රේඝුස්වභවයේ ඒතාක්
 කල්ම ගත්පසට නොපැමිණි බැවින්,
 ඒතාක්කල්ම සුඛාත්මය නොදෙන
 40. ලද්දේය. සමුභයාගෙන් බොහෝ
 දෙන මේ වචනය අසා, “සැබැවටම
 මුළුතමන්ගේ අනාගතවක්ෂුමයයි”
 41. කීවේය. සමහර, “මුළුතමන්ගේ
 42. ක්‍රියාමයයි” කීවේය. සමහර,
 “ක්‍රියාමය ගලිලයෙන් එනවා ඇද්ද?
 ක්‍රියාමය දැව්ගේ වංගයෙහි, දැව්ගේ
 විසු බැත්ලෙහෙමි කුච්චිත්ද එනවා
 ඇතැයි සුඛලීයවිල්ලෙහි කියාතිබේ
 43. නවානොවේදැයි” කීවේය. මෙ
 ගේ උත්වහන්ගේ ගැන සමුභයා අත
 44. රෙහි ගේදයක් වූයේය. ඔවුන්
 ගෙන් සමහරෙක් උත්වහන්ගේ අල්
 ලන්ට කැමතිවූවේය. කුමුත් කවුරු
 වත් උත්වහන්ගේ පිට අත් නැඹුණේ
 45. නැත. පසුව ගේවකගේ නායක
 සුජයයන් සහ එරිසිවරුන් ලඟට
 ආවේය. එකල ඔවුන්, “කුමුත් ඔහු
 නොගෙනාවේ මක්නිසාදැයි” ගේව
 46. කයන්ගෙන් ඇසුවේය. ගේවක
 ගේ උතාර දෙමින්, “මේ මනුෂ්‍යයා
 ලෙස කිසි කලෙක කිසි මනුෂ්‍ය
 ගෙන් කුමකලේ නැතැයි” කීවේ
 47. ය. එවිට එරිසිවරු ඔවුන්ට උත්
 තර දෙමින්, “කුමුත් රැව්වූනෝද?
 48. ප්‍රධානීන්ගෙන් එරිසිවරුන්ගෙන්
 වත් කිසිවෙක් ඔහු අදහගනොත්ද?
 49. කුමුත් ව්‍යවස්ථාව නොදන්නාවූ

මේ සමුභයා සාපලන්ගේයයි” කී
 50. වේය. එකල ඔවුන්ගෙන් එ
 කෙක්වූ, රුත්‍රියෙහි රේඝුස්වභවයේ
 ලඟට ගියා වූ නිකදේවුන් උත්තර
 51. දෙමින්, “කාට කුමුත් කියන්
 තට තිබෙන දෙයක් පලමු කොටම
 නොඅසා, ඔහු කරන්ගේ මොකද
 නොදන, අපගේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ඔහු
 වරදට පමුකුවන්නට සූභදැයි”
 52. ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේය. ඔවුන්ද
 මුහුට උත්තර දෙමින්, “කුමුත් ගලි
 ලයෙක්ද? සොයා බලාපත්ත; ගලි
 ලයෙක් කිසි අනාගතවක්ෂු කෙ
 නෙක් නොතැනිවින්නේයයි” කී
 53. වේය. එවිට සීගල්ලෝම තම
 තවන්ගේ ගෙවලට ගියේය.

8. පරිච්ඡේදය. රේඝුස්වභවයේද
 2. මලිච කන්දට ගියේය. උත්ව
 හන්ගේ උදයම දේවමාලිගාවට නැව
 ත අසේක. සීගල්ලෝම උත්වහන්
 ගේ ලඟට පැමිණියේය; උත්වහන්
 ගේ වැඩසිද, ඔවුන්ට ඉගැන්වූයේය.
 3. එවිට පරපුරුෂ ගේවනය කරද්
 දීම අසුඛන සක්‍රියන් ලියන්ගෝද
 එරිසිවරුද උත්වහන්ගේ ලඟට ගො
 4. නවුත්, මැද සිටුවා, “ආචාරිනි, මේ
 සක්‍රි පරපුරුෂ ගේවනය කරද්දීම
 5. අල්ලන්තට ගෙදුනාය. මෙබඳු වූ
 වන්ට ගල් ගසා මරන්නට, මෝසෙස්
 ව්‍යවස්ථාවෙහි අපට අනුකලේය.
 එහෙත් ඔබවහන්ගේ කුමක් කියන
 ගේක්දැයි” උත්වහන්ගේගෙන් ඇසු
 6. වේය. මේ කාරණාව කීවේ, උත්
 වහන්ගේ පරික්‍ෂාකරමින් උත්වහන්
 ගේට දෝෂ පවුකුවන පිනිසත.
 කුමුත් රේඝුස්වභවයේ නැමී, ඇඟ
 7. ලෙලන් බිම ලිවූයේය. ඔවුන්
 උත්වහන්ගේගෙන් අසමින් සිව්ද්දීම,
 උත්වහන්ගේ කෙලිත්ව, “කුමුත්
 අතරෙන් පවු නැති මනුෂ්‍යයෙක්
 ඇට පලමුකොට ගලක්ගසාවයි” කී
 8. යා, නැවතත් නැමී බිම ලිවූයේය.

9. ඔවුන් ඒ අසා, තවතමන්ගේ ප්‍රදසාසනීයවම වරදකාරයන් බව හැඟී, වැඩිවහල්ලා පටන් බාලයා දක්වා එක එකා පිටත්ව ගියෝය.

10. ඒ භක්‍රීද වැද සිටියාය. ගේසුස්ව හන්ගේ කෙලින්ව, ඒ භක්‍රීය භාර වෙහ කවුරුවත් නොදැක, “භක්‍රීය, කුඩව වැරදි තබමින් සිටියෝ කො ගිද? කවුරුවත් කුඩ අච්චුවට නියම කලේ නැද්දැයි?” ඇගෙන් ඇසූ

11. ගේක. ඇ “ඤාමිනි, නැතැයි” කීවාය. එවිට ගේසුස්වහන්ගේ, “මම ද කුඩ අච්චුවට නියම නොකරමි; පලයන්හ; මෙතැන් පටන් පව් නොකරන්නැයි” ආට කීගේක.

12. ගේසුස්වහන්ගේ නැවතත් ඔවුන් සමග කථාකරමින්, “ලෝක ගෙහි ආලෝකය මමය. මා පස්ගේ එන්නා අදුරෙහි නොහැසිර, ජීවන ගෙහි එලිය ලබන්නේයයි” කීගේක.

13. එවිට එරිසිගේ, “කුඩ තමන් ගැනම සාක්‍ෂි දෙන්නේය. කුබ්බි සාක්‍ෂිය සැබෑ නැතැයි” උච්භන්

14. ගේට කීවේය. ගේසුස්වහන් ගේ උත්තර දෙමින්, “මම මා ගැනම සාක්‍ෂි දෙන කුමුත්, මම ආවේ කොතනිඤ්ඤ ගන්තේ කොත නටදැයි දැනගත් බැවින්, මාගේ සාක්‍ෂි සැබෑය. මම නොතැන්ගි සිට ආගෙමද, කොතැනට ගෙමදැයි කුඩ

15. ලා දන්නේ නැත. කුඩලා මා. ගාකාරගෙන් විනිශ්චය කරති; මම කවුරුවත් විනිශ්චය නොකරමි.

16. මම විනිශ්චය කෙරෙමිනම්, මම තනියම නොසිට මා එවූ පියානන්ව හන්ගේ මා සමග සිටින බැවින්,

17. මාගේ විනිශ්චය සැබෑය. ‘දෙ නෙතානුගේ සාක්‍ෂිය සැබෑයයි’ කුඩලාගේ ව්‍යවසාරවෙහි ලියන

18. ලද්දේය. මම මා ගැන සාක්‍ෂි දෙමි; මාගේ පියානන්වහන්ගේද මා ගැන සාක්‍ෂි දෙනගේකැයි” කීගේක.

19. එවිට ඔවුන්, “කුබ්බි පියා කො තනදැයි” උත්වහන්ගේගෙන් ඇසූ වේය. ගේසුස්වහන්ගේ උත්තර දෙමින්, “කුඩලා මා අදුනන්ගේ වත්, මාගේ පියානන්වහන්ගේ අදු නන්ගේවත් නැත. කුඩලා මා ඇඳි නොනම්, මාගේ පියානන්වහන් ගේත් අදුනනවා ඇතැයි” කීගේක.

20. ගේසුස්වහන්ගේ දේවමාලිගාවේ උභන්වමින් සිට, මුදල් ගබඩාවේදී මේ වචන කීගේක. උච්භන්ගේගේ කාලය ඒතාත්කල්ම නොපැමිනි බැවින්, කවුරුවත් උච්භන්ගේ ඇල් එවේ නැත.

21. නැවතත් ගේසුස්වහන්ගේ, “මම පිටත්ව ගෙමි; කුඩලා මා සො යනවාඇත. කුමුත් කුඩලා තමන්ගේ පාපගෙහි මැරෙනවා ඇත. මම යන ස්ථානයට කුඩලාට එන්නට කුසුළුව

22. නැයි” කීගේක. එවිට සුඛදම් වරු, “මම යන ස්ථානයට කුඩලාට එන්නට කුසුළුවනැයි මොහු කියන් ගේ, මොහු තමන්ම නසාගන්ටදෝ”

23. කීවේය. තවද උත්වහන්ගේ, “කුඩලා පහලින් වෙති; මම ඉහලින් වෙමි. කුඩලා මෙලොවින් වෙති; 24. මම මෙලොවින් නොවෙමි. එහෙ ගින් ‘කුඩලා තමන්ගේ පාපගෙහි ණියනවා ඇතැයි’ කුඩලාට මම කිමි. මත්තිසාද, මම ඔහුමගහි කුඩලා අදහ නොගත්තොත්, කුඩලාගේ පාපගෙහි මැරෙනවා ඇතැයි” කී

25. ගේක. එවිට ඔවුන්, “කුඩ කවු දැයි” උත්වහන්ගේගෙන් ඇසූ වේය. ගේසුස්වහන්ගේද, “මම පල මු කුඩලාට කී නැතැත්තේම වෙමි. 26. කුඩලා ගැන කියන්නත් විනිශ්චය කරන්නත් බොහෝ කාරණා ඇ ත. කුමුත් මා එවූ උච්භන්ගේ සැබෑ කෙනෙක. මමද උච්භන්ගේගෙන් ඇසූ දේ ලොවට කියමි” කීගේක.

27. උත්වහන්ගේ පියානන්වහන්ගේ ගැන ඔවුන්ට කථාකලගේකැයි, ඔ

28. චූන්ට වැටහුණේ නැත. එවිට රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියන සේක්, “සුඛලා මසුණ පුත්‍රයා එ සවු පසු, මම ඔහුම බවත්, මාගේ පියානන්වහන්සේ මම ඉගැන්වූ දේ කියනවා මිස මාගේ කැමැත්තෙන් කිසි දෙයක් නොකරණ බවත්,

29. සුඛලා දනනවා ඉ.ත. මා එවු උන්වහන්සේ මා සමගය. මාගේ පියානන්වහන්සේට ප්‍රසන්න දේ මම නිතරම කරනහෙයිත්, උන්වහන්සේ මා තනිම සිටින්නට ඉැරියේ නැ.

30. තැයි” කීසේක. උන්වහන්සේ මෙසේ කියද්දීම, බොහෝ දෙන

31. උන්වහන්සේ අදහගත්තේය. එ කල රේසුස්වහන්සේ තවත් අදහ ගත් ගුදෙව්වරුන්ට කියනසේක්, “සුඛලා මාගේ වචනගෙහි පිහිටා සිටිනවානම්, සැබැවට මාගේ ගෝල

32. ගේ වෙහි; සුඛලා සැබැකම දන්නවා ඉ.ත; සැබැකම සුඛලා මුදනවා ඉ.තැයි” කීසේක.

33. ඔවුන් උන්වහන්සේට උතර දෙමින්, “අපි ආමුහම්ගෙන් පැවත එන්නෝ වෙමුව; අපි කිසි කලෙක කවරෙකුත් වාල් යුනෙමුව. ‘සුඛ ලා මුදනු ලබනවා ඉ.තැයි’ සුඛ කියනෙන් නොහොමදයි” කීවේය.

34. රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත් තරදෙමින්, “සැබවක් සැබවක් සුඛ ලාට කියමි, පවිතරන සියල්ලෝම

35. පාපගට වාල්වෙහි. වාලා නිත රම පවිලේ සිටින්නේ නැත; පුත්‍රයා

36. නිතරම සිටින්නේය. එසේහෙ යින්, පුත්‍රයා සුඛලා මුදන්නේනම් සැබැවටම සුඛලා මුදනු ලබනවා

37. ඉ.ත. සුඛලා ආමුහම්ගෙන් පැවත එන්නෝගෙහි දනිමි; සුමුත් මාගේ වචනය සුඛලා ඉ.තැලේ පිහි ටා නැති බැවින්, මා මරන්නට සො

38. යහි. මම මාගේ පියානන්වහන් සේ ලහදී දුටු දේ කියමි; සුඛලා සුඛලාගේ පියා ලහදී දුටු දේ කර

39. තිසි” කීසේක. ඔවුන් උත්තර දෙමින්, “ආමුහම් අපගේ පියානෝ ගෙහි” උන්වහන්සේට කීවේය. එවිට රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියන සේක්, “සුඛලා ආමුහම්ගේ පුත්‍රයෝ

40. නම්, ආමුහම්ගේ ක්‍රියා කරති. මා විසින් දෙවියන්වහන්සේගෙන් අස නලද සැබැකම සුඛලාට කීමි. මා මරන්නට දුන් සුඛලා සොයහි;

41. ආමුහම් එසේ කලේ නැත. සුඛ ලා සුඛලාගේ පියාගේ ක්‍රියා කර තිසි” කීසේක. එවිට ඔවුන්, “අපි ශ්‍රේෂ්ඨකමින් උපන්නෝ නොමි වුව. අපගේ පියානෝ එක්කෙනෙක; ඒ දෙවියන්වහන්සේමයයි” කීවේය.

42. එවිට රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේක්, “ඉදින්, දෙවියන්ව හන්සේ සුඛලාගේ පියානෝනම්, සුඛලා මම ප්‍රේම කරනවා ඉ.ත. මක්නිසාද, මම දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙන් ආගෙමි; මාගේ කැමැත් තෙන් නාගෙමි; උන්වහන්සේ මා

43. එවුසේක. මාගේ කීම සුඛලාට නොවැටහුණේ මක්නිසාද? මාගේ වචන පිලිගත්ට සුඛලාට බැරි නිසා

44. ග. සුඛලාගේ පියා සාතන්ය; සුඛලාගේ පියාගේ ආසාවන් කරන් ට සුඛලා කැමතිවෙහි. ඔහු මුල පටන් මිනි මරන්නෙක. ඔහු තුලේ සැබැකම නැති හෙයිත්, ඔහු සැබෑ කමෙන් අහස්ව ගියේය. ඔහු බොරු කාරයෙක; බොරුමේ පියාය. ඒ නිසා ඔහු බොරුවක් කියන කල,

45. ඔහුගේම දේ කියන්නේය. මම සුඛලාට සැබැකම කියමි; එහෙයිත්

46. සුඛලා මා අදහන්නේ නැත. මා මරදකාරයෙක්කොට මිප්පුදෙනන ට සුඛලා අතරෙන් කාට පුළුවන්ද? මම සැබැකම කියනවානම්, මා අදහ

47. නොගන්නේ මක්නිසාද? දෙවි ගන්වහන්සේ කෙරෙන් ආ නැතැත් ගේ දෙවියන්වහන්සේගේ වචන පිලිගන්නේය. සුඛලා දෙවියන්ව

හත්තේ කෙරෙත් නොවූ බැවින්, ඒ වචන පිළිගත්තේ නැතැයි”

48. කීර්තිය. එවිට සුඛදේවවරු උත්තර දෙවියන්, “සුඛ සමාරියෙකැයි කියාද, ගණනා වැහුනාටු කෙතෙකැයි කියාද, අපි කියනවා හරි නොවේදැයි” උත්තරයන්ගේට කීවේය.

49. රේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙවියන්, “මම ගණනා වැහුනාටු කෙතෙකැයි නොවෙමි; මම මාගේ පියානන්ව හන්සේට ගෞරව කෙරෙමි; සුඛලා”

50. මට අගෞරව කරති. මම මාගේ ගෞරවය නොසොයමි; ඒ සොයන් නාවූ විනිශ්චයකරනාවූ කෙතෙකැයි

51. ඇත. සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, ගමෙක් මාගේ වචනය රක්ෂා කරන්නේනම්, ඔහු කිසි කලෙකත් මරනය දකින්නේ නැතැයි” කීර්තිය

52. ක. එවිට සුඛදේවවරු, “සුඛගණනා වැහුනාටු කෙතෙකැයි දැන් දනිමුව. ආමුහමිට අනාගතවක්තූහුද නැසුණෝය. සුඛද ‘ගමෙක් මාගේ වචනය රක්ෂාකරන්නේනම්, ඔහු කිසි කලෙකත් මරනයේ රහ විදින්න

53. නේ නැතැයි’ කියන්නේය. සුඛ අපගේ පියවූ ආමුහමිට වඩා උතුම් කෙතෙකැයිද? ඔහු නැසුණේය; අනාගතවක්තූහුද නැසුණෝය. සුඛ කවරෙක කියා සිතන්නේදැයි” කීවේ

54. ග. රේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙවියන්, “මම මටම ගෞරව කෙරෙමි නම්, මාගේ ගෞරවය සිත්වෙයි. මම ගෞරව කරන්නේ, මාගේ පියානන්වහන්සේය. උත්තරයන්ගේ සුඛලාගේ දෙවියන්හන්සේගේ සුඛලා”

55. කියති. සුඛලා සුඛලා උත්තරයන්ගේ අඳුනන්නේ නැත. මම උත්තරයන්ගේ අඳුනමි; ‘උත්තරයන්ගේ නාදුනමි’ කීමිනම්, මමත් සුඛලා සමාන බොරු කියන්නෙක් වෙමි. මම උත්තරයන්ගේ අඳුනමි; උත්තරයන්ගේ වචනයද රක්ෂාකෙරෙමි.

56. දුඛලාගේ පියවූ ආමුහමි මාගේ

දවස දැනිත්ව ප්‍රීතියෙන් බලාසිටී රේය; දෑක, සන්තෝසවූයේගේ”

57. කීර්තිය. එකල සුඛදේවවරු, “තම වගස් පනහකට නොපැමිණියාවූ සුඛ ආමුහමි දුටුයේදැයි” උත්

58. වහන්සේට කීවේය. රේසුස්වහන්සේ, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, ආමුහමිගේ ඉපදීමට පලමු මම ඇත්තෙමි” ඔවුන්ට

59. කීර්තිය. එවිට ඔවුන් උත්තරයන්ගේට ගහන පිනිස, ගල් අතට ගත්තෝය. සුඛලා රේසුස්වහන්සේ සැඟවී, ඔවුන් මැදිහැගොස්, දේවමාලිගාවෙන් පිටත්ව ගියේය.

9. පරිච්ඡේදය. රේසුස්වහන්සේ ගමින්, මවු කුරේ පටන් අනිටු මනුෂ්

2. ගෙක් දුටුයේක. එවිට උත්තරයන්ගේගේ ගෝලයෝ, “ආචාරිනි, කවුරු විසින් කරනලද පාපයකින් මොහු අනිටු උපන්නේද? මොහු විසින්ද? මොහුගේ මව්පියන් විසින්දැයි”

3. ඇසුවේය. රේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙවියන්, “දෙවියන්හන්සේගේ ක්‍රියාවන් මොහු කෙරේ ප්‍රකාශකරන පිනිස මිස, මොහු විසින්වත් මොහුගේ මව්පියන් විසින්වත් කල පාපය

4. කින් මේ දේ සිඛවූයේ නැත. දවහල්ව තිබෙන කල, මා එවූ උත්තරයන්ගේ වැඩ මා විසින් කටයුතුය. කාටවත් වැඩකරන්ට සුදුසුවන්නවූ

5. රුකිය පැමිණෙන්නේය. මම ලෝකයෙහි සිටින අතර, ලෝකයෙහි ආ

6. ලෝකය වෙමි” කීර්තිය. උත්තරයන්ගේ මේ වචන කියා, තිමට කෙලගසා, එහිත් මඩ සාදා, ඒ මඩ අනි

7. ගාගේ ඇත්විල ගා, “සුඛ ගොස්, සිලෝහමි පොකුණෙන් නාපන්නැයි” ඔහුට කීර්තිය. සිලෝහමි ගනවචනයෙහි අභීයනම්, “එවනලද” යනුය. එවිට ඔහු ගොස්, නා, පෙහිව

8. ලැබ ආගේය. එකල අහල්වාසිගෝද, ඔහු අත්වච සිටි කල ඔහු

9. ඉදගෙන, සිභමත්
 9. ය. සමහරෙක්, “මේ මිහුමය;”
 තවත් සමහරෙක්, “මොහු මිහු සමා-
 නයයි” කීකල, මහු, “ඒ මමයයි”
 10. කීරේය. එවිට මවුන්, “සුඛේ
 ඇස් පැදුරෙන් කොහොමදැයි” මහු
 11. ගෙන් ඇසුවේය. මහු උත්තර
 දෙමින්, “රේසුස්නම් මනුෂ්‍යයෙක්
 මම සාදා මාගේ ඇස්වල හා, ‘සුඛ
 සිලොහම් පොකුණට ගොස් නාප-
 නකැයි’ මට කීරේය. මමද ගොස්
 නා, පෙණිම ලැබීමි” කීරේය.
 12. එකල මවුන් “මහු කොතැන
 දැයි” ඇසුවේය. “මම නොදනිමි”
 මහු කීරේය.
 13. පලමු අතිව සිව් මහු එරිසින්
 14. ලඟට ගෙන ගියේය. රේසු
 සමහන්ගේ මම සාදා, මහුගේ
 ඇස් පැදු දවස, සමත් දවසය.
 15. එරිසිවරුද “සුඛට පෙණිම ලැබු
 ගේ කොහොමදැයි” මහුගෙන්
 ඇසුවේය. මහු, “උත්වහන්ගේ
 මාගේ ඇස්වල මම හැරෙක. මම
 නාලා පෙණිම ලැබුගෙමි” මවුන්ට
 16. කීරේය. එවිට එරිසිවරුන්ගෙන්
 සමහරෙක්, “ඒ මනුෂ්‍යයා සමත් දව-
 ස නොපවත්වන බැවින්, දෙවියන්
 වහන්සේ කෙරෙන් ආ කෙනෙක්
 නොවේයයි” කීවේය. තවත් සමහ-
 රෙක්, “මෙයාකාර ආශ්වයයන්
 කරන්නට පවිකාරයකුට පුළුවන්ද
 යි” කීවේය. මෙසේ මවුනොවුන්
 17. අතරේ ගේදගක් විය. නැවතද
 මවුන්, “සුඛේ ඇස් මහු විසින්
 පැදු බැවින්, මහු හැන සුඛ කියන්-
 ගේ මොකදැයි” අනියාගෙන් ඇසු-
 වේය. “අනාගතවක්තු කෙනෙ
 18. කැයි” මහු කීරේය. සුමුත් සු-
 දෙව්වරු පෙණිම ලැබූ අගගේ මව්
 පියන් කැඳවනතුරු, මහු අත්බව
 සිට පෙණිම ලැබුගෙයක් අදහනො-
 19. ගෙන, “අත්බව උපත්ගන්ගේ

සුඛලා කියන සුඛලාගේ පුත්‍රයා
 මොහුද? එසේනම්, දුන් මහුට පෙ-
 නෙන්නේ කොහොමදැයි” මවුන්
 20. ගෙන් ඇසුවේය. මහුගේ මව්
 පියෝ මවුන්ට උත්තර දෙමින්,
 “මොහු අපගේ පුත්‍ර බවද, අත්බව
 21. උපත් බවද දනිමුව. සුමුත් දුන්
 කොහොම මොහුට පෙනෙන්නේද
 කියාත්, මොහුගේ ඇස් පැදුරේ
 කවුද කියාත්, අපි දන්නේ නැත.
 මොහුට වයස් ඇත; මොහුගෙන්
 අසාපල්ලාය; මහු කියන්නේයයි”
 22. කීවේය. මහුගේ මව්පියෝ සු-
 දෙව්වරුන්ට හසින් මෙසේකීවේය.
 මක්නිසාද, කවුරුවත් උනිහන්ගේ
 ක්‍රිස්තුස්ගේ කීරේනම්, මහු සිහ-
 ගෝගගෙන් අහක්කරනු ලබන්නේ
 යයි, පලමුවෙන්ම සුදෙව්වරු නිගෝ
 23. නකලෝය. එහෙයින් මහුගේ
 මව්පියෝ, “මොහුට වයස් ඇත;
 මොහුගෙන් අසාපල්ලායයි” කීවේ
 24. ය. එවිට මවුන් අත්බව සිව් මනු-
 භ්‍යයා දෙවනු කැඳවා, “දෙවියන්ව-
 හන්සේට ප්‍රසංසාකරපන්න; මේ
 මනුෂ්‍යයා පවිකාරයෙකැයි අපි දනි-
 25. මුයයි” මහුට කීවේය. මහු උත්-
 තර දෙමින්, “උත්වහන්ගේ පවිකා-
 රගෙක්ද නැද්දැයි මම නොදනිමි;
 එකක් දනිමි; පලමු අත්බවමි; දුන්
 මට පෙණිම ඇත්තේයයි” කීය.
 26. මවුන්ද, “මහු සුඛට කලේ
 මොකද? සුඛේ ඇස් පැදුරේ කො-
 හොමදැයි” නැවතත් මහුගෙන්
 27. ඇසුවේය. මහු මවුන්ට උතර
 දෙමින්, “පලමුවෙන් සුඛලාට කිමි;
 සුඛලා සැලකුවේ නැත. සුඛලා
 නැවත අහන්නට කැමතිවන්නේ
 මක්නිසාද? සුඛලාත් උත්වහන්ගේ
 ගේ ගෝලගෝ වෙන්නට කැමති
 28. දැයි” කීරේය. එවිට මවුන්
 මහුට නින්දාකොට, “ගෝ මහුගේ
 ගෝලාය; අපි මෝසෙස්ගේ ගෝලා-
 29. ගෝය. දෙවියන්වහන්සේ වේ

සෙත් සමග කථාකල බව දනිවුව. මොහු කොතනින් ආගේදැයි නොද
 30. නිවුගයි” කීවේය. ඒ මනුෂ්‍යයා උත්තර දෙවියන්, “උත්වහන්ගේ මාගේ ඇස් පාදගේක. උච්චහන්ගේ කොතනින් ආගේක්දැයි, සුඛලා
 31. දනනොගත් බව පුදුමගෙක. දෙවියන්වහන්ගේ පඵකාරයන්ගේ වචන නොඅසන බවත්, යමෙක් දෙවියන්වහන්ගේ කෙරේ හක්ති ඇතුළු උත්වහන්ගේගේ කැමැත්ත කරන්ගේනම් ඔහුගේ වචන අසන බවත්,
 32. අපි දනිවුව. කවුරුවත් අත්බව උපන්කෙනකුගේ ඇස් පාදවේගයි, ලෝකය පටන්ගැනමේ සිට නැඟ
 33. කාරනාවක. මුත්වහන්ගේ දෙවියන්වහන්ගේ කෙරෙන් නාගේක්නම්, කිසි දෙයක් කරන්ට උත්වහන්ගේට සුදුළුවනැයි” කීගේය.
 34. ඔවුන් ඔහුට උත්තර දෙවියන්, “සියළු ප්‍රකාරගෙන් පාපගෙහි උපන් නාවු තෝ අපට උගනිත්ගේදැයි”
 35. කියා, ඔහු අහක්කලෝය. ඔවුන් විසින් ඔහු අහක්කල බව ඇසුවාවු ගේසුස්වහන්ගේ ඔහු දක, “සුඛ දෙවියන්වහන්ගේගේ පුත්‍රයා කෙරෙහි ඇදහිලිකරන්ගේදැයි” ඔහු
 36. ගෙන් ඇසුගේක. ඔහු උත්තර දෙවියන්, “ඤාණිනි, මම උච්චහන්ගේ කෙරෙහි ඇදහිලිකරන්ට උච්චහන්
 37. ගේ කවුදැයි” ඇසුගේය. ගේසුස්වහන්ගේ ඔහුට කියනගේක්, “සුඛ උත්වහන්ගේ පුත්‍රගේය; සුඛ සමග කථාකරන්ගේ උච්චහන්ගේමගයි”
 38. කීගේක. ඔහුද “ඤාණිනි, මම අද හමි” කියා, උත්වහන්ගේට නමස්
 39. කාර කෙලේය. එවිට ගේසුස්වහන්ගේ, “ඇස් නොපෙනෙනවුන්ට ඇස් පෙනෙන පිනිසද, ඇස් පෙනෙනවුන් අත්බවෙන පිනිසද, විනිස් වග ගැන මේ ලෝකයට ආගෙමි”
 40. කීගේක. උත්වහන්ගේ සමග සිටියාවු එරිසිවරුන්ගෙන් සමග

රෙක් ඒ අසා, “අපිත් අනිගේ දැයි” උච්චහන්ගේගෙන් ඇසුවේය.
 41. ගේසුස්වහන්ගේ, “සුඛලා අත් බවුනානම් සුඛලාට පාපගේක් නැත. දන් ‘අපට පෙනෙන්නේගයි’ සුඛලා කියති; එහෙයින් සුඛලාගේ පාපය පවතින්නේගයි” ඔවුන්ට කීගේක.

10. පරිච්ඡේ. “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, යමෙක් දෙරකනින් බැටළු ගාලට ඇතුල්නොව, වෙන මගකින් ඇතුල්වේද; ඔහු සොරෙක්
 2. ද කොල්ලකන්ගෙක්ද වෙයි. සුමුත් දෙරකනින් ඇතුල්වෙන තැනැ
 3. යාම බැටළු එබේගේ වෙයි. ඔහුට දෙරවුපාලයා දෙර හරිගි; බැටළු වේද ඔහුගේ හඬ අසති. ඔහු තමාගේ බැටළුවන්ගේ නම් කියා හඬ ගසා, ඔවුන් පිටතට ගෙනගයි.
 4. ඔහු තමාගේ බැටළුවන් පිටත් නොව, ඔවුන්ට ඉස්සරව ගයි. බැටළු වේද ඔහුගේ හඬ අසනන බැවින්,
 5. ඔහු පස්ගේ ගති. උන් වෙන කෙනෙකුගේ හඬ නාදනනගෙහින්, ඔහු පස්ගේ නොගොස් ඔහු කෙරෙන් පලාගනවා ඇතැයි” කීගේක.
 6. ගේසුස්වහන්ගේ මේ උපමාව ඔවුන්ට කී සුමුත්, උත්වහන්ගේ විසින් කියනලද කාරනාව ඔවුන්
 7. තේරුමගන්ගේ නැත. එවිට ගේසුස්වහන්ගේ නැවතත් ඔවුන්ට කියනගේක්, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, බැටළු ගාලේ දෙරකන
 8. නම් මමග. මට පලවු ආ සියල්ලෝම සොරුද කොල්ලකන්ගෝද වෙති. සුමුත් බැටළුවෝ ඔවුන් කීවා
 9. ඇසුවේ නැත. මම දෙරකන වෙමි; යමෙක් මා කරනකොටගෙන ඇතුල්වේද; ඔහු රක්ෂාකරනු ලැබ, ඇතුලටද පිටතටද ගොස් කැම
 10. ලබන්ගේග. සොරා සොරකම් කරන්ටද මරන්ටද විනාසකරන්ටද

මිස, වෙන කිසිවකට එක්කේ නැත.
 10. ඔවුන්ට ජීවනගද ඒ ජීවනගේ හම්
 11. පුණ්ණගද ලැබෙන පිනිස මම
 12. ආගෙම්. ගහපත් බැටළු එබේර
 මමය. ගහපත් බැටළු එබේර නවා
 ගේ ප්‍රානග බැටළුවන් උදෙසා දෙත්
 13. නේග. සුමුත් බැටළු එබේර
 නොවු, බැටළුවන්ගේ සොමියා නො
 වන්නාවු කුලිකාරයා වුකයා එනවා
 දක, බැටළුවන් අත්තැර පලාගයි.
 එවිට වුකයා උන් අල්ලමින්, බැටළු
 14. රැල කඩින් කබද එලවයි. කුලි
 කාරයා කුලිකාරගෙත් බැවින් බැට
 15. එවන් නොසලකා පලා ගයි. ගහ
 පත් බැටළු එබේර මමග පියානන්
 වහන්සේ මා ගමිසේ අඳුනනසේත්
 ද? මම පියානන්වහන්සේ ගමිසේ
 අඳුනමිද? එසේ මම මාගේ බැටළු
 16. වන් අඳුනමි. මාගේ බැටළුවෝත්
 මා අඳුනති. බැටළුවන් නිසා මාගේ
 17. ප්‍රානග දෙමි. ඒ භාලට අයිති
 සුඩු වෙනත් බැටළුවෝ මට ඇත.
 ඔවුන්ද මා විසින් ගෙනයාම සුගුග.
 ඔවුන් මාගේ හඬ අසනවා ඇත.
 එකල එකම රැලක්ද එකම බැටළු
 18. එබේරෙත්ද වෙනත්ය. මා විසින්
 නැවත ගත්තා පිනිස මාගේ ප්‍රානග
 දෙන බැවින්, මාගේ පියානන්වහන්
 19. සේ මට ප්‍රේමවනසේක. මාගේ
 ප්‍රානග කැමැත්තෙන් දෙනවා මිස,
 කවුරුවත් ඒක මාගෙන් උදුරගන්
 සේ නැත. ඒක දෙත්වද නැවත
 ගත්වද මට බලග ඇත. මාගේ පියා
 නන්වහන්සේගෙන් ඒ අන ලදිමි”
 20. කීසේක. එවිට ඒ කිම ගැන
 සුදෙව්වර අතරේ සේදගත් නැවත
 21. අටගත්තේග. ඔවුන්ගෙන් බො
 හෝදෙනත්, “ඔහු ගණයා වැහු
 නාවු පිදෙසක. ඔහුගේ බස් අසන්
 22. ගේ ඒත්තිසාදුයි” කීවේග. ත
 වන් සමහරෙත්, “මේ ගණයා වැහු
 නාවු කෙනෙගේ බස් නොවෙයි;
 අනිගන්ව පෙන දෙනකට ගණයා

වැහුනාවු අගට පුළුවන්දැයි” කී
 වේග.
 23. පවිත්‍රකිරීමකමවු මංගලය
 ගෙරැසලමේ තිබුනේග; සිතල කාල
 24. ගද වීග. එවිට ගේසුස්වහන්සේ
 දේවමාලියාවේ සාලමොත්ගේ මවු
 25. මේ සත්වන්කලසේක. එවිට
 සුදෙව්වර ඇවිත් උන්වහන්සේ වට
 කර සිට, “කොපමන කල් අපට
 සැක උපදවනසේත්ද? ඔබවහන්
 සේ ක්‍රිස්තුස්නම, ප්‍රකාශගෙන් අපට
 කිවමැනවයි” උනිහන්සේට කීවේ
 26. ග. ගේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට
 උන්තරදෙමින්, “මම සුබලාට කිමි,
 සුබලා අදහගත්තේ නැත. මාගේ
 පියානන්වහන්සේගේ නාවගෙන් මම
 කරන ක්‍රියාවල් මා ගැන සාක්‍ෂි
 27. දෙති. මම සුබලාට කිමි හැම
 යට, සුබලා මාගේ රැලෙයි බැටළු
 වෝ නොවන බැවින්, සුබලා අදහ
 28. ගනෙන් නැත. මාගේ බැටළුවෝ
 මාගේ හඬ අසති; මමද ඔවුන් අඳු
 නමි; ඔවුසුත් මා පස්සේ එති.
 29. මම ඔවුන්ට සදකාල ජීවනග
 දෙමි. ඔවුන් කවදවත් විනාස නො
 වෙති. කවුරුවත් මාගේ අතින්
 30. ඔවුන් උදුරගන්සේ නැත. මට
 ඔවුන් දුන්තාවු මාගේ පියානන්ව
 හන්සේ සිගල්ලන්ට වඩා උතුම්
 කෙනෙක. මාගේ පියානන්වහන්සේ
 ගේ අතින් ඔවුන් උදුරගන්ට කාට
 31. වත් බැරිග. මමද පියානන්වහන්
 සේද ඒකන්වගත්ව සිටිමුගයි” කී
 32. සේක. එවිට සුදෙව්වර උන්ව
 හන්සේට ගල් ගසන්ට නැවතත්
 33. ගල් අතට ගත්තේග. ගේසුසේ
 හන්සේ ඔවුන්ට කියනසේත්, “මා
 ගේ පියානන්වහන්සේගෙන්වු නො
 ගෙන් ගහපත් ක්‍රියාවල් සුබලාට
 දුක්විමි. එයින් කොයි ක්‍රියාව නිසා
 34. මට ගල් ගසදදැයි” කීසේක. සු
 දෙව්වර උන්වහන්සේට උන්තර
 දෙමින්, “ගහපත් ක්‍රියාවක් නිසා

නොව, කුඩ මනුෂ්‍යයෙක්ව සිට දෙවියන්වහන්සේ වෙතට සාදමින් දෙවියන්වහන්සේට අපහාස කරන නිසා, කුඩව ගල් ගසමුගයි” කීවේ 34. ග. ගේසුසවහන්සේ ඔවුන්ට උන්තර දෙමින්, “කුඩලා දෙව්වරුගයි මම කීමිසි යන වචන කුඩලාගේ ව්‍යවස්ථාවෙහි ලියා තිබෙනවා නොවේද? සුබලියවිල්ල කඩකරන්ට 35. බැරිග. එහෙයින් දෙව්ගනුහන්සේගේ වචනය ලැබුවන්ට ‘දෙව්වරුගයි’ උන්වහන්සේ කීසේත්නම, 36. මම දෙව්ගනුහන්සේගේ දූත වෙමිසි මම කිවි නිසා, පියානන්වහන්සේ විසින් පිරිසිදුකොට ලොවට එවනලද තැනැත්තා දෙව්ගනුහන්සේට අපහාසකරන්ගේගයි කුඩලා 37. කෙසේ කියද්ද? මාගේ පියානනුහන්සේගේ ක්‍රියාවල් නොකෙරෙමනම, මා අදහා නොගනිල්ලාග 38. කෙරෙමනම, කුඩලා මා අදහා නොගනිතත්, පියානනුහන්සේ මා ඇතුලෙහිද මම උන්වහන්සේ ඇතුලෙහිද ඇතැයි දන අදහන පිනිස, ක්‍රියාවන් අදහාගනිල්ලාගයි” කීසේ 39. ක. එවිට උන්වහන්සේ අලලන පිනිස ඔවුන් නැවත සෙවි කුමුත්, උන්වහන්සේ ඔවුන්ගෙන් ගැලවී ගියසේක.

40. පසුව උන්වහන්සේ යොදී නෙන් එහොඹ යොහන් පලමුවෙන් බවිතීත්මකල ස්ථානයට නැවත 41. යොස්, එහි වාසගකලසේක. බොහෝදෙනෙද උන්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, “යොහන් කිසි ආස්වග්‍යයක් කෙලේ නැත; කුමුත් මුත්වහන්සේ ගැන යොහන් කී සිගල්ලම සැබෑ 42. ගයි” කීවේග. බොහෝ දෙනෙද එහිදී උනුහන්සේ අදහගත්තෝග.

11. පරිච්ඡේ. තවද මරියාද ඇගේ සහෝදරවු මාතීද වසන බෙතානි ගම වාසිවු ලාසරුත්නම මනුෂ්‍යයෙක්

2. රෝගාතුර වූගේග. ඒ මරියානම, ස්වාමින්වහන්සේට සුවද තෙල් ගානමාගේ ඉසකෙසින් උන්වහන්සේගේ පාද පිසදුමු තැනැත්තීග. රෝගාතුරවු ලාසරුත් ඇගේ සහෝදරවු 3. ගේග. එවිට ඔහුගේ සහෝදරීගෝ, “ස්වාමිනි, ඔබවහන්සේ ආදරවු තැනැත්තා රෝගාතුරව සිවිත්සේගයි” උන්වහන්සේට කියා ගැමි 4. වේග. ගේසුස්වහන්සේ ඒ අහා, “ඒ රෝගග දෙව්ගනුහන්සේගේ ගෝරවග පිනිස දෙව්ගනුහන්සේගේ දූතගාට එසින් ගෝරව ලැබීමට මිස, මරනග පිනිස නොවේගයි” 5. කීසේක. ගේසුස්වහන්සේ මාතීටද ඇගේ සහෝදරීටද ලාසරුත්ටද 6. ප්‍රේම ඇතිසේක. උන්වහන්සේ ලාසරුත් රෝගාතුරව සිවිත්සේගයි අසා, තමන් සිව් ස්ථානයෙම තව දෙ 7. දවසක් විසුසේක. ඉන්පසු උන්වහන්සේ, “සුදගට නැවත ගමුගයි” 8. ගෝලගන්ට කීසේක. ගෝලගෝ, “ආචාරිනි, ස්වල්ප දවසකට පලමුවෙන් සුදෙව්වරු ඔබවහන්සේට ගල්ගසන්ට සෙවිවේග; එතනට නැවත ගසසේක්දයි” උන්වහන් 9. සේට කීවේග. ගේසුස්වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “දවසට දෙලොස් පැයක් නැද්ද? ගමෙක් දවසල් ඇවිදීත්සේනම, මේ ලෝකගෙහි එලිග ඔහුට තිබෙන හෙයින් පැකිලෙත් 10. ගේ නැත. කුමුත් ගමෙක් රුකුගේ ඇවිදීත්සේනම, ඔහුට එලිග නැති නිසා ඔහු පැකිලෙනේගයි” 11. කීසේක. මෙසේ කියා, “අපගේ මිතුරු ලාසරුත් නිදන්සේග; ඒහු සුවුළුවන්ට ගමිසි” ඔවුන්ට කීසේක. 12. එවිට උන්වහන්සේගේ ගෝලගෝ, “ස්වාමිනි, ඔහු නිදසේනම, ඔහුට සුවවන්සේගයි” කීවේග. 13. ගේසුස්වහන්සේ ඔහුගේ මරනග ගැන කීසේක. ඔවුන්ගේ නිදා වුව ගැන කීසේගයි සිතුටේග.

14 එකල රෝසුසෙව්හන්ගේ, “ලාසරුස් නැසුණේයයි” ඔවුන්ට ප්‍රකාශ ලෙස
 15. කියා, “නුවලා අදහන්නා පිණිස, මම එහි නොසිටී බැවින් නුවලා නිසා සන්තෝසවෙමි. නුවුන්
 16. ඔහු ලඟට යවුයයි” කීසේක. එ විට දිසුමස්නම් තෝමස්, “වුන්ව භක්තියේ සමග නසින පිණිස අපිත් යවුයයි” අනිත් ගෝලයන්ට කීයේය.
 17. එවිට රෝසුස්වහන්ගේ ඇවිත්, ඔහු සොහොන් ගෙහි තබා සතර
 18. දවසකැයි දනගත්තේය. බෙතා නිය ගෙරුසලමට ගම් බාගයක් පම
 19. න දුරය. සුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් මාතෘ සහ මරියාත් ඔවුන්ගේ සහෝදරයා ගැන සනසන පිණිස, ඔවුන් ලඟට ආවෝය.
 20. මාතෘ රෝසුස්වහන්ගේ එන බව අසා, උන්වහන්ගේගේ පෙරමගට ගියාය. මරියා ගෙහිම සිටියාය.
 21. එවිට මාතෘ රෝසුස්වහන්ගේට කියන්නී, “ඤාමිනි, ඔබවහන්ගේ මෙහි සිටින්නේ නම්, මාගේ සහෝද
 22. රයා නොනසීය. දුකුත් ඔබවහන්ගේ දෙවියන්වහන්ගේගෙන් ගමක් දුල්ලනගේක්නම්, ඒක දෙවියන්වහන්ගේ ඔබවහන්ගේට දෙන
 23. සේකැයි දනිමි” කීවාය. රෝසුස්වහන්ගේ, “නුඛෙ සහෝදරයා නැවත නැතිවීන්ගේයයි” ඇට කීසේක.
 24. මාතෘ, “අන්තිම දවසේ නැවත නැතිවීමෙහිදී ඔහු නැවත නැතිවීන බව දනිමි” කියා උන්වහන්ගේට
 25. කීවාය. රෝසුස්වහන්ගේ ඇට කියනසේක්, “නැවත නැතිවීමද ජීවනද වමය. මා අදහන්නාවූ නැතැත්ගේ මල දුඹුන් ජීවත්වන්
 26. නේය. ජීවත්වෙන්නාවූ ගමෙක් මා අදහන්නේද ඔහු කොහි කලක වත් නසින්නේ නැත. මේක අදහන්
 27. හිදුයි” කීසේක. ඇ “එසේය ඤාමිනි, ඔබවහන්ගේ දෙවියන්වහන්ගේගේ දුකුදු, ලෝකයට එන්නාවූ

ක්‍රිස්තුසෙව්හන්ගේගේ අදහනනිමි”
 28. උන්වහන්ගේට කීවාය. ඇ මෙසේ කියා ගොස් ඇගේ සහෝදරවූ මරියා රහසින් කැඳවා, “ආචාරීන් වහන්ගේ ඇවිත් නුවට අඛගසන
 29. සේකැයි” කීවාය. ඇ ඒ අසා, වහාම නැතිව උන්වහන්ගේ ලඟට
 30. ගියාය. රෝසුස්වහන්ගේ ඒනාක් කල් ගමට නොපැමින, මාතෘ තමන් වහන්ගේගේ පෙරමගට ආවාදු ඉබ
 31. මේම සිටිසේක. එවිට මරියා සමග ගෙහි සිට ඇ සනසන්නාවූ සුදෙව්වරු ඇ වහාම නැතිව පිටනී යන බව දක, “සොහොන් ගේ ලඟදී අඛන පිණිස එහි ගන්නියයි”
 32. සිතා, ඇ පස්සේ ගියේය. එකල මරියා රෝසුස්වහන්ගේ සිටි නැතව ඇවිත්, උනහන්ගේ දක උනහන්ගේගේ පාමුල වැටී, “ඤාමිනි, ඔබ වහන්ගේ මෙහි සිටින්නේ නම් මාගේ සහෝදරයා නොනසීයයි” කීවාය.
 33. රෝසුස්වහන්ගේ ඇද ඇ සමග ආවාදු සුදෙව්වරුන්ද අඛන බව දක, ආත්මගෙන් සුසුම්ලා සෝකව, “නුවලා ඔහු කොතන නැවුමෝ
 34. දුයි” ඇසුසේක. ඔවුන්, “ඤාමිනි, ඇවිත් බැළීමැනවයි” කීවෝ
 35. ය. රෝසුස්වහන්ගේ ඇඹුසේක.
 36. එවිට සුදෙව්වරු, “වුනහන්ගේ ඔහුට කොපමන ආදරවූසේක්දුයි”
 37. කීවෝය. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක්, “අන්ධයාට පෙණිම දුන්නාවූ වුනහන්ගේට ඔහුගේ මරනගවලක් වන්ට බැරිවූනේදුයි” කීවෝය.
 38. එවිට රෝසුස්වහන්ගේ නැවතත් සුසුම්ලා, සොහොන් ගේ ලඟට ගිය
 39. සේක. ඒක භූභාවක; ගලක් ඒ පිට තබනලද්දේය. රෝසුස්වහන්ගේ, “ගල අහක්කරපලායයි” කීසේක. මල නැතැත්තාගේ සහෝදරවූ මාතෘ “ඤාමිනි, මරනව පැමින සතර දවසක් වෙන බැවින්, දනට ගඳ
 40. ඇතැයි” කීවාය. රෝසුස්වහන්

සේ, “සුඛ අදහගතයොන් දෙවියන් වහන්සේගේ මහිමනාව දකිනවා ඇත කියා සුඛට මම කීවේ නැද්ද 41. දැයි” ඇට කීසේක. එවිට මිනිසුන් කීවුණු සොහොන් ගෙයින් ගල අහක්කලෝය. රේසුස්වහන්සේද ඇස් ඔසවා, “පිහානන්වහන්ස, මාගේ වචන ඇසූ බවට ඔබවහන් 42. සේට සතුටි කෙරෙමි. ඔබවහන්සේ නිතරම මාගේ වචන අසනසේ කැසි දනිමි. සුමුත් ඔබවහන්සේ විසින් මා එවූ බව භාන්පස සිවින් නාවූ සමූහයා විසින් අදහගන්නා පිනිස, ඔවුන් නිසා කිමිසි” කීසේක. 43. උන්වහන්සේ මෙසේ කියා, “ලාසරුස්, පිටතට වරෙන්නැසි” මහත් ශබ්ද පවත්වා කීසේක. 44. එවිට මල නැනැගෙත්, පව්වලින් බැදපු අත් පා සහ රෙදිකමින් වෙලාපු මුනද ඇතුළු, පිටතට ආරෝම. රේසුස්වහන්සේ, “මොහු මුදු යන්ට භැරපල්ලායයි” ඔවුන්ට කීසේක. 45. එවිට මරියා ලඟට ආවාටු සුදෙව් වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් රේසුස්වහන්සේ කල ක්‍රියාවල් දැක, 46. උනහන්සේ අදහගතයොන්ය. සුමුත් ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් එරිසින් ලඟට ගොස්, රේසුස්වහන්සේ විසින් ආල ක්‍රියාවල් ඔවුන්ට කීවේය. 47. එකල නායකපුරුකරෝද එරිසිවරුද සභාව එකතුකරවා, “මක් කරමුද? මේ චතුෂ්‍රයා බොහෝ 48. ආශ්වයෂ්වල් කරන්නේය. ඔහුට කිසි දෙයක් නොකලෙමුනම්, සියල්ලෝම ඔහු අදහගන්නවා ඇත; එවිට රෝමවාසීහු ඇවිත්, අපේ භානගත් වර්ගයන් උදුරාගන්නවා ඇ 49. නැසි” කීවේය. ඒ අවුරුද්දට උදාගම පූජකවූ කායාඑස්නම් ඔවුන්ගෙන් එකෙක් ඔවුන්ට කියනුයේ, “සුඛලා මොකවත් දන්නේ නැත. 50. සියළු වර්ගයා විනාස නොවෙන පිනිස, එක් මිනිසෙක් සෙනහ නිසා

මලෝන් අපට පුරෝජන ඇති බව සුඛලා සලකන්නේ නැතැයි” කී 51. රෝම. ඔහු ඒ කිව තමාගේ සුඛ නිත්කීවේ නැත. සුමුත් ඔහු ඒ අවුරුද්දට උත්තම පූජකව සිට, රේසුස් වහන්සේ ඒ වර්ගයා නිසා නාහින 52. බවත්, ඒ වර්ගයා නිසා පමනක් නොව දෙවියනිහන්සේගේ කමින් කම ගියාවූ දරුවන් එකතැනකට රුස්කරන බවත්, අනාගත වාක්‍ය 53. ගෙන් කීරේය. එදුපවත්, “උන්වහන්සේ කෙසේ නසමුදයි” එක් 54. මන්ත්‍රයක කලෝය. එහෙයින් රේසුස්වහන්සේ එතැන්පටත් ප්‍රසිඛ ගෙන් සුදෙව්වරුන් අතරෙහි නොහැසිර, එයින් පිටත්ව වනාන්තරයට ලඟවූ එප්‍රාසිමනම් සුවරට ගොස්, තමන් ගෝලයන් සමඟ එහි සිටී රේක. 55. එකල සුදෙව්වරුන්ගේ පාස්කු මංගල්‍යය කිව්වුනේය. බොහෝ දෙනෙද තමන්ගේ පව්කුම්ම පිනිස, පාස්කු මංගල්‍යයට පලවූවෙන් ගම් වලින් පිටත්ව යෙරුසලමට ගියෝය. 56. ඔවුන් රේසුස්වහන්සේ සොයමින්, “සුඛලා මක් සිතනවාද? උන්වහන්සේ මංගල්‍යයට හේදේද” කියමින්, දේවමාලියාගේ සිට ඔවුනො 57. වුන් කථාකලෝය. නායකපුරුකරෝද එරිසිවරුද උන්වහන්සේ අල්ලන පිනිස, ඔහු සිවින තැනක් ගමෙක් දනිනොත් ඒ බව කියනබව අසාකලේය. 12. පරිච්ඡේදය. රේසුස්වහන්සේ පාස්කු මංගල්‍යයට සදවසකට පලවූවෙන්, බෙතානියට ගියසේක. මැරුනායින් පසු උන්වහන්සේ විසින් මලවුන්ගෙන් නැගිටව්වාටු ලාස 2. රුස් එහි සිටීරේය. එහිදී කැමස් උන්වහන්සේට පිලිගෙලකලෝය මානී උපභාන කලාය; ලාසරුස් උන්වහන්සේ සමඟ කන්නට උනන

3. වූත්ගෙන් එකෙන් වූගේය. එවිට මරියා බොහෝ මිල වටිනාජ්‍යවෑය. ගෙලින් මනාවක් අරගෙන, ගේසුස් වහන්සේගේ පාදවල ගා, ඇගේ ඉසකෙස්වලින් උත්වහන්සේගේ පාද පිසදමිමාය. ගේද ගෙලේ සුව
 4. දිත් පිරුගේය. එකල උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් එකෙක්වූ උත්වහන්සේ පාවාදෙන්නාවූ සි මොන්ගේ පුත්‍රවූ යුදස් ඉස්කාරි
 5. යොත් කියනුයේ, “මේ තෙල මසු තුන්සිරිගේකට විකුන දිලිඳුන්ට සුදු
 6. හෙත් මන්තිසාදුයි?” කීය. ඔහු සොරෙක් බැව්හුත් පසුබිග සහ එහි තිබුණු වූදල් දැරූ බැව්හුත් මිස, දිලිඳුන් සලකා එසේ කීවේ
 7. නැත. එකල ගේසුස්වහන්සේ කියනසේක්, “ඇම වෙගෙස නො දෙල්ලාය; මාගේ සැරිරග නැත් පත්කරන දවසට මේ තෙල මැ
 8. තිබාගන ඉදීය. තවද සුබලා සමග දිලින්දේ නිතරම ඇත; මම සුබලා සමග නිතරම නැතැයි”
 9. කීගේක. එවිට යුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ දෙන උත්වහන්සේ එහි සිටිනසේකැයි දන, ගේසුස්වහන්සේ පවසක් නොව උත්වහන්සේ විසින් මලවූන්ගෙන් නැතිවෙව්වාටු ලාස
 10. රැස්ද දකින පිනිස ආවේය. ලාසරුස් නිසා යුදෙව්වරු බොහෝ දෙනෙක් ගොස් ගේසුස්වහන්සේ
 11. අදහගත් බැවින්, නායකසුජක ගෝ ඔහුද මරන්නට මන්ත්‍රන ක ලෝය.
 12. පසුවද ම.ගලායට ආවාටු මහත් සමූහයක් “ගේසුස්වහන්සේ ගෙරුසලමට එනසේකැයි” අසා,
 13. තල් අතු අරාගන උච්චන්සේ ගේපෙරමගට පිටත්ව ගොස්, “හෝ සනහා, සොමින්වහන්සේගේ නාම ගෙන් එන්නාවූ රජ්‍යාගෙල්ගේ රජුට ආසිඳාදවේවයි” සබ්ද පවත්වමින්
 14. කීවේය. “සිරියාන්ගේ දුවනි

ගෙනි, හගනොවෙන්සා; සුබේ රජ කොටම් පැව්ගෙන් පිට නැති එන
 15. සේකැයි” ලියා තිබෙන හැව් ගට, ගේසුස්වහන්සේ කොටම් පැව් ගෙන් ලැබ ලා පිට නැගුණුගේක.
 16. උත්වහන්සේගේ ගෝලයෝ ඒ කාරනා පලවූවෙන් දනගනෙන් නැත; නුවුත් ගේසුස්වහන්සේ මගි මතාවට පැමිනි පසු, උත්වහන්සේ ගැන බෙබේ ලියා තිබුණු බවද මෙ ගේ උත්වහන්සේට කල බවද සිහි
 17. කලෝය. උත්වහන්සේ සොහොන් ගෙයින් ලාසරුස් පිටතට කැදවා මලවූන්ගෙන් නැතිවූකල, උච්චන්සේ සමග සිටියාවූ සමූහයා
 18. ඒ ගැන සාක්ෂි දුනෙන්ය. ඒ ආස් වග්භීය උත්වහන්සේ කලසේකැයි සමූහයාට ආරම්භු බැවින්, ඔවුන් උච්චන්සේගේ පෙරමගට ගියෝය.
 19. එකල එරිසිවරු ඔවුනොවූත් කථාකරගනිමින්, “සුබලා කරන දේ නිස්ප්‍රයෝජන බව සුබලාට නොපෙනේද? ලෝකයා ඔහු පස් සේ ගියාගයි” කීවේය.
 20. නමස්කාර කරන පිනිස ම.ග ලායට ආවුන් අතරේ සමහර භූක
 21. ගෝ සිව්ගෝය. ඔවුන් ගලිල ගෙහි බැත්භෙසද සුවර වැසිටු පිලිප් ලගට පැමින, “සොමිනි, ගේසුස්ව හන්සේ දකිත්ව කැමැත්තෙමුගයි”
 22. කීවේය. පිලිප් ගොස් අන්දුට කීගේය. එවිට අන්දුද පිලිප්ද
 23. ගේසුස්වහන්සේට කීවේය. ගේ සුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙ මින්, “මනුෂ්‍ය සුත්‍රයාට ගෝරව
 24. ලැබෙනකාලය පැමිණුගේය. සැ බවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, ගෝවුම ඇටග බිම වැව් නොම ලෝත්, තනිම තිබෙත්සේය. ම ලෝත් බොහෝ එල දෙත්සේය.
 25. තවත්ගේ ජ්විතයට ප්‍රිය වෙන නැතැත්ගත් ඒක හසාගත්සේය. මේ ලෝකයෙහි නමත්ගේ ජ්විත

යට ප්‍රිය නොවෙන තැනැත්තන් සඳු
 කාලයටම ඒක රක්ෂාකරගත්තේය.
 26. ගමෙක් වට සේවය කෙරෙනම්
 ඔහු මා පස්සේ ඒවා. මම යම් තැනක
 සිටිමිද, එතන මාගේ සේවකයාද
 සිටින්නේය. ගමෙක් වට සේවයක
 රෙනම්, ඔහුට මාගේ පියානනිහන්
 27. රේ ගොරවකරනසේක. දුන්
 මාගේ සිත කැලබෙහෙත්ය; කුමක්
 කියමිද? පියානන්වහන්ස, මේ පැ
 ගිත් මා ගැලවීවමැනව; කුමුත්
 මේ පිනිසම මේ පැයට පැමිනු
 28. හෙමි. පියානන්වහන්ස, ඔබ
 ගේ නාමය ගොරවයට පැමිනෙවිව
 මැනවයි” කීසේක. එවිට “ගොරව
 යට පැමිනවීම්; නැවතද ගොරවයට
 පමුකුවන්හෙමයි” අහසෙන් ශබ්ද
 29. ගත් විය. ලඟ සිටියාටු සමුහය
 ඒ අසා, “අහස ගොරවන්තේයයි”
 කීයේය. තවත් සමහරෙක්, “දේව
 පුතගෙක් උන්වහන්සේ සමග කථා
 30. කෙලේයයි” කීවේය. රේසුස්ව
 හන්සේ කියනසේක්, “ඒ ශබ්දය
 මානිසා නොව, කුබලා නිසා පැමිනි
 31. යේය. මේ ලෝකයෙහි විනිශ්චය
 දුන් පැමිනෙන්නේය. දුන් මේ ලෝ
 කයේ මූලාදුනියා දුරුකරනු ලැබේ.
 32. මම භූමියෙන් ඔසවාගනු ලැබීමි
 නම්, සියල්ලන්ම මා ලඟට ඇදගනි
 33. මිසි” කීසේක. වෙසේ කීවේ,
 තවත්වහන්සේගේ මරනය කෙරේ
 34. දැයි දක්වන පිනිසය. සමුහයා
 උන්වහන්සේට උන්තර දෙමින්,
 “ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සදකල් සිටින
 කෙනෙකැයි අපි ව්‍යවස්ථාවෙන් ඇසි
 මුව. එසේවිනම්, ‘මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා
 ඔසවනු ලැබිය යුතුයයි’ කුබවහන්
 සේ කියන්නේ කොහොමද? ඒ මනු
 35. ෂ්‍ය පුත්‍රයා කවුදැයි” කීයේය. එ
 විට රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියන
 සේක්, “තව සල්ප වේලාවක්
 ආලෝකය කුබලා සමග ඇත. අද
 රෙහි ඇවිදන තැනැත්තන් කොතන

ගන්නේදැයි දන්නේ නැත. එබැවින්
 අකිකාරය කුබලාට නොපැමිනෙන
 පිනිස, කුබලාට ආලෝකය තිබෙන
 36. කල ඇවිදපල්ලාය. කුබලා ආ
 ලෝකයෙහි පුත්‍රයෝවන පිනිස, ආ
 ලෝකය කුබලාවතීබෙනකලආලෝ
 කය විචාසකරපල්ලායයි” කීසේක.
 රේසුස්වහන්සේ වෙසේ කියා, ඔවුන්
 කෙරෙන් ගොස් සැඟවී සිටියේක.
 37. ඔවුන් දුදිරියෙහි උනිහන්සේ
 වෙපවන ආස්වයවිල්ල කල කුමුත්,
 ඔවුන් උන්වහන්සේ අදහසන්තේ
 38. නැත. එසේ සිහිවුනේ, “සොමින්
 වහන්ස, අපගේ වචන අදහසනොත්
 කවුද? සොමින්වහන්සේගේ අන
 කාම ප්‍රකාශකරණලද්දැයි” යෙස
 ගියාඅනාගතවක්තුහුගේ කීම සම්පූ
 39. ණවනපිනිසය. තවද ඔවුන්
 ට අදහසන්ට කුපුළුවන්වීය; මක්නි
 සාද යෙසායිගා නැවතත් කියන්නේ
 40. “ඔවුන්ගේ ඇසින් නොදකින
 පිනිසද, හිතෙන් තේරුම් නොගත්
 නා පිනිසද, හරවාගනු නොලබන
 පිනිසද, මා විසින් සුවකරනු නොල
 බන පිනිසද, ඔවුන්ගේ ඇස් අන්ධ
 කොට ඔවුන්ගේ හිත් දුක්කලගේ
 41. කැසී” කීයේය. යෙසායිගා උන්
 වහන්සේගේ මගිමනාව දක, උන්
 වහන්සේ ගැන කථාකරමින් මේ
 42. කාරනා කීයේය. එසේ කුමුත්
 ප්‍රධානීන්ගෙන් බොහෝ දෙන උනි
 43. හන්සේ අදහසන්තෝය; කුමුත්
 සිතගෝගගෙන් දුරුකරනු නොලබ
 න පිනිස, එරිසින් නිසා ඒ ඇදගිම
 ප්‍රකාශකලේ නැත. මක්නිසාද,
 ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රස
 භාවට වඩා මනුෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රස
 44. භාවට වඩා මනුෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රස
 45. රේය. මා දකින තැනැත්තන්
 මා එවූ උන්වහන්සේ දකින්නේය.

46. මා අදහන සියල්ලෝ අතිකාර
 ගෙහි නොසිටින පිනිස, මම ලොවට
 47. ආලෝකයක්ව ආවෙමි. මම ලෝ
 කය ගලවන්ට මිස ලෝකයා විනිශ්
 චයකරන්ට නා බැවින්, ගමෙක්
 මාගේ වචන අසා අදහ නොගනෙත්
 නම් ඔහු විනිශ්චය නොකෙරෙමි.
 48. මා එපාකොට මාගේ වචන පිලි
 නොගත්නාදු වැනැත්තා විනිශ්චය
 කරන්ගෙක් ඇත. මම කී වචනව
 ලින්ම ඔහු අන්තිම දවසේදී විනිශ්
 49. චයකරනු ලබනවා ඇත. මක්නි
 සාද මාගේ කැමැත්තෙන් කථානො
 කලෙමි; නුමුත් මා එවූ පියානනිහන්
 සේම මා විසින් කියනුතු කුමක්ද,
 කථාකලුණු කුමක්දැයි මට අනදුන්
 50. සේක. උච්චතන්ගේගේ අනනම්
 සදකාල ජීවිතයයි දනිමි; එහෙයින්
 මම කියන දේ පියානන්වහන්ගේ
 මට කියාදුන් ලෙසම කියමි”
 කීසේක.

13. පරිච්ඡේ. ශේෂුඤ්ඤානන්ගේ මේ
 ලෝකයෙන් පිටත්ව පියානනිහන්
 ගේ ලඟට තමන්වහන්ගේ යන කා
 ලය පැවුණුගෙහි පාස්කුමගලය
 යට පලමුවෙන් දන, ලෝකයෙහි
 සිටියාදු තමන්ගේ සෙනගට ප්‍රේම
 කොට කෙලවර දකුණ එවුන්ට ප්‍රේම
 2. කලසේක. උත්වහන්ගේ පාචා
 දෙන්ට සීමෝන්ගේ පුත්‍රවූ යුදස්
 ඉස්කාරියෝගේ සාතන් හින් දුපදවූ
 3. පසු, ගුණි කැම කද්දීම, ශේෂුඤ්ඤා
 හන්ගේ පියානන්වහන්ගේ විසින්
 නමන්ගේ අතට සියල්ල දුන් බවද,
 නමන් දෙවියන්වහන්ගේ ලඟට ගන
 4. බවද දන, ගුණි කැමෙන් නැගිට,
 සළුව වූද තබා, රෙදිකඩක් අරගෙන
 5. ඉහලියෙහි බැඳගෙන, භාජනයක
 චතුර වත්කොට, ගෝලයන්ගේ පා
 සෝදන්ටත් තමන්ගේ ඉහලියෙහි
 බැඳගත් රෙදිකඩින් පිසදමින්ටත්

6. පටන්ගත්සේක. සීමෝන් පේත්‍රුස්
 ලඟට උත්වහන්ගේ ආකල, “ඛාමී
 නි, ඔබවහන්ගේ මාගේ පා සෝදන
 7. සේක්දැයි” පේත්‍රුස් කීසේය. ශේ
 ෂුඤ්ඤානන්ගේ උත්තර දෙමින්, “මම
 කුමක් කෙරෙමිදැයි දුන් නුබට දුනො
 නෙන් නැත; නුමුත් වතු දුනෙන්
 8. ගේගයි” ඔහුට කීසේක. පේත්‍රුස්
 ද, “ඔබවහන්ගේ කවදවත් මාගේ
 පා නොසෝදනගේක්වයි” උත්ව
 හන්ගේට කීසේය. ශේෂුඤ්ඤානන්ගේ
 උත්තර දෙමින්, “නුබ නොසෝදන්
 නෙමිනම්, මා සමග කොටසක් නුබ
 9. ට නැතැයි” කීසේක. සීමෝන්
 පේත්‍රුස් උත්වහන්ගේට කියනුයේ,
 “ඛාමීනි, මාගේ පා පමනක් නොව,
 අත් දෙකත් හිසත් සමග සේදුවමැ
 10. නවයි” කීසේය. ශේෂුඤ්ඤානන්ගේ
 ඔහුට කියනගේක්, “නැවැදු වැනැ
 ගෙන් සියළු අන්දමෙන් පවිත්‍රය;
 පා සේදීම මිස වෙන දේනින් ඔහුට
 කමක් නැත. නුබලා පවිත්‍ර අගවල්
 ය; නුමුත් නුබලා සියල්ලෝම එසේ
 11. නොවෙතියි” කීසේක. තමන්
 පාචාදෙන්නා දුනගත් නිසා, “නුබ
 ලා සියල්ලෝම පවිත්‍ර නොවෙතියි”
 12. කීසේක. උච්චතන්ගේ ඔවුන්ගේ
 පා සෝද, සළුව ඇඳගෙන නැවත
 හිඳ ඔවුන්ට කියනගේක්, “මම නුබ
 ලාට කෙලේ මොකදැයි නුබලා දනිද්
 13. ද? නුබලා ‘ආචාරිනි, ඛාමීනි’
 මට කියති; ඒක නුබලා කියනවා
 14. හරි; එසේ වෙමි. එසේවිනම්,
 ඛාමීවූ ආචාරීවූ මම නුබලාගේ පා
 සේදු බැවින්, නුබලා විසිනුත් ඔවු
 නොවුන්ගේ පා සෝදන්ට යුතුය.
 15. මම නුබලාට කලලෙස නුබලාත්
 කරන පිනිස, නුබලාට ආසියයක්
 16. දුනිමි. සැබවක් සැබවක් නුබ
 ලාට කියමි, වැඩකාරයා තමාගේ
 ඛාමීගාට වඩා උතුම් නැත; ගවන
 ලද නැතැත්ගේද තමන් යෙවූ වැනැ
 17. ත්තාට වඩා උතුම් නැත. මේ

දේ කුඩලා දැන්, ඒවා කරනවානම් වාසනාවන්තයෝය.

18. “කුඩලා සීගල්ලක් ගැන නොකියමි. මම තෝරගත්තවුන් දන්නි; කුමුත් ‘මා සමග කැම කන් නා මට විරුධව විච්ඡි එසවුරෝයයි’ ලියා තිබෙන කාරනාව සම්පූර්ණ

19. වත්තේය. ඒක පැමිනෙන කල මම ඔහුමගහි කුඩලා අදහන පිනිස, දැන් ඒක පැමිනෙන්නට පලමුවෙන් 20. කුඩලාට කීමි. සැබවක් සැබවක් කුඩලාට කියමි, මා විසින් එවන කෙතෙක් පිලිගන්නා මා පිලිගත්තේය; මා පිලිගන්නා මා එවූ උත්වහන්සේ පිලිගත්තේයයි” කියේක.

21. රෝසුස්වහන්සේ මෙසේ කියා කැලඹුණාවූ සිත් ඇතිව, “සැබවක් සැබවක් කුඩලාට කියමි, කුඩලාගෙන් එකෙක් මා පාවාදෙන්නේ

22. යයි” ප්‍රසිධලෙස කියේක. එවිට කවුරු ගැන කියේත්තේදෝ ගෝලයෝ සැකකොට, ඔවුනොවුන් දෙස බැඵ

23. වෝය. රෝසුස්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් තමන්වහන්සේට ප්‍රියවූ එකෙක්, උනහන්සේගේ ලැපැත්ත

24. ලග භාන්සිවී සිටියේය. සීමොන් පේතුස් උන්වහන්සේ කා ගැන කථාකලසේත්දැයි, අහන්ට ඔහුට 25. සහිඤ්ඤාලේය. එවිට ඔහු රෝසුස්වහන්සේගේ ලැපැත්තේ භාන්සිව, “සොමිනි, ඒ කවුදැයි” උනහන්සේ

26. ගෙන් ඇසුරේය. රෝසුස්වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “මම කැබෙල්ලක් පොහවා යමෙකුට දෙමිද, ඒ ඔහුමගහි” කියා, කැබෙල්ලක් පොහවා සීමොන්ගේ පුත්‍රවූ සුදස් ඉස්

27. කාරියොන්ට දුන්නේක. ඔහු කැබෙල්ල ගත් පසු, භාතන් ඔහුට වැහුනේය. එවිට රෝසුස්වහන්සේ, “කුඩ කරන දේ හනික කරපත්

28. නැයි” ඔහුට කියේක. ඒ වචන ඔහුට වත්නිසා කියේත්දැයි, සමග උන්තවුන්ගෙන් කවුරුවත් දුන

29. ගනොන් නැත. සමගරෙත්, සුදස් පසුබිග දැරුවැඵින් රෝසුස්වහන්සේ මංගලායට සුදුසු දේ මිලදී ගනිනනැයි, නොහොත් දිලිදුන්ට මොකවත් දීපන්නැයි ඔහුට කියේකැයි

30. සිතුවෝය. ඔහු කැබෙල්ල ගත් මේලේම, පිටත ගියේය; එකල රහු ගද වීය.

31. ඔහු හිතකල රෝසුස්වහන්සේ කියනසේත්, “මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා දුන් ගෞරවයට පැමුනුනේය; දෙවියන් වහන්සේද ඔහු නිසා ගෞරවයට

32. පැමුනුනාසේක. දෙවියන්වහන්සේ ඔහු නිසා ගෞරවයට පැමිණි සේක්නම්, දෙවියන්වහන්සේද තම නිහන්සේ නිසා මනුෂ්‍යපුත්‍රයා ගෞරවයට පමුනුවනසේක; තවදහනික ඔහු ගෞරවයට පමුනුවනසේක.

33. දැරුවෙනි, තව එක වේලාවක් කුඩලා සමග සිටිමි. කුඩලා මා හොයගවා ඇත. කුමුත් ‘මම යන තැනට එන්ට කුඩලාට බැරියයි’ සුදෙව්වරුන්ට මම කිලෙසම, දුන් කුඩලා

34. වත් කියමි. කුඩලා ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේමකරපල්ලාය; මම කුඩලාට ප්‍රේමකල ලෙසම කුඩලාත් ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේමකරපල්ලායයි, අළුත්

35. අහක් කුඩලාට දෙමි. කුඩලා ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කෙරෙන්නම්, එසින් කුඩලා මාගේ ගෝලයෝයයි සීගල්ලෝ දනගන්නවා ඇතැයි” කියේක.

36. සීමොන් පේතුස් කථාකොට, “සොමිනි, කොතනට යනසේත්දැයි” උන්වහන්සේගෙන් ඇසුරේය. රෝසුස්වහන්සේ ඔහුට උන්තර දෙමින්, “මම යන තැනට දුන් මා සමග යන්ට කුඩට බැරිය; කුමුත් පසුව මා සමග යන්නේයයි” කියේක.

37. පේතුස්ද, “සොමිනි, දුන් ඔබ වහන්සේ සමග යන්ට මට බැරි මක් නිසාද? ඔබවහන්සේ නිසා මාගේ ප්‍රානග දෙමි” උන්වහන්සේට

32. කීර්තිය යෙසුසච්ඡන්දෙ ඔහුට උත්තර දෙවින්, හුබ් ජ්‍යාය මා නිසා දෙන්නේද? සැබවක් සැබවක් සුඛට කියමි, කුකුලා හඬලත්ට පල මුවෙන්, හුබ තුන්වරක් 'ඔහු නාදු නමිති' මා සැස කියන්නේයයි" කීර්තිය.

14. පරිච්ඡේද. "සුඛලාගේ සිත් කැලඹෙනවාට නොදෙල්ලාය; දෙව් යන්ත්‍රයන්ගේ අදහසල්ලාය; මාත් 2. අදහසල්ලාය. මාගේ පියානන්ව හන්දේගේ ගෙයි නොගෙක් වාස ස්ථාන ඇත; නැත්නම් සුඛලාට ඒ බව කියමි. සුඛලාට ස්ථානයක් පිළි 3. යෙලකරන්ට යමි. මම ගොස් සුඛලාට ස්ථානයක් පිළිගෙල කෙ රෙමනම්, මම සිව්න නැන සුඛලාත් සිව්නා පිනිස, මම නැවත ඇවිත් 4. සුඛලා මා ලඟට ගනිමි. මම යන ස්ථානය සුඛලා දනිති; මාගේද 5. දනිති" කීර්තිය. තෝමස්ද, "භාවිතී, ඔබවහන්සේ කොතනට ගනන්නේදැයි අපි දන්නේ නැත. මාගේද දැනගත්තට පුළුවන් කො හොමදැයි" උත්වහන්සේට කිය. 6. යෙසුසච්ඡන්දෙ ඔහුට කියන සේක්, "මාගේද, සැබැකමද, ජීව නයද මමය. මා කරනනොවගෙන මිස, කවුරුවත් පියානන්වහන්සේ 7. ලඟට ගත්තේ නැත. සුඛලා මා ඇදින්නෝනම්, මාගේ පියානන්ව හන්සේද අදුනති. මෙතැන් පවත් සුඛලා උත්වහන්සේ හදුනති; දුටු 8. වෝද වෙති" කීර්තිය. පිලිප්ද, "භාවිතී, පියානන්වහන්සේ අපට දැක්වුවමැනව; එපමන අපට ඇ 9. තැයි" උනිහන්සේට කිය. යෙසු සච්ඡන්දෙ ඔහුට කියනසේක්, "පි ලිප්, මම වෙපමන කල් සුඛලා සමග සිව්ගෙමි; සුමුත් මා නැදිත් තේද? මා දුටු නැතැත්තේ පියානන් වහන්සේ දුටුගේය; එසේවිනම්,

'පියානන්වහන්සේ අපට දැක්වුව මැනවි' කියන්නේ කොහොමද? 10. මම පියානන්වහන්සේ ඇතුලෙ හිද, පියානන්වහන්සේ මා ඇතුලෙ හිද ඇතැයි අදහන්නේ නැද්ද? මම සුඛලාට කියන වචන මමම නොකි යමි. තවද මා ඇතුලෙයි සිටින්නාවූ පියානන්වහන්සේම ඒ ක්‍රියාවල් කර 11. නසේක. මම පියානන්වහන්සේ ඇතුලෙහිත්, පියානන්වහන්සේ මා ඇතුලෙහිත් සිව්නසේකැයි අදහන නිල්ලාය. එසේ නැත්නම්, ක්‍රියාවල් 12. නිසා මා අදහනනිල්ලාය. සැබ වක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, මා අදහගන්නා මම කරන ක්‍රියාවළත් කරන්නේය. මම මාගේ පියානන්ව හන්සේ ලඟට ගත නිසා, ඊට වඩා මහත් ක්‍රියාවළත් කරන්නේය. 13. සුඛලා මාගේ නාමගෙන් ගමක් ඉල්ලනවානම්, පුත්‍රයා නිසා පියාන න්වහන්සේ ගෝරව ලබන පිනිස, 14. මම ඒක කෙරෙමි. සුඛලා මාගේ නාමගෙන් ගමක් ඉල්ලනවානම්, 15. ඒක මම කෙරෙමි. සුඛලා මට ප්‍රේම ඇත්නම්, මාගේ ආශ්‍රවල් 16. රක්ෂාකරපල්ලාය. මමද පියාන න්වහන්සේගෙන් ඉල්ලන්නෙමි; එල් ට උත්වහන්සේ වෙත සැනසිලිකා රගෙක් සුඛලා සමග සදකල්ම සි 17. වින්ට සුඛලාට දෙනසේක; ඒ සැනසිලිකාරයා සැබැකමෙහි ආත් මයානන්වහන්සේය. ලෝකයා උත් වහන්සේ දකින්නේවත් අදුනත් තේවත් නැත; ඒ නිසා උත්වහන් සේ පිලිගන්ට ලෝකයාට බැරිය. සුමුත් උත්වහන්සේ සුඛලා සමග සිව්නබැව්ඥ සුඛලා ඇතුලෙහි වසන බැව්ඥ, සුඛලා උනිහන්සේ අදුනති. 18. සුඛලා අසරනව නාරමි; සුඛලා 19. ලඟට එමි. තව වික වේලාවකින් ලෝකයා මා දකින්නේනැත; සුමුත් සුඛලා මා දකිති. මම ජීවත්වෙත බැරිත්, සුඛලාත් ජීවත්වෙතව;

20. ඇත. ඒ දවසේ, මම පියානන්වි
 හන්සේ ඇතුලෙහිත්, කුඩලා මා ඇ
 තුලෙහිත්, මම කුඩලා ඇතුලෙහිත්
 සිටින බව, කුඩලා දන්නවා ඇත.
 21. ගමෙක් මාගේ ආභාවල් පිලි
 ගෙන රක්ෂාකරන්නේනම්, ඔහු මට
 ප්‍රේම කරන්නේය; ගමෙක් මට ප්‍රේම
 කරන්නේනම්, ඔහුට මාගේ පියා
 නැතිකරගත් ප්‍රේමකරනසේක. මමද
 ඔහුට ප්‍රේමකරන්නෙමි; මා ඔහුට ප්‍ර
 22. කාසකරගෙනාමි” කීසේක. . . . .
 ශාරියෝන් නොවූ සුදස්ද, “ආමිනි,
 ඔබවහන්සේ ඒසින් ලොවට තමන්
 ම ප්‍රකාශ නොකොට, අපට ප්‍රකාශ
 කරන්නේ කොහොමදැයි” උන්ව
 23. හත්සේගෙන් ඇසුරේය. දේසුස්
 වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “ගමෙක්
 මට ප්‍රේමකරන්නේනම්, ඔහු මාගේ
 වචනය රක්ෂාකරන්නේය. මාගේ
 පියානන්වහන්සේද ඔහුට ප්‍රේමකර
 නසේක; අපි ඔහු ලඟට ඇවිත් ඔහු
 24. සමග වාසයකරමුව. මට ප්‍රේම
 නොකරන තැනැත්තන් මාගේ වචන
 රක්ෂාකරන්නේ නැත. කුඩලා අසන
 වචනය මා එවූ පියානැතිකරගත්ගේ
 25. මිස, මාගේ නොවේය. මම කුඩ
 ලා සමග සිටිද්දීම, මේ කාරනා කුඩ
 26. ලාට කීම්. තවද මාගේ නාම
 ගෙන් පියානන්වහන්සේ එවන
 ක්‍රමාන්වනම් සැනසිලිකාරයානන්ව
 හන්සේ කුඩලාට සියල්ල උගන්වා,
 මා මිසින් කුඩලාට කියනලද සියලු
 27. කුඩලාට සිහිකරවනසේක. කුඩ
 ලා වෙත සමාදානය තබා ගමි; මා
 ගේ සමාදානය කුඩලාට දෙමි; ලෝ
 සයා දෙන්නාක්වෙන් කුඩලාට
 නොදෙමි. කුඩලාගේ සිත් කැල
 බෙන්ට නොදෙල්ලාය; හසනො
 28. වෙල්ලාය. ‘මම අහන්ව ගොස්
 කුඩලා ලඟට නැවත එමිනි’ මම කු
 ඩලාට කී බව කුඩලාට ඇසුරෙන්ය.
 කුඩලා මට ප්‍රේම කරනවානම්, ‘මා
 ගේ පියානන්වහන්සේ ලඟට ගමි’

මා මිසින් කී බවට සත්තෝස වෙන
 වා ඇත. මක්නිසාද, මාගේ පියාන
 නිහන්සේ මට වඩා උතුම් කෙනෙ
 29. ක. ඒ දේ සිඛවෙන කල කුඩලා
 අදහගන්නා පිනිස, දුන් සිඛවෙන්ට
 30. පලමුවෙන් කුඩලාට කීම්. මෙ
 තැන් පටන් කුඩලා සමග බොහෝ
 කොට කථානොකරමි. මක්නිසාද,
 මේ ලොවට මූලාදානියා එන්නේය;
 කුමුත් ඔහුට මා ඇතුලේ කිසි දෙ
 31. යක් නැත්තේය. එහෙත් මේ
 දේ සිඛවෙන්ගේ, පියානන්වහන්
 සේට මම ප්‍රේමකරන බවද, පියානන්
 වහන්සේ මට අනකල ලෙස මම
 කරන බවද, ලෝකයා දුනගන්නා
 පිනිසය. නැතිට මෙතනින් ගමුගයි”
 කීසේක.

15. පරිච්ඡේ. “සැබෑවූ මිදි වැල
 මමය; මාගේ පියානැතිකරගත් ඒක
 2. රක්ෂාකරන්නාය. මා ඇතුලෙහිවූ
 එල නොදෙන සියළු අතු උන්වහන්
 සේ කපාදමනසේක; එලගන්නාවූ
 සියළු අතු වඩා එලගන්නා පිනිස
 3. පවිත්‍රකරනසේක. මා මිසින් කුඩ
 ලාට කියනලද වචනයෙන් කුඩලා
 4. පවිත්‍රය. මා ඇතුලෙහි සිටපල්
 ලාය; මමද කුඩලා ඇතුලෙහි සිටිමි.
 අත්තක් මිදි වැලෙහි නොපවතී
 නම් තනිගම එලගන්නට බැරැවෑ
 වාගේ, කුඩලා මා ඇතුලේ නොපව
 තින්නම් එලගන්නට කුඩලාට බැ
 5. රිය. මිදි වැල මමය; කුඩලා
 අතුය. ගමෙක් මා ඇතුලේ සිටිත්
 තේද, මම ඔහු ඇතුලේ සිටිමිද,
 ඔහු බොහෝ එලගනිනි. මක්නිසාද,
 මාගෙන් වෙන්ව කිසිවක් කරනට
 6. කුඩලාට බැරිය. ගමෙක් මා ඇතු
 ලේ නොපවතීනම්, ඔහු වේලි ගිය
 අත්තක් වාගේ පිටත දමනු ලැබේ.
 එබඳු අතු එක්කොට ගින්නේ දමා
 7. දවනු ලැබෙත්. කුඩලා මා ඇතු
 ලේ සිටිනවානම්, මාගේ වචන කුඩ

ලා ඇතුළු පවතිනම්, සුඛලායමක්
 කැමතිව ඉල්ලුවොත් ඒ දේ සුඛලාට
 දී දෙනු ලැබේ. සුඛලා බොහෝ
 ඵලගැනීමෙන් මාගේ පියානනිහත්
 ගේට ගෞරව ඇත; එහිත් සුඛලා
 මාගේ ගෝලයෝද බවනවා ඇත.
 9. පියානන්දගන්ගේ මට ප්‍රේමක
 ලාක්ෂණය, මමත් සුඛලාට ප්‍රේම
 කෙලෙසී; මාගේ ප්‍රේමගෙහි සිටපු
 10. ලාග. මම මාගේ පියානන්දගන්
 ගේගේ ආභාවත් රක්ෂාකොට උන්ව
 හත්ගේගේ ප්‍රේමගෙහි ගමනේ සිටීම
 ද, එසේම සුඛලාත් මාගේ ආභාවල්
 රක්ෂාකරනවානම් මාගේ ප්‍රේමගෙහි
 11. සිටිනවා ඇත. සුඛලා කෙරෙහි
 මාගේ ප්‍රීතිය පවතින පිනිසද, සුඛ
 ලාගේ ප්‍රීතිය සම්පූර්ණවෙන් පිනි
 සද, මේ කාරණා සුඛලාට කිවී.
 12. මම සුඛලාට ප්‍රේම කලාක්ෂණය,
 සුඛලාගේ ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කර
 පල්ලාග; මාගේ ආභාවනම් මේග.
 13. ගමෙන් තමාගේ මිත්‍රගන් වෙසු
 වට තමාගේ ප්‍රානග දුකිනම්, ඊට
 වඩා ප්‍රේමගක් කාටවත් ඇත්තේ
 14. නැත. මම සුඛලාට ආභාකරත්
 නාවූ දේ සුඛලා කරනවානම්, සුඛ
 15. ලා මාගේ මිත්‍රගේ වෙයි. වැඩ
 කාරණා තමාගේ භාවිතය මක්කරත්
 ගේදැයි නොදන්නා බැවින්, මෙහිත්
 මතු සුඛලාට වැඩකාරගේගෙහි නො
 කියමි. තවද මාගේ පියානන්දගන්
 ගේගෙන් මම ඇසු සිල්ල සුඛලාට
 දුන්වූ බැවින්, සුඛලා මිත්‍රගේගෙහි
 16. කිවී. සුඛලා මා ගෝරගන්ගේ
 නැත; සුඛලා මාගේ නාමගෙන්
 පියානන්දගන්ගේගෙන් සුඛලා ග
 මක් ඉල්ලුවොත් ඒ ඒ දේ උනිහත්
 ගේ සුඛලාට දෙන පිනිසද, සුඛලා
 ගෝර ඵල පවතින පිනිසද, සුඛලා
 ගෝර ගෝරගෙන නිගමකෙලෙසී.

17. “ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කරපල්
 ලාගෙහි සුඛලාට ආභාකෙරෙමි.

18. ලෝකයා සුඛලාට ගෞර වත්
 ගේනම්, සුඛලාට පලවූගෙන්
 මට ගෞරවූගෙන්ගෙහි දැනගනිල්ලාග.
 19. සුඛලා ලෝකගෙන් පක්ෂගට
 වූනොත්, ලෝකගා තමාගේ පක්ෂ
 ගට සිටින අගමනින්ට ප්‍රේමකරත්
 ගේග. සුඛලා සුඛලා ලෝකගෙන්
 පක්ෂගට නොසිටින නිසාත්, මම
 ලෝකගගෙන් සුඛලා ගෝරගන්
 නිසාත්, ලෝකගා සුඛලාට ගෞර
 20. වෙයි. ‘වැඩකාරගා තමාගේ
 භාවිතයට වඩා උතුම් නැතැයි’ මා
 එහිත් සුඛලාට කී වචනග සිහිකර
 පල්ලාග. ඔවුන් මට පිඩාකලෝනම්,
 සුඛලාටත් පිඩාකරනවා ඇත; මා
 ගේ වචනවල් රක්ෂාකලෝනම්, සුඛ
 ලාගේ වචනවචන් රක්ෂාකරනවා
 21. ඇත. සුඛලා ඔවුන් මා එවූ උන්
 වගන්ගේ නාදුනන බැවින්, මාගේ
 නාමග නිසා මේ සිල්ල සුඛලාට
 22. කරනවා ඇත. මම ඇවිත් ඔවුන්
 ට කථානොකෙලෙමිනම්, ඔවුන්ට
 පාපගක් සුඛලාගේග; දුන් ඔවුන්ගේ
 23. පාපගට වැස්මක් නැත. මට
 ගෞරවෙන්නා මාගේ පියානනිහත්
 24. ගේටත් ගෞරවේ. මම ඔවුන්
 අතරෙහි වෙන කාටවත් කරත්තට
 බැරී ක්‍රියාවත් නොකෙලෙමිනම්,
 ඔවුන්ට පාපගක් සුඛලාගේග. දුන්
 ඔවුන් ඒ දුකත් මටද මාගේ පියා
 නන්දගන්ගේටද ගෞරවූනෝග.
 25. ‘කාරණවක් නැතුව මට ගෞරවූ
 නෝගෙහි’ ඔවුන්ගේ ව්‍යවභාවෙහි
 ලියාතිබෙන වචනග මෙගේ සමසු
 26. ගේගෙහි. සුඛලා පියානන්දගන්
 ගේ කෙරෙත් පිටත එන්නාවූ සැබෑ
 කමෙහි ආත්මගවූ, ගැනසිලකාරගා
 නනිහත්ගේ පියානනිහත්ගේ කෙ
 රෙත් සුඛලා ලඟට එවමි. උනිහත්
 ගේ ආකල මා ගැන සාක්ෂිදෙනගේ
 27. ක. සුඛලාත් පටන්ගැන්මේ සිට
 මා සමග සිටිග බැවින්, සාක්ෂි දෙන
 මා ඇත.

16. පරිච්ඡේදය. “සුඛලා බාබාලසු
 නොලබන පිනිස මේ කාරණා සුඛ
 2. ලාභ කිවී. ඔවුන් සිතගෙත්ගව
 ලීන් සුඛලා අහක්කරනවා ඇත.
 එපවහක්නොව, සුඛලා මරන්නාවු
 සියල්ලෝ ඒ මැරීම තමන් විසින්
 දෙවියන්වහන්සේට කරන පුත්ව
 කැසි සිතන කාලය පැමිණෙන්
 3. නේය. ඔවුන් පියානනිහන්සේත්
 මාත් නාඳුනන බැවින්, ඒ දේ සුඛ
 4. ලාභ කරනවා ඇත. තවද ඒ කා
 ලය පැමිණිකල මම බේවා සුඛලාට
 කී බව සිහිවෙන පිනිස, මේ කාරණා
 සුඛලාට කිවී. සුඛුත් පවත්ගැනමේ
 සිට සුඛලා සමග සිටිය බැවින්, මේ
 5. කාරණා සුඛලාට නොකිවී. දැන්
 මා එවු උත්වහන්සේ ලඟට ගමී;
 ‘කොතනට ගනනේන්දැයි’ සුඛලා
 අතරෙහි කවුරුවත් මාගෙන් අහන්
 6. නේ නැත. සුඛුත් මේ කාරණා සු
 ඛලාට මම කී බැවින්, සුඛලාගේ
 සිත් සෝකගෙන් පිරී තිබෙතෙන්න.
 7. “එහේ සුඛුත් මම සැබැව
 සුඛලාට කියමී; මාගේ අහස්ව යා
 මෙන් සුඛලාට ප්‍රයෝජන ඇත.
 මක්නිසාද, මම අහස්ව නොහිගෙම
 නම්, සැනසිලිකාරයානන්වහන්සේ
 සුඛලා ලඟට එන්නේ නැත; සුඛුත්
 මම අහස්ව ගියෙමනම්, උත්වහන්
 8. සේ සුඛලා ලඟට එවමී. උත්ව
 හන්සේ ආකල, පාපග ගැනද, බිඳී
 හිටකම ගැනද, විනිශ්චය ගැනද,
 9. ලෝකයාට දනාදෙනසේක. ‘පා
 පග ගැනග’ කීවේ, ඔවුන් මා නො
 10. අදහන බවය. ‘බිඳීහිටකම ගැ
 නග’ කීවේ, මාගේ පියානන්වහන්
 සේ ලඟට ගෙමී, එසින් පසු සුඛලා
 11. මා නොදක්නා බවය. ‘විනිශ්ච
 ය ගැනග’ කීවේ, මේ ලෝකගෙහි
 මුලාදුනියා විනිශ්චයකරනු ලබන
 12. බවය. මා විසින් සුඛලාට කියනු
 ආවු වෙනත් බොහෝ කාරණා ඇත;
 දැන් ඒවා දරන්ට සුඛලාට බැරිය.

13. එහේ සුඛුත් සැබැකමේහි ආත්
 මයානන්වහන්සේ ආකල, උනිහන්
 සේ සුඛලා සියළු සැබැකමේහි මාගේ
 යට පවුසුවනසේක. තවනිහන්සේ
 ගේම අතිප්‍රාචෙන් කථානොකර, උ
 නිහන්සේට ඇහෙන දේ කියා, මතු
 පැමිණෙනදේ සුඛලාට දකිනසේක.
 14. උනිහන්සේ මාසන්තක දෙසින්
 අරගෙන සුඛලාට එළිදරව්කොට,
 මා ගෞරවගට පවුසුවනසේක.
 15. පියානන්වහන්සේ සන්තක සිය
 ලල මාසන්තකය; එහෙසින් ‘මාසන්
 තක දෙසින් අරගන සුඛලාට දක්
 16. වනසේකැයි’ කිවී. මම පියානන්
 වහන්සේ ලඟට ගන නිසා, ස්වල්ප
 වේලාවකින් මා දකින්නේ නැත.
 නැවතත් ස්වල්ප වේලාවකින් මා
 17. දකිනවා ඇතැයි” කීසේක. එවිට
 තමන් ගෝලයන්ගෙන් සමහරෙක්,
 “ස්වල්ප වේලාවකින් මා දකිනෙන්
 නැත කියාත්, නැවතත් ස්වල්ප
 වේලාවකින් මා දකිනවා ඇත කී
 යාත්, පියානන්වහන්සේ ලඟට ගන
 නිසාය කියාත්, මුත්වහන්සේ අපට
 18. කියන්නේ මොකද? ‘ස්වල්ප
 වේලාවකැයි’ උත්වහන්සේ මේ කී
 යන්නේ මොකද කියා, අපි දන්
 නේ නැතැයි” කථාකරගත්තෝය.
 19. දේසුස්වහන්සේ තමනිහන්සේ
 ගෙන් ඒ කාරණව ගැන අහන්නට
 ඔවුන් කැමති බව දන, ඔවුන්ට
 කියනසේක්, “ස්වල්ප වේලාවකින්
 මා දකින්නේ නැත, නැවතත්
 ස්වල්ප වේලාවකින් මා දකිනවා
 ඇතැයි, මම කී කාරණව ගැන
 සුඛලා ඔවුනොවුන් කථාකරමින්
 20. සොයද්ද? සැබවක් සැබවක්
 සුඛලාට කියමී, සුඛලා හබා වැල
 පෙනී; සුඛුත් ලෝකයා සන්තෝස
 වෙයි. සුඛලා සෝකවෙති; සුඛුත්
 සුඛලාගේ සෝකග සන්තෝසගට
 21. පෙරලෙයි. සත්‍රියන් වදන කල,
 ඇගේ පැය පැමිණි නිසා සෝකවන්

ඒය. සුමුත් ඇ දරුවාවැදුකල, ලෝකයේ මනුෂ්‍යයෙක් උපන්නේය යන සන්තෝසයෙන් එතැන් පවත් වේද
 22. නාමි සිහිකරන්නේ නැත. සුමුලාත් දැන් සෝකවෙහි; සුමුත් නැවත සුමුලා දක්වෙමි; එවිට සුමුලාගේ සිත් සන්තෝස වන්නේය. සුමුලාගේ සන්තෝසය සුමුලාගෙන් කවුරුවත් උදුරගන්නේ නැත.

23. “ඒ දවසේ සුමුලා මාගෙන් කිසි දෙයක් විභාගකරන්නේ නැත. සැබවක් සැබවක් සුමුලාට කියමි, මාගේ නාමයෙන් පියානනිඟන්ගේ ගෙන් සුමුලා ගමක් ඉල්ලුවොත්,
 24. ඒ දේ සුමුලාට දෙනෙමි. දැන් දක්වා මාගේ නාමයෙන් සුමුලා මොකවත් ඉල්ලුවේ නැත. සුමුලාගේ ප්‍රීතිය සම්පූර්ණවෙත පිනිස,
 ඉල්ලාපල්ලාය; එවිට සුමුලා ලබන

25. මා ඇත. මේ දේ උපමාවලින් සුමුලාට කීමි; සුමුත් උපමාවලින් නැවත සුමුලාට. නොකියා, ප්‍රකාශයෙන් පියානනිඟන්ගේ ගැන සුමුලාට දන්වන්නාවූ කාලය පැමිනෙත්
 26. ගේය. ඒ දවසේ මාගේ නාමයෙන් සුමුලා ඉල්ලනවා ඇත

27. සුමුලා මට සෙත්හවු බැවින්ද, මම දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙත් ආමිහි ඇදහූ බැවින්ද, පියානනිඟන්ගේම සුමුලාට සෙත්හවනෙමි. ඒ නිසා සුමුලා ගැන පියානනිඟන්ගේගෙන් ඉල්ලනෙමිහි නොකිය
 28. මි. මම පියානනිඟන්ගේ ලඟින් පිටත්ව, ලෝකයට ආමි; නැවත ලෝකය හැර, පියානනිඟන්ගේ

29. ලගට ගමිහි” කියෙමි. උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ, “දැන් ඔබ වහන්සේ උපමා නැතුව ප්‍රකාශයෙන්
 30. කියනෙමි. ඔබවහන්සේ සියලු දන්නා බවද, කාගේවත් විභාගකිරීමෙන් ඔබට ඕනෑකවක් නැති බවද දැන් දනිමු. මෙසේ ඔබවහන්සේ දෙවියනිඟන්ගේ ලඟින් පිටත්ව

31. ආ ඔබ අදහසුගමි” කීවෝය. ගේසුන්වහන්සේ ඔවුන්ට උන්හර දෙමින්,
 “සුමුලා දැන් අදහන්තෝද?”

32. සුමුලා සියල්ලෝම තමතමන්ගේ ස්භාවයට ඉහිරි ගොස්, මාතනියම හරින කාලය පැමිනෙත්ගේය; දනටම පැමිහි තිබෙමි. එසේ සුමුත් පියානනිඟන්ගේ මාසමග නිසා තනියම නොවෙමි.
 33. මා නිසා සුමුලා සමාදානය ලබන පිනිස, මේ ආරනා සුමුලාට කීමි. ලෝකයේදී සුමුලා දුකට පැමිනෙත්වා ඇත; සුමුත් හිරි සිතීන් සිට පල්ලාය; මම ලෝකයෙන් ජයගතිමිහි” කියෙමි.

17. පරිච්ඡේදය. ගේසුන්වහන්සේ මෙසේ කියා සිටියාදෙසට ඇත් ඔසවා, කියනුගේ “පියානනිඟන්ස, කාලය
 2. පැවුසුගේය. ඔබවහන්සේ විසින් ඔබගේ පුත්‍රයාට දෙනලද සියල්ලන්ට සදකාල ජීවනග දෙන පිනිස ඔබවහන්සේ සියළු මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි ඔහුට බලග දුන් හෙයින්,
 ඔහු කරනකොටගෙන ඔබවහන්සේට ගෝරව ලැබෙන පිනිස ඔබවහන්සේගේ පුත්‍රයාට ගෝරව දුන
 3. මැනව. ඒ සදකාල ජීවනගනමි, එකම සැබෑවූ දෙවිවූ ඔබවහන්සේ සහ ඔබවහන්සේ විසින් එවනලද දුටු ගේසුන් ක්‍රියාවන් දුනගැත්ම වේ.
 4. මම ඔබවහන්සේ පොලොවේ ගෝරවයට පැමිනමි. ඔබවහන්සේ මට කරන්නට දුන් වැඩ තීන්දුක
 5. ලෙමි. දනට පියානනි, ලෝකය මැවීමට පලවූවෙන් ඔබවහන්සේ ලග මට තිබුනාවූ ගෝරවගෙන්,
 ඔබවහන්සේ ලගදී මා ගෝරවයට 6. පැමිනෙමි මැනව. ඔබවහන්සේ විසින් ලෝකයෙන් මට දුන් මනුෂ්‍යයන්ට ඔබගේ නාමය එලිදරව්කෙ ලෙමි. ඔවුන් ඔබවහන්සේ සන්තක වූවෝය; ඔබවහන්සේ ඔවුන් මට

17. පරිච්ඡේදය. ගේසුන්වහන්සේ මෙසේ කියා සිටියාදෙසට ඇත් ඔසවා, කියනුගේ “පියානනිඟන්ස, කාලය
 2. පැවුසුගේය. ඔබවහන්සේ විසින් ඔබගේ පුත්‍රයාට දෙනලද සියල්ලන්ට සදකාල ජීවනග දෙන පිනිස ඔබවහන්සේ සියළු මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි ඔහුට බලග දුන් හෙයින්,
 ඔහු කරනකොටගෙන ඔබවහන්සේට ගෝරව ලැබෙන පිනිස ඔබවහන්සේගේ පුත්‍රයාට ගෝරව දුන
 3. මැනව. ඒ සදකාල ජීවනගනමි, එකම සැබෑවූ දෙවිවූ ඔබවහන්සේ සහ ඔබවහන්සේ විසින් එවනලද දුටු ගේසුන් ක්‍රියාවන් දුනගැත්ම වේ.
 4. මම ඔබවහන්සේ පොලොවේ ගෝරවයට පැමිනමි. ඔබවහන්සේ මට කරන්නට දුන් වැඩ තීන්දුක
 5. ලෙමි. දනට පියානනි, ලෝකය මැවීමට පලවූවෙන් ඔබවහන්සේ ලග මට තිබුනාවූ ගෝරවගෙන්,
 ඔබවහන්සේ ලගදී මා ගෝරවයට 6. පැමිනෙමි මැනව. ඔබවහන්සේ විසින් ලෝකයෙන් මට දුන් මනුෂ්‍යයන්ට ඔබගේ නාමය එලිදරව්කෙ ලෙමි. ඔවුන් ඔබවහන්සේ සන්තක වූවෝය; ඔබවහන්සේ ඔවුන් මට

දුන්ගේක; ඔවුන් ඔබවහන්සේගේ
 7. වචනය රක්ෂාකරලා. ඔබවහන්
 සේ මට දුන් සියල්ල ඔබවහන්සේ
 8. ලකිනැසී ඔවුන් දුන් දනිති. ඔබ
 වහන්සේ විසින් මට දුන් වචන මම
 ඔවුන්ට දුනිමි; ඔවුන් ඒවා පිලිගෙන
 න, මම ඔබවහන්සේ කෙරෙහි ආ
 බව අනුමානයක් නැතුව දුන, ඔබ
 වහන්සේ මා එවූ බව අදහගත්තෝ
 9. ය. මම ඔවුන් නිසා යාඥාකරමි;
 ලෝකයා නිසා යාඥාකරමි;
 ආමුත් ඔබවහන්සේ මට දුන්තාවු
 ඔවුන් නිසා යාඥාවෙමි; මක්නිසාද,
 ඔවුන් ඔබවහන්සේ සත්තකය.
 10. මා සත්තක සියල්ල ඔබවහන්
 සේ සත්තකය; ඔබවහන්සේ සත්
 තක සියල්ල මා සත්තකය. මමද
 ඔවුන් කරනකොටගෙන ගොරව
 11. ගට පැමිණියෙමි. මෙතැන් පටන්
 මම ලෝකයේ නොසිටිමි; ආමුත්
 ඔවුන් ලෝකයේ සිටිති; මම ඔබව
 හන්සේ ලගට එමි. ඉබ්බු පියානෙහි,
 ඔබවහන්සේ මට දුන්තාවු ඔවුන් අප
 ගේම ඒකත්වයක් වෙත පිනිස ඔබ
 වහන්සේගේ නාමයෙන් රක්ෂාකර
 12. වැනව. මම ඔවුන් සමග ලෝක
 යේ සිට්දදී, ඔවුන් ඔබවහන්සේගේ
 නාමයෙන් රක්ෂාකෙලෙමි; ඔබව
 හන්සේ මට දුන්තාවු ඔවුන් ප්‍රචේ
 සම් කෙලෙමි; ඒනාසගෙහි පුත්‍රයා
 හැර, ඔවුන් අතරෙහි කවුරුවත්
 ඒනාසවුගේ නැත; මෙසේ ලියවිලල
 13. සම්පූර්ණවූයේය. ආමුත් දුන්
 ඔබවහන්සේ ලගට මම එමි; මාගේ
 ප්‍රීතිය ඔවුන් කෙරේ සම්පූර්ණවෙ
 ත පිනිස, ලෝකයෙහිදී මේ කාරනා
 14. කියමි. මම ඔවුන්ට ඔබවහන්
 සේගේ වචනය දුනිමි. මම යම්ගේ
 ලෝකයාගේ පක්ෂයට නොවෙමිද,
 එසේම ඔවුන්ගේ ලෝකයාගේ පක්ෂ
 යට නොවෙති; ඒ නිසා ලෝකයා
 15. ඔවුන්ට ශෛර වූයේය. ඔබව
 හන්සේ විසින් ඔවුන් තුසුරෙහි

රක්ෂාකරගත්ට මිස, ලෝකයෙන්
 16. ගෙනයන්ට යාඥාකරමි. මම
 යම්ගේ ලෝකයාගේ පක්ෂයට නො
 වෙමිද, එසේම ඔවුන්ගේ ලෝකයා
 17. ගේ පක්ෂයට නොවෙති. ඔබව
 හන්සේගේ සැබෑකමෙන් ඔවුන්
 පිරිසිදුකලවැනව; ඔබවහන්සේගේ
 18. වචනය සැබෑකමනම් වේ. ඔබ
 වහන්සේ මා ලෝකයට එව්වාසේම,
 19. මම ඔවුන් ලෝකයට ගිවිසිමි. සැ
 බෑකමෙන් ඔවුන් පිරිසිදුවෙන පිනි
 ස, ඔවුන් නිසා මා පිරිසිදුකරගනිමි.
 20. “තවද ඔවුන් නිසා පමනක්
 නොව, ඔවුන්ගේ වචනය කරන
 කොටගෙන මා අදහන්තවූන් නි
 21. සාත් යාඥාකරමි. ඔබවහන්සේ
 මා එවූ බව ලෝකයා අදහගන්නා
 පිනිස, ඔවුන් සියල්ලෝ එකඟයක්
 වේවා. පියවු ඔබවහන්සේ මා ඇතු
 ලෙහින් මම ඔබවහන්සේ ඇතුලෙ
 හින් සිටින්නාසේම, අප ඇතුලෙහි
 22. ඔවුන්ගේ එකඟයක් වේවා. අපි
 එකඟයක්ව සිටින්නාසේම ඔවුන්
 23. එකඟයක්වෙන පිනිසද, මම ඔ
 වුන් ඇතුලෙහිද ඔබවහන්සේ මා
 ඇතුලෙහිද සිටිමෙන් ඔවුන්ගේ
 එකඟයක්වීම සම්පූර්ණවෙන පිනි
 සද, ඔබවහන්සේ මා එවූ බවත් ඔබ
 වහන්සේ මට ප්‍රේම කලසේම ඔවුන්
 ටත් ප්‍රේමකල බවත් ලෝකයා දන
 ගන්නා පිනිසද, ඔබවහන්සේ වි
 සින් මට දුන් මගිමග මම ඔවුන්ට
 24. දුනිමි. පියානෙහි, ලෝකය
 වැඩිමට පලවූවෙන් මට ප්‍රේමක
 ලාවු ඔබවහන්සේ විසින් මට
 දුන් මගිමග ඔබවහන්සේ මට
 දුන්තාවූත් ඒසිසුන් දන්තා පිනිස,
 මම සිටින තැන ඔවුන් මා සමග
 25. සිටිමට කැමැත්තෙමි. බව්ව්වු
 පියානෙහි, ලෝකයා ඔබවහන්සේ
 හැදිත්තේ නැත; ආමුත් මම ඔබව
 හන්සේ හැදිත්තෙමි; මොවුන් ඔබ
 වහන්සේ මා එවූගේකැග් දනගත්

26. හෝය. ඔබවහන්සේ වට ඇත්තා වූ ප්‍රේමය ඔවුන් ඇතුලෙහිද මමත් ඔවුන් ඇතුලෙහිද වෙන පිහිස, ඔබවහන්සේගේ නාමය ඔවුන්ට දැන්වීම්, දැන්වන්නෙමි” කීයේක.

18. පරිච්ඡේදය. රේසුස්වහන්සේගේ මෙහේ කියා, තමන් ගෝලයන්: සමග කෙළොත්නම් මිය එගොඩට ගොස්, එහි තිබෙන උපනකට ගෝලයන් ස 2. මග පැමිණියේක. රේසුස්වහන්සේ තමන් ගෝලයන් සමග නොගෙස්වර එහි ගිය බැවින්, උනුහන්සේ පාවා දෙන සුදක් ඒ ස්ථානය දැන පුරු 3. දුග. එහෙයින් ඔහු සේනාව සහ නායක පුරුකයන්ගෙන්ද එරිසින් ගෙන්ද සේවකයන් ලබාගෙන, පහන් විලක්කු ආශ්‍රිත කරගෙන එන 4. නට ආරේය. රේසුස්වහන්සේ තමන්ට පැමිණෙන සියළු දේ දැන පිටත්ව ගොස්, “නුබලා සොයන්නේ කාදැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසූයේ 5. ක. ඔවුන් උන්වහන්සේට උත්තර දෙමින්, “නාසරුත් රේසුස්ගයි” කීවේය. රේසුස්වහන්සේ, “ඒ මම ගයි” කීයේක. උන්වහන්සේ පාවා දෙන්නාවූ සුදක් ඔවුන් සමග සිටි 6. රේය. “ඒ මමගයි” රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කී වේලේම, ඔවුන් පස් සෙන් පස්සට ගොස් මිම වැටුණේය. 7. නැවතත් උන්වහන්සේ “නුබලා සොයන්නේ කාදැයි” ඇසූයේක. ඔවුන් “නාසරුත් රේසුස්ගයි” කී 8. වේය. රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “ඒ මමගයි නුබලා ට කිමි. එහෙයින් නුබලා මා සොයන්නේ නම්, මොවුන්ට යන්ට හැරපල් 9. ලාගයි” කීයේක. මෙහේ කීවේ, “ඔබවහන්සේ වට දුන් නවුන්ගෙන් කවුරුවත් විනාසවුනේ නැතැයි” උන්වහන්සේ විසින් කියනලද වචන මෙහේ සම්පූර්ණවෙන් පිති

10. සග. එකල කවුචක් කරන් සිටි. සීමොන් පේත්‍රස් ඒක ඇද, නායක පුරුකයාගේ වැඩකාරයෙකුට ගසා, මිහුගේ දකුණු කන කපාදැමීය. ඒ වැඩ 11. කාරයාගේ නම මල්කස්ය. එවිට රේසුස්වහන්සේ පේත්‍රස්ට කියන රේස්, “නුබේ කවුච කොපුබේ දමා පත්ත; පියානන්වහන්සේ විසින් වට දුන් කුසලාන නොබොම්දැයි” කීයේක. 12. එකල සේනාවද සේනාපතී යාද ගුරුදේවිවරුන්ගේ සේවකයෝද 13. රේසුස්වහන්සේ අල්ලා බැඳ, ඒ අවුරුද්දට උත්තම පුරුකවූ කායා එස්ගේ මාමාවූ අන්තස් ලගට පලවූ 14. කොට ගෙනගියේය. ඒ කායා එස්, “සෙනග නිසා එක් මනුෂ්‍යයෙකුගේ මරනය ප්‍රයෝජන ඇතැයි” මන්ත්‍රණ සභාවෙහිදී ගුරුදේවිවන්ට කී නැතැත්තාය. 15. සීමොන් පේත්‍රස්ද තමන් ගෝලයෙක්ද රේසුස්වහන්සේ පස්ගේ ගියේය. ඒ ගෝලයා උත්තම පුරුකයා විසින් අඳුනන බැවින්, රේසුස්වහන්සේ සමග උත්තම පුරුකයාගේ සාලාවට ඇතුල්වූයේය. 16. නුඹුන් පේත්‍රස් දෙරකඩ ලග පිටක සිටියේය. එවිට උත්තම පුරුකයා විසින් අඳුනනලද ඒ අනික් ගෝලයා පිටතට ගොස්, දෙරටුපා ලීට කියා, පේත්‍රස් ඇතුලට ගෙන 17. ආරේය. එවිට දෙරටුපාලීවූ දැසි, “නුබන් ඒ මනුෂ්‍යයාගේ ගෝලයන්ගෙන් එකෙක් නොවේදැයි” පේත්‍රස්ට කීවාය. “මම නොවෙමි” 18. කීය. සිතල බැවින්, වැඩකාරයෝද සේවකයෝද ගිනි දල්වා තපිමින් සිටියේය. පේත්‍රස්ද ඔවුන් සම 19. ග ගිනි තපිමින් සිටියේය. එවිට උත්තම පුරුකයා රේසුස්වහන්සේගේ ගෝලයන් ගැනද, ඉතැන්වීම ගැනද, උන්වහන්සේගෙන් ඇසූයේ 20. ය. රේසුස්වහන්සේ ඔහුට උත්

තර දෙමින්, “මම ප්‍රකාශයෙන් ලොවට කථාකෙලෙමි; සුදෙව්වරුන් නිතර රැස්වෙන්නාවූ සිතගෝභවල දීත් දේව මාලිගාවේදීත් නිතරම ඉඟැහැවිමි; රහසින් කිසිවක් නොකී 21. ගෙමි. වාගෙන් අඟන්ගෙන් මක් නිසාද? මාගේ වචන ඇසුවන්ගෙන් මම ඔවුන්ට කීවේ මොකදැයි අසා පත්ත. මම කීවේ මොකදැයි ඔවුන් 22. දැනිති” කීහේක. උච්චතන්ගේ මෙහේ කීකල, ලඟ සිව්ගාවූ සේවක ගත්ගෙන් එකෙක්, “උත්තම පූජකයාට මෙහේ උත්තර දෙන්නේද” කියා, ගේසුස්වහන්ගේට අතුල් පහ 23. රක් ගැසිය. ගේසුස්වහන්ගේ ඔහුට උත්තර දෙමින්, “මම තර කක් කිමිනම්, ඒ තරක ගැන සාක්ෂි දීපත්ත; භොදක් කිමිනම්, මට පහ ර දෙන්නේ මක්නිසාදැයි” කීහේක. 24. බැඳලා සිව් උස්වහන්ගේ අත් තස් විසින් උත්තම පූජකවූ කායා 25. එස් ලඟට ගමිනු ලැබුහේක. සි මොත් පේතුස් ගිහි තපිමින් සිව් කල, ඔවුන් “සුඛ ඔහුගේ ගෝල ගත්ගෙන් එකෙක් නොවේදැයි” ඔහුට කීවේය. “නැත; මම නො 26. වෙමි” කීහේය. උත්තම පූජකයාගේ වැඩකාරගත්ගෙන් එකෙක් වූ, පේතුස් විසින් කත කැපු තැනැත්තාගේ නැගෙක්, “ඔහු සවග ලග ගේ සිව් සුඛ සුදුම්මදැයි” කීය. 27. එවිට පේතුස් නැවතද, “නැතැයි” කීය. එවලේම කුකුලා හමි ලිය. 28. එකල ඔවුන් ගේසුස්වහන්ගේ කායාඵස් ලගින් නවුසාලාවට ගෙන ගියේය. එවිට පහන්විය. ඔවුන් පාස්කු මංගලා කැමට අපවිත්‍ර නොවෙන පිනිස, නවු සාලාවට ඇ 29. තුල්වූගේ නැත. එකල පිලාත් ඔවුන් වෙතට පිටත්ව ගොස්, “මේ මසුභ්‍යයාට විරුඛව මොන වරදක් 30. තබද්දැයි” කීය. ඔවුන් උත්තර

දෙමින්, “මොහු වැරදිකාරගෙක් නොවිනම්, සුඛට ඔහු පාවා නො 31. දෙවූයයි” කීවේය. එවිට පිලාත්, “සුඛලා ඔහු ගෙනගොස්, සුඛලා ගේ ව්‍යවහාරව ලෙස විනිශ්චය කර පල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීය. එවිට සුදෙව්වරු, “කිසිවෙක් මරන්ට අපට 32. බලය නැතැයි” කීවේය. මෙ හේ වූගේ, ගේසුස්වහන්ගේ මොන මරණයකින් මැරෙනහේක්ද කියා තමන්වහන්ගේ විසින් කියා තිබුන වචනය සම්පූර්ණවෙන පිනිසය. 33. එවිට පිලාත් නැවත නවුසාලා වට ඇතුල්ව ගේසුස්වහන්ගේ කැඳ වා, “සුඛ සුදෙව්වන්ගේ රජදැයි” 34. ඇසුගේය. ගේසුස්වහන්ගේ ඔහු ට උත්තර දෙමින්, “සුඛම මෙහේ කියන්නේද, නොභොත් අනුත් මා ගැන එහේ සුඛට කීවේදැයි” කීහේ 35. ක. පිලාත් උත්තර දෙමින්, “මම සුදෙව්වෙක්ද? සුඛම ජනි හුද නාගකපූජකගේද සුඛ මට පා වාදුන්ගේය. සුඛ කලේ මොකදැයි” 36. කීය. ගේසුස්වහන්ගේ උත්තර දෙමින්, “මාගේ රජ්‍යය මේ ලෝක ගෙන් නොවේය. මාගේ රජ්‍යය මේ ලෝකගෙන් විනම්, මම සුදෙව්ව රුන්ව පාවාදෙනු නොලබන පිනිස, මාගේ වැඩකාරගේ සුඛ කෙරෙහි. දුන් මාගේ රජ්‍යය මෙහින් නොවේ 37. යයි” කීහේක. එවිට පිලාත්, “එහේවිනම් සුඛ රජෙක්දැයි” උත් මහන්ගේට කීය. ගේසුස්වහන්ගේ උත්තර දෙමින්, “මම රජෙයි සුඛ ම කියන්නේය. මම උපන්නෙත්, ලෝකයට ආවෙන් සැබෑකමට සා ක්ෂිදෙන පිනිසය. සැබෑකමෙන් වූ තැනැත්තේ මාගේ ශබ්දය අ 38. සන්නේයයි” කීහේක. පිලාත් “සැබෑකමනම් මොකදැයි” උත් මහන්ගේට කියා, නැවත සුදෙව්ව රුන් වෙතට පිටත්ව ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක් මට පෙනෙන්නේ

39. නැත. සුමුත් පාස්කු ම.ගලාය ගෙහිදී සුබලාට මා විසින් එකකක් මුද් දෙන සිරිතක් තිබෙයි; එහෙයින් යුදෙව්වන්ගේ රජ මා විසින් සුබලාට මුද් හරිනට සුබලා කැමති 40. දැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසුරෙහි. එ විට ඒ සියල්ලෝ නැවත මොරගසමින්, “මොහු හොඳේය; ඔරබ් මාගයි” කීවෝය. ඔරබ්බා හොරෙන්නය.

19. පරිච්ඡේදය. එවිට පිලාත රජුගේ මහත්මයාණන්ට කසවලින් තැලෙව්වේය. 2. හේවාගේද කවු ඔවුන්ගෙන් හොතා උත්මහන්ගේගේ හිසේ තබා, 3. රන් වස්ත්‍රයක් උත්මහන්ගේට හදවා, “යුදෙව්වන්ගේ රජුගේ වෙහි, සුවසේ සිටිනගේත්වයි” කියා උච්චිතයන්ගේට අතුල්පතර දුනොහෝ 4. ය. එකල පිලාත නැවත පිටත්ව ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක් මව නොපෙනෙන බව සුබලා දනගත්තා පිණිස, මොහු සුබලා උභව 5. ගෙනාගෙමිනි” ඔවුන්ට කීය. එවිට රජුගේ මහත්මයාණන් කවු ඔවුන්ගේ රන් වස්ත්‍රයද දරමින් පිටතට ආහේක. එවිට පිලාතද “ඒ වස්ත්‍රයා 6. බලාපල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීය. එවිට නායක පුජකයෝද හේවකයෝද උච්චිතයන්ගේ දුක, මොරගසමින් “කුරුසියෙහි ඇනගැසුවමැනව; කුරුසියෙහි ඇනගැසුවමැනවයි” කීවෝය. පිලාත, “සුබලාට මොහු ගෙන ගොස් කුරුසියෙහි මරපල්ලාය; මොහු අත කිසි වරදක් මව පෙනෙන්නේ 7. නැතැයි” ඔවුන්ට කීය. යුදෙව්වරු ඔහුට උත්තර දෙමින්, “අපට වැඩ සිටිමක් ඇත; නමා විසින්ම තමන් දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාගෙයි කී බැවින්, ඒ වැඩසිටීමේ නැවියට ඔහු 8. මරනගට සුදුසුගයි” කීවෝය. පි 9. ලාත ඒ අසා වඩා හගව, නැවත හඬාසාලාවට ඇතුල්ව, “සුබකොත

හින්දැයි” රජුගේ මහත්මයාණන්ට කීගේ ය. රජුගේ මහත්මයාණන් ඔහුට කිසි උත් 10. තරයක් දුන්නේ නැත. එකල පිලාත, “සුබ මව කථාකරන්නේ නැද්ද? සුබ කුරුසියෙහි ඇනගසන්නටද මුද්ගන්ටද මව බලය ඇති බව දන්නේ නැද්දැයි” උත්මහන්ගේට කීය. 11. රජුගේ මහත්මයාණන් උත්තර දෙමින්, “උච්චිත සුබට නොදෙනුද්දේනම්, මට විරුමව සුබට කිසි බලයක් නැත; එහෙයින් මා සුබට පාවා දුන් නැතැත්තාට වැඩි මහත් පව් 12. ඇත්තේගයි” කීහේක. එතැන් පටන් පිලාත උත්මහන්ගේ මුද්ගන්ට ගෙවීය. සුමුත් යුදෙව්වරු, මොරගසමින් “මොහු මිදුවොත් සුබකාසිගේ ගේ මිත්‍රයා නොවේය. ගෙවැත් නමාව රජ කරගන්නම්, ඔහු කාසිගේ විරුබව කථාකරන්නේගයි” කීවොය. 13. පිලාත ඒ බස් අසා, රජුගේ මහත්මයාණන්ට පිටතට අරගෙන, හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් ගබ්බතාගයි කියන ගල්ලාලිතම් ඉබ්‍රෙමි නවු ආසනගෙහි 14. ඉදගත්තේය. එවිට පාස්කු ම.ගලාය සුදුකම්කරන දවසේ හවෙහි පැය පවසා වීය. එවිට ඔහු, “සුබලා හේ රජ බලාපල්ලාගයි” යුදෙව්වන්ට 15. කීය. සුමුත් ඔවුන්, මොරගසමින් “ඔහු අහස්කලමැනව; අහස්කල මැනව; ඔහු කුරුසියෙහි ඇනගැසුව මැනවයි” කීවෝය. පිලාතද, “සුබලාගේ රජ කුරුසියෙහි ඇනගසමිදැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසුරෙහි. එවිට නායක පුජකයෝ උත්තර දෙමින්, “කාසිගේ මිත්‍ර අපට වෙහ රජෙක් නැතැයි” 16. කීවෝය. එකල ඔහු රජුගේ මහත්මයාණන් කුරුසියෙහි ඇනගසනු ලබන පිණිස ඔවුන්ට පාවාදුන්නේය. එවිට ඔවුන් රජුගේ මහත්මයාණන්ගේ අල්මා ගෙන ගියෝය.

17. උත්මහන්ගේ නමාගේ කුරුසිය උසුලාගෙන හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් ගොල්ගොනාගයි කියන

ලද ඉස්කවලඝාතයට පිටත්ව ගිය
 18. සේක. එහිදී යේසුස්වහන්සේ
 මැදිකොට, උන්වහන්සේගේ දෙපැ
 තෙන් උන්වහන්සේ සමග වෙහන්
 දෙන්නෙක් කුරුසියෙහි ඇහැහැසු
 19. වෝග. තවද පිලාත් පත්‍ර
 යක් ලියා කුරුසියෙහි තැබීය. ඒ පත්‍ර
 ගේ, “මේ සුදෙව්වන්ගේ රජවූ නාස
 රාත් යේසුස්ගේ” ලියනලද්දේය.
 20. යේසුස්වහන්සේ කුරුසියෙහි
 ඇහැහැසු ඝාතය සුවරට සමීප
 බැවින්, සුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ
 දෙනෙක් ඒ පත්‍රය කිවෝය.
 ඒ පත්‍රය හෙබවු ඡීක් ලාගින්
 යන භාෂාවලින් ලියා තිබුණේය.
 21. එවිට සුදෙව්වන්ගේ නායක පූජ
 කයෝ කථාකොට, “සුදෙව්වන්ගේ
 රජයෙහි නොලියා, මම සුදෙව්වන්ගේ
 රජයෙහි, ඔහු විසින් කිහිපලද්දේයෙහි
 ලිවීමැනවිති” පිලාත්ට කීවෝය.
 22. පිලාත් “මම ගමන් ලිවීමද, ඒක
 23. ලිවීමි” කීයේය. හේවාරෝ
 යේසුස්වහන්සේ කුරුසියෙහි ඇහ
 හැසුකල, උන්වහන්සේගේ වසත්‍ර
 අරගෙන, එක එක හේවාරාට එක
 එක කොටස බැහින් සතර කොට
 සක් කලෝය. උන්වහන්සේගේ ගට
 ඇඳුමද ගත්තෝය. ඒ ඇඳුම නොම
 හා උඩ පටන් මුළුල්ලම විශ්‍රා තිබූ
 24. නේය. එබැවින් “මේක නොහි
 ර කාට වේදෙහි දැනගත්තා පිනිස
 දුදු දමමුගයි” ඔවුනොවුන් කීවෝය.
 මෙසේවූහේ “මාගේ වසත්‍ර ඔවුන්අත
 රේ බෙදා, මාගේ ඇඳුම පිනිස දුදු
 දුමු වෝගයි” යන ලියවිලි සම්පූර්ණ
 වෙහපිනිසය. එහෙයින් හේවාරෝ
 25. මෙලෙසකලෝය. තවද යේසුස්
 වහන්සේගේ මැනියෝද, මැනියන්ගේ
 සහෝදරීවූ කෙලයෝමාගේ භාග්‍යාවූ
 මරියාද, මන්දලාගේ මරියාද, උන්
 වහන්සේගේ කුරුසිය ලඟ සිටියෝය.
 26. එවිට යේසුස්වහන්සේ ලඟ සිටි
 නොවූ තමන්ගේ මැනියාද, තමන්

විසින් දේවකරනලද හෝලයාද
 දුක, “සත්‍රය, සුබේ පුත්‍රයා බලාපත්
 නැති” තමාගේ මැනියන්ට කියා
 27. “සුබේ මැනියන් බලාපත්
 නැති” හෝලයාට කීසේක. එමේ
 ලෙහි පටන් ඒ හෝලයා තමාගේ
 28. ගෙදරට ඇ පිලිගත්තේය. ඉන්
 පසු යේසුස්වහන්සේ දුන් සියල්ල
 තීන්දුවන බව දුක, ලියවිලි සම්
 පූර්ණවෙහ පිනිස, “පිපාස ඇත්
 29. නොමි” කීසේක. එවිට කාඡි
 ගෙන් පිරුණු භාජනයක් එහි තබා
 තිබුණේය. ඔවුන් මුදු හත්තක් කාඡි
 ගෙන් පොවා, හිසොප්දඩක බැඳ,
 උන්වහන්සේගේ මුඛයට දික්ක
 30. ලෝග. යේසුස්වහන්සේ කාඡි
 ගෙණ “තීන්දුවන්නෙහි” කියා,
 හිස නවා ප්‍රානස පාවාදුන්
 සේක.
 31. ඒ දවස සුදනම්කරන දවස
 බැවින්, සබත් දවසේ ශරීර කුරුසි
 ගෙහිම නොතිබෙන පිනිස, ඔවුන්
 ගේ කෙඩා බිඳවා ඔවුන් අහන්කර
 වන්ට, සුදෙව්වරු පිලාත්ගෙන් ඉල්ලී
 32. වෝග. මක්නිසාද ඒ සබත්දවස
 මහත් දවසක්ය එකල හේවාරෝ ඇ
 වීන්, උන්වහන්සේ සමග කුරුසියෙහි
 ඇහැහැසුකලද පලවූවෙහිනියාගේ සහ
 33. අනිකාගේත් කෙඩාබිත්දෝය. සු
 මුත් ඔවුන් යේසුස්වහන්සේ ලඟට ඇ
 වීන්, උන්වහන්සේ මල බව දුක, උන්
 වහන්සේගේ කෙඩා බිත්දේ නැත.
 34. තවද හේවාරීන්ගෙන් එකෙක්
 හෙල්ලයකින් උන්වහන්සේගේ ඇල
 පතට ඇත්තේය; එවලේම ලේත් ව
 35. ගුරත් එහිත් පිටත්වූණේය. ඒ දුටු
 තැනැත්තෝ එමට භාෂි දුන්තේය;
 ඔහුගේ භාෂි සැබෑය; සුබලා අද
 හන පිනිස, ඔහු සැබෑව කියන බව
 36. ඔහුම දන්තේය. මේ සිබවූහේ,
 “උන්වහන්සේගේ ඇටවලින් එකක්
 වත් බිඳිණු නොලැබෙහි” ලියා
 තිබුන ලියවිලි සම්පූර්ණවෙහ

37. පිනිසය. නැවතත්, “ඔවුන් විසින් අත්හැර දැනගත්වහන්සේ බලනවා ඇතැයි” වෙහෙලියා ලියවිල්ලක කියා තිබෙන්නේය.

38. ඉන්පසු සුදෙව්වන්ට හසින් රහසින් රෙහෙස්වහන්සේට ගෝලවූ, අර්මානගෙහි ගෝසැප් රෙහෙස්වහන්සේගේ මිනිසුන් ගෙනගෙන පිනිස, පිලාත්ගෙන් ඉල්ලීම; පිලාත් අවසර දුන්නේය. එහෙයින් ඔහු ඇවිත්, රෙහෙස්වහන්සේගේ මිනිසුන් ගෙන

39. ගියේය. පලමුවෙන් රෙහෙස්වහන්සේ ලඟට ගියේය. ආවාටු නික දේවුන්ද ගැනීම මිසු වූ අතිල් රත් නල් සියයක් පවත අරගෙන ආයේය.

40. එකල ඔවුන් රෙහෙස්වහන්සේගේ මිනිසුන් අරගෙන, සුදෙව්වරුන් තැන්පත්කරන සිරිතේ හැමියට සුවද බඩු සමග රෙදිවලින් වෙළ

41. වෙලිය. උනිහන්සේ කුරුසියෙහි ඇතැහැ ස්ථානයෙහි උගනක් විය. ඒ උගනෙහි කවදවත් කවුරුවත් නොතැබුවාටු අළුත් සොහොන්

42. ගෙයක් තිබුනේය. සුදෙව්වරුන්ගේ සුදුකම් කරන දවස බැවින්ද, ඒ සොහොන් ගෙය සවිමිප බැවින්ද, රෙහෙස්වහන්සේ එහි තැබුවේය.

20. පරිච්ඡේදය. සතියේ පලමුවෙනිද අළුතේ වේලේ, මන්දලාගෙහි මරියා අපුර තිබෙද්දීම සොහොන්ගේ ලඟට ගොස්, සොහොන් ගෙයින් ගල අහක්කොට තිබෙන බව

2. දුටුවාය. එවිට ඇ සීමොන් පේත්රුස් ලඟටද, රෙහෙස්වහන්සේ විසින් පේත්රුස් ලඟටද අනිත් ගෝලයා ලඟටද දුටුවහ ගොස්, “ආමිනිහන්සේ සොහොන් ගෙයින් අහක්කොට ගෙනගොස්, කොතන තැබුවේද නොදනිමුයි” ඔවුන්ට කීවාය.

3. එකල පේත්රුස් සහ අනිත් ගෝලයා සොහොන් ගේ ලඟට ගත්ව 4. පිටනු, දෙනනම එක දිව්වේය.

අනිත් ගෝලයා පේත්රුස්ට ඉස්සරින් වඩා හතින දිවගොස්, පලමුකොට

5. සොහොන්ගෙය ලඟට පැමිණ, නැමි බලා එහි තබනලද රෙදි දුටුයේය. එසේ කුමුත් ඇතුලට ගියේ නැත.

6. එවිට සීමොන් පේත්රුස් ඔහු පස්සේ සොහොන් ගෙව ඇතුල්ව, රෙදි

7. තබා තිබෙන බවද, උත්වහන්සේගේ හිස වට වෙළු රෙදිකඩ ඇඳුම් සමග නැතිව වෙන තැනක තනිම අකුලා තබා තිබෙන බවද

8. දුටුයේය. එකල පලමුකොට සොහොන් ගෙය ලඟට ඇවාටු ඒ අනිත් ගෝලයාද ඇතුල්ව, බලා ඇදහූ

9. යේය. මක්නිසාද, “උනිහන්සේ මලවුන්ගෙන් නැතිවිත්ව සුදුසුයි” ලියනලද ලියවිල්ල ඒතැන්කල් ම

10. වූත් දැනගොගත්තෝය. එවිට ගෝලයෝ තමතමන්ගේ ගෙවලට

11. නැවත ගියෝය. කුමුත් මරියා සොහොන් ගෙය ලඟ පිටත හබිමින් සිටියාය. හබිත්තාටු ඇ නැමි සො

12. හොන් ගෙය බලා, රෙහෙස්වහන්සේගේ මිනිසුන් තබනලද ස්ථානයෙහි සුදු වස්ත්‍ර හඳුනාලද දේවදුතයෝ දෙන්නෙක්, එකෙක් හිස ලඟද එකෙක් පාද ලඟද, ඉන්න බව දුටු

13. වාය. ඔවුන්, “සත්‍රිය, මක්නිසා හබිත්නිදුයි” ඇට කීවේය. ඇ, “මාගේ ආමිනිවහන්සේ අහක්කොට ගෙන, කොතන තැබුවේදුයි නොදන්න නිසායි” කීවාය.

14. ඇ වෙසේ කියා ආපසු හැරී, රෙහෙස්වහන්සේ සිටින බව දුටුවාය. කුමුත් රෙහෙස්වහන්සේ බව දැන

15. ගත්තේ නැත. රෙහෙස්වහන්සේ, “සත්‍රිය, මක්නිසා හබිත්නිද? කවිල සොගත්නිදුයි” ඇට කීසේය. ඇ උගන්ගොව්වායයි සිතා, “ආමිනි, කුම විසින් උත්වහන්සේ ගෙනගෙන ලද්දෙනම්, උත්වහන්සේ කොතන තැබුවේදුයි මට කිවමැනව; එවිට මම උනිහන්සේ දුටුත්කොට ගෙන

16. යමිති” කීවාය. යෙසුසභිතන්සේ,
 “මරියා” කියා ඇට කීසේක. ඇ
 හැරී, “රබ්බොනිති” උච්චතන්සේට
 කීවාය. රබ්බොනි යනු ආචාරිනි යන
 17. අතීති. යෙසුසභිතන්සේ, “මට අ
 න තඛන්තට එපාය; මන්තියාද මා
 යේ පියානන්වතන්සේ උභට තච්ච
 නොනැංගෙමි. නුඹුන් මාගේ සහෝද
 රයන් උභට ගොස්, ‘මම මාගේ පියා
 නච්චතන්සේද නුඹුලාගේ පියානන්
 වතන්සේද, මාගේ දෙවියන්වතන්
 සේද නුඹුලාගේ දෙවියන්වතන්සේද
 උභට නතිමිති’ ඔවුන්ට කියාපත්
 18. නැති” ඇට කීසේක. මන්දලා
 ගෙහි මරියා ගොස්, තමා විසින් ස්වා
 මීන්වතන්සේ දුටු බවද, උත්වතන්
 සේ විසින් මෙසේ තමාට කී බවද,
 හෝලයන්ට දන්නුවාය.
 19. සතියගෙහි පලමුවෙහිවූ එමද
 සමස, හෝලගේ එක්ව සිටි නැත්හි
 සුදෙව්වන්ට හසින් දෙරවල් වැසු
 කල්හි, යෙසුසභිතන්සේ ඇතින් මැද
 සිට, “නුඹුලාට සමාදානය මේවිති”
 20. ඔවුන්ට කීසේක. උත්වතන්සේ
 මෙසේ කියා, තච්චවතන්සේගේ
 අත්ද ඇලයද ඔවුන්ට දක්වූසේක.
 එවිට හෝලගේ ස්වාමීන්වතන්සේ
 21. දැක සන්තෝසවුහෝය. යෙසුසභි
 වතන්සේ, “නුඹුලාට සමාදානය
 මේවිති” ඔවුන්ට නැවත කියා, “පි
 යානන්වතන්සේ මා එවූසේම, මම
 22. නුඹුලා ගවමිති” කීසේක. උත්
 වතන්සේ මෙසේ කියා ඔවුන් දෙසට
 නුස්ම ගෙලා, “සුඛාත්මය ඉවසාපල්
 23. ලාය. යමි කෙනෙකුගේ පච්ඡුබ
 ලා වූදනවානමි, ඒවා ඔවුන්ට මිදෙ
 නු ලැබේ; යමි කෙනෙකුගේ පච්ඡු
 බලා බදිනවානමි, ඒවා බදිනු ලැ
 බේගයි” ඔවුන්ට කීසේක.
 24. යෙසුසභිතන්සේ ආකල,
 දෙලසගෙන් එකෙක්වූ දිදිමුක්නමි
 හෝමස් ඔවුන් සමග සිටියේ නැත.
 25. එහෙයින් අතින් හෝලගේ,

“ස්වාමීන්වතන්සේ දුටුවූගයි” ඔහුට
 කීවේය. නුඹුන් ඔහු කියනුයේ,
 “උත්වතන්සේගේ අත්වල ඇත
 ගැසු උකුන නොදැක ඇනගැසු උකු
 යේ මාගේ ඇඟිල්ල නොබහා,
 උත්වතන්සේගේ ඇලගෙහි මාගේ
 අත නොබහා, නොඅදහමිති” ඔවුන්
 26. ට කීය. අටදවසකට පසු උත්ව
 තන්සේගේ හෝලගේ නැවත ගේ
 ඇතුලෙහි සිටියේය; හෝමස්ද
 ඔවුන් සමග සිටියේය. දෙරවල් වැසු
 කල, යෙසුසභිතන්සේ ඇතින් මැද
 සිට, “නුඹුලාට සමාදානය මේවිති”
 27. කීසේක. එකල උත්වතන්සේ,
 “නුඹේ ඇඟිල්ල මෙහි දිගුකොට,
 මාගේ අත් බලා, නුඹේ අත මෙහි
 දිගුකොට මාගේ ඇලගෙහි බහා,
 අවිස්වාස නොකොට අදහා ගනින්
 28. නැති” හෝමස්ට කීසේක. හෝ
 මස් උත්තර දෙමින්, “මාගේ ස්වාමී
 නි, මාගේ දෙවියනිති” උත්වතන්
 29. සේට කීය. යෙසුසභිතන්සේ,
 “හෝමස්, නුඹ මා දුටු බැවින් අදහ
 ගත්තේය; නොදැක අදහන්හෝ මා
 සනාචන්තගෝගයි” ඔහුට කීසේක.
 30. මේ පොතේ නොලියනලද
 වෙනත් බොහෝ ආස්වයකින්
 යෙසුසභිතන්සේ තච්ච හෝලගේ
 31. ගේ ඉදිරිගේ කලසේක. නුඹුන්
 යෙසුසභිතන්සේ දෙවියන්වතන්සේ
 ගේ පුත්‍රවූ ක්‍රිස්තුස්ගෙහි නුඹලා අදහ
 ගත්නා පිනිසද, අදහගෙන උත්ව
 තන්සේගේ නාමගෙන් ජීවහස
 ලබන පිනිසද, මේවා ලියනලද්දේය.
 21. පරිච්ඡේද. ඉන්පසු යෙසුසභිතන්
 සේ තියෙරියස්නඹවූ වූද අද්දරදී,
 හෝලගේට තච්ච නැවත දැක්වූ
 2. සේක. ඒ දැක්වීම මෙසේ විය. සි
 මොන් පේනුස්ද, දිදිමුක්නමි හෝ
 මස්ද, ගලිලගේ නානාහිවූ නානාහි
 ගෙල්ද, සෙබදිගේ පුත්‍රගේද, තච්ච
 හෝලගේ දෙත්තෙස්ද එක්වී

3. සිලිතෝය. සිලොන් පේනුස්ද
 “මසුන් අල්ලන්ට යමිසි” ඔවුන්ට
 කීයේය. ඔවුන්ද “අපිත් කුඩ සමග
 ගමුයයි” ඔහුට කීවේය. ඔවුන් එව
 ලේම පිටත්ව ගොස්, නැවට නැගු
 හෝය; කුමුත් ඒ රත්නියෙහි කිසිවක්
 4. ඇල්එළි නැත. පහන්වුකල
 රේසුස්වහන්සේ වෙරලෙහි සිටියේ
 ක; කුමුත් ගෝලයෝ රේසුස්වහන්
 5. සේයයි දනගන්ගේ නැත. එකල
 රේසුස්වහන්සේ, “දැවෙහි, කුඩලා
 ලඟ කන්තට මොකවත් තිබේදැයි”
 ඔවුන්ගෙන් ඇසුයේය. ඔවුන්ද
 6. “නැතැයි” කීවේය. එවිට උන්
 වහන්සේ, “නැළේ දකුණු පැත්
 තෙක් දල දුමමොත් අසුමේයයි”
 ඔවුන්ට කීයේය. ඔවුන් එසේ දල
 දමා, මසුන් බොහෝ බැවින් ආද
 7. ගන්ව නොහැකිවුවේය. එවිට
 රේසුස්වහන්සේ ප්‍රේමකල ගෝල
 යා පේනුස්ට කථාකොට, “ඒ ඥා
 මිත්වහන්සේයයි” කීය. සිලොන්
 පේනුස් ඒ ඥාමිත්වහන්සේයයි අසා,
 තමන් ඇඳුම් නැතුව සිටී බැවින්
 සළුව බැඳගෙන, මුදට පැත්තේය.
 8. අනිත් ගෝලයෝ මසුන් සමග
 දල ආදාගෙන, ඔරුවෙන් ආවේය.
 මක්නිසාද, ඔවුන් වෙරලින් රියන්
 දෙසියකට වඩා දුර නොවී සිටියෝය.
 9. ඔවුන් ගොඩබැස්සකල, එහි ගීනි
 අඟුරුද ඒ පිට මසුන් තිබෙන බවද
 10. රෙවිද දුටුවේය. රේසුස්වහන්
 සේ, “කුඩලා දුන් ඇල්එළි මසුන්
 ගෙන් ගෙනෙල්ලායයි” ඔවුන්ට
 11. කීයේය. සිලොන් පේනුස් හැරී
 ගොස්, එකසීය පහස්තුන්දෙනෙක්
 මග මසුන්ගෙන් පිරිසු දල වෙරලට
 ආද්දේය. එපමන තිබෙද්දීත් දල
 12. ඉරුන් නැත. රේසුස්වහන්සේ
 කථාකොට, “ඇවිත් කාපල්ලායයි”
 ඔවුන්ට කීයේය. උන්වහන්සේ ඥා
 මිත්වහන්සේයයි දන, ගෝලයන්
 ගෙන් කිසිවෙක්වත්, “බවවහන්සේ

කවුදැයි” උන්වහන්සේගෙන් අහන්
 13. නව හගවුවේය. එවිට රේසුස්
 වහන්සේ ඇවිත්, රෙවි අරගෙන
 ඔවුන්ට දී, එසේම මසුන් දුන්සේක.
 14. රේසුස්වහන්සේ මලවුන්ගෙන්
 නැතිව, ගෝලයන්ට තමන් දක්වූ
 මේ තුන්වෙනි වාරයය.
 15. ඔවුන් කැපසු රේසුස්වහන්
 සේ, “ගෝනාගේ දුනුවු සිලොන්,
 මොවුන් මට ප්‍රේමවෙනවාට වඩා
 කුඩ මා කෙරෙහි ප්‍රේම වන්නේදැයි”
 සිලොන් පේනුස්ට කීයේය. ඔහු
 “එසේය, ඥාමිනි, මම බවවහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බව
 වහන්සේ දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. උන්වහන්සේ, “මා
 ගේ බැටළු පැවියන් පෝෂ්‍යකරප
 16. නොකැයි” ඔහුට කීයේය. නැළ
 යත් දෙවෙනි වර, “ගෝනාගේ
 දුනුවු සිලොන්, කුඩ මා කෙරෙහි
 ප්‍රේම ඇද්දැයි” ඔහුට කීයේය. ඔහු,
 “එසේය, ඥාමිනි, මම බවවහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බව
 වහන්සේ දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. උන්වහන්සේ “මාගේ
 බැටළුවන් ප්‍රවේශකරපන්නැයි”
 17. ඔහුට කීයේය. තුන්වෙනි වර,
 “ගෝනාගේ දුනුවු සිලොන්, කුඩ
 මා කෙරෙහි ඥාන ඇද්දැයි” ඔහුට
 කීයේය. තුන්වෙනි වර, “මා කෙ
 රෙහි ඥාන ඇද්දැයි” රේසුස්වහන්
 සේ ඔහුට කී බැවින්, පේනුස් දුකට
 පැමිණ, “ඥාමිනි, බවවහන්සේ
 සියල්ල දන්නාසේක; මම බවවහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බව
 වහන්සේම දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. රේසුස්වහන්සේද
 ඔහුට කියනසේක්, “මාගේ බැටළු
 18. වන් පෝෂ්‍යකරපන්න. සැබ
 වක් සැබවක් කුඩව කියමි, කුණ
 ගොවන කාලයේ කුණේ ඉහළිය බැඳ
 ගෙන කැමති නැත්වල ආවිද්දේය;
 කුමුත් කුණේ මහළු කාලයේ කුණේ

ආයු ක්‍රමයන්ගෙන්, වෙන වෙනස්
 සුඛ සුභවය බැඳී, සුඛ නොකමැති
 නැතව ගෙන යනවා ඇතැයි” කී
 19. සේක. කවර මරණයකින් මිහු
 දෙවියනිහගේ ගෞරවයට පමුණු
 වන්නේදැයි පෙන්වමින්, මෙසේ
 කීසේක. මෙසේ කියා, “මා පස්සේ
 මරෙන්නැයි” මිහුට කීසේක.

20. එකල පේණුස් හැරී, යේසුස්
 වහන්සේ ප්‍රේමවූ, ගුණිගෝපනය
 හිඳි උන්වහන්සේගේ උපැන්නෙන්
 භාන්සිට “සමාමිති, මව්වහන්සේ පා
 මාදෙන්නා කවුදැයි” ඇසුවා වූ ගෝ

21. ලයා පස්සේ එනවා දැක, “සමා
 මිති, මොහුට කුමක් වන්නේදැයි”
 යේසුස්වහන්සේගෙන් ඇසුරේය.

22. යේසුස්වහන්සේ “මම එනතුරු
 මිහුගේ ස්වමිට මම කැමතිනම්,

සුඛට මොකද? සුඛ මා පස්සේ
 23. වරෙන්තැයි” මිහුට කීසේක. එ
 හෙයින් “ඒ ගෝලයා නොමිත්
 තේයයි” යන වචනය සඟෝදරයක්
 අතරේ පතලවී ගියේය. එසේ සුමුත්
 යේසුස්වහන්සේ, “මම එනතුරු
 මිහුගේ ස්වමිට මම කැමතිනම්,
 සුඛට මොකදැයි” කීවා මිස, “මිහු
 නොමිත්තේයයි” නොකීසේක.

24. මෙදේ ගැන සාක්ෂි දෙන්නාවූ
 මේ දේ ලිවූ ගෝලයා මෙය; මිහුගේ
 සාක්ෂි සැබෑයයි අපි දනිමුමි.

25. යේසුස්වහන්සේ විසින් කල
 වෙනත් බොහෝ කාරණා ඇත;
 ඒවා එකින් එක ලියනලද්දේනම්,
 ලියනලද පොත් බරන්ට ලෝකයට
 බැරියයි සිතමි.

